

२५५५

सायनासुखदुःखपदसंग्रहः
छपाया प्रसिद्धनाम.

पुस्तकसेनानीनोबनरणाछोड
उद्धारवाणा.

२५५५

तथा

पुस्तकसेनानीनोबनरणाछोड

अमहावाह मध्ये.

शा. छगल खाल मगनखालना

शिखा प्रेसमाछपायुं.

इन्द्रायं लक्ष्मी राजाण हरगोविन्दपुशाल

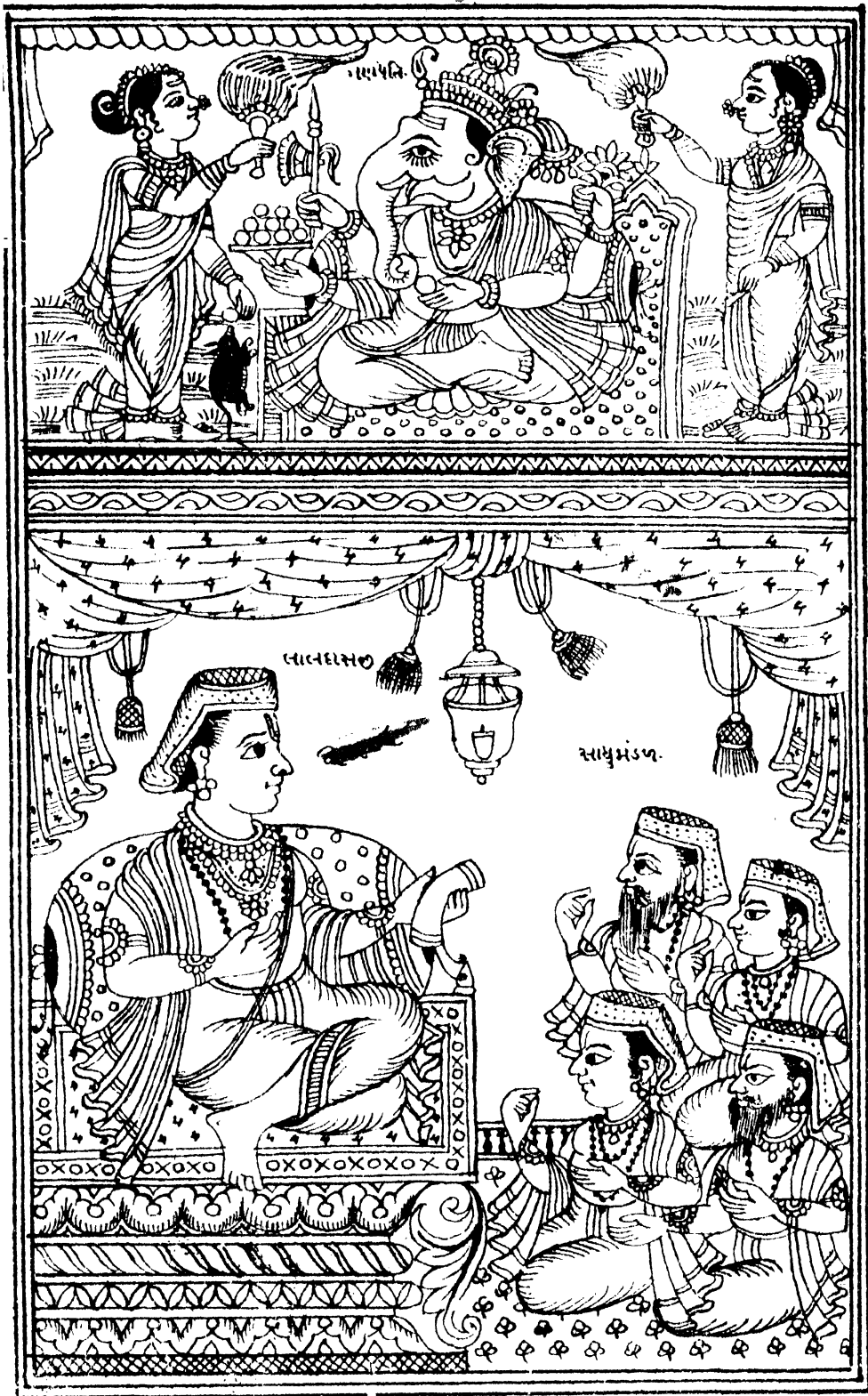
नी दुःखतमां

जापुस्तकसेने १८५९ ना २५ भाणाफरप्र.

माणेरकछरमायुंछे.

संगत १८५२

सने १८८५

અનુક્રમણિકા.

૩

પદસં ખ્યા.	પદ તથા ગરબીનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૧	શ્રીઝાકોરનાપિનીવિનતીવિષેનાં પદ રાગકાફી. ઝાકોરનોગમે	૧
૨	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, કૃપાળું કૃપાકેમનકરો. રાગકાફી.	૨
૩	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, સાંભળોઘનસ્થામહુરી. રાગકાફી.	૩
૪	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, શ્રીરણછોડકૃપાળા. રાગકાફી.	૪
૫	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, પ્રીતમવિનાકળનપેડે. રાગકાફી.	૫
૬	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, કષ્ટમાત્ર તમને કહું. રાગકાફી.	૬
૭	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, પ્રીતમનિર્ભયપણપણિયા.	૭
૮	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, હુરોનકષ્ટકેમહુરિ. રાગકાફી.	૮
૯	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, કૃપાળુકાને વાતધરો. રાગકાફી.	૯
૧૦	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, રંગીલા રણછોડ. રાગકાફી.	૧૦
૧૧	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, દયાળું દિનજંધુંહુરિ. રાગકાફી.	૧૧
૧૨	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, લેવોતેવોપણછું તારો. રાગકાફી.	૧૨
૧૩	ઝાકોરનાશ્રીઠાકોરરે, સાંભળો સરભણાહાર. રાગકાફી.	૧૩
૧૪	રણછોડ મને છોડોરે, રંગીલાલાલહુરી. રાગકાફી.	૧૪
૧૫	રણછોડ રંગીલારે, કહું છું કષ્ટકરગરી. રાગકાફી.	૧૫
૧૬	પ્રભુનેતું પ્રીત્યેરે, સમર પામર પ્રાણી. રાગકાફી.	૧૬
૧૭	મુરખનહિં મળશેરે, મનુશીતનફરીફરી. રાગકાફી.	૧૭
૧૮	ઢનેતાં ઢનેતાં ઢરોરે, મુરખતનતાફરળી. રાગકાફી.	૧૮
૧૯	જાલકાલ ક્રતાંરે, ઢનેખનગયુંતાફેવહી. રાગકાફી.	૧૯
૨૦	પ્રેમીબન પૂરારે, ફોટિકમાં ફોર્ષકહરો. રાગકાફી.	૨૦

પદસં ખ્યા	પાતથાગણીનુંનામ.	પૃષ્ઠ
૨૧	બગમાં નથી લેયારે, સીંહના સમુદોર તારંગકાફી	૧૭
૨૨	સાચા તાની સુરહે, અંતરનું અજ્ઞાન કહે રાગકાફી	૧૮
૨૩	પૂરા પ્રેમી તો રંગારે, ચીત્તે ચઢ્યો નહિં જિતે રાગકાફી	૧૮
અપિ સુદામાજીનાં પદ. ૧૨		
૨૪	સુદામાની નારીરે પોતાની પીઠ પતીને કહે રાગકાફી	૧૯
૨૫	સતી પત્નીની પાસરે, કહે છે કષ્ટ પોકલી રાગકાફી	૨૦
૨૬	સુદામો સાચી વાતરે, કહે છે રૂડી રીતે કાફી રાગકાફી	૨૧
૨૭	અંતર ભ્રમીએ જાણ્યું રે, અંતરમાં વીચાર કાફી રાગકાફી	૨૨
૨૮	વિવેકની વાતરે, ભૂલી કહો છો ભરપાસ રાગકાફી	૨૨
૨૯	સાંભળને કહું સાચીરે, સમભળાનો કહું સાર રાગકાફી	૨૩
૩૦	સ્વામીન મેતો સાચીરે, વીવેકની વાત કહી રાગકાફી	૨૪
૩૧	સુદામા વિપ્ર, ઊર અંતરમાં ઊંડો કરે છે ચિયાર રાગસારંગ	૨૫
૩૨	ઘાઘા બુદ્ધરાય, મારો મીઠો સુદામો સનેહિ સદાય સારંગ	૨૫
૩૩	ત્રિલોકીનાથ, જિત્વ તિસ્થિતિ લય કરતા પ્રભુ સાક્ષાત સારંગ	૨૬
૩૪	શ્રીકૃષ્ણ કૃપાળ, દાસ તણું બુદ્ધરવાય તુર સુભળ રાગસારંગ	૨૭
૩૫	સુદામા વિપ્ર, વિદાય થઈ જાવ્યાં વેગે નિન્ગામ સારંગ	૨૮
ચિનતિ ધીધેનાં પદ. ૪		
૩૬	માયા મોહ નિવારેરે, માધવ ઘસું તમો રાગકાફી	૨૯
૩૭	દાસનું હું જનિયાદારે, વિઠ્ઠલ ભરદિયારે રાગકાફી	૩૦
૩૮	શ્રીપતિ શરણ મોહારે, પડીને કું કરું ધૂંપો માર કાફી	૩૦

અનુક્રમાંણકા.

૫

પાસ ખ્યા	પરતપાગમજીનુંતામ.	પૃષ્ઠ
૩૯	લેવોતેયોતુન્નદાસે, પુરોપ્રત્નુઅંતરજાશ. કાફી.	૩૧
૪૦	અધમનનીપ્રીતીવિષે. ધન્યમનતાફીરીતે, રાગકાફી.	૩૧
૪૧	સાચાસંતનોસંગે, કરમનકપટતજીને. રાગકાફી.	૩૨
૪૨	સેવનેસંતસુભાણે, મદમનલાવધરીને. રાગકાફી.	૩૩
૪૩	નીતસતસંગકરોરે, સંતનેશીરાસમરપીરાગકાફી.	૩૩
૪૪	હુરદામાંકરેતરે, હરીબનહરીસરખાગણી. રાગકાફી.	૩૩
૪૫	પરતપાજોધવિષે. ડરીએતોફરીથીડરીયેરે. ડરીનેથાભો.	૩૪
૪૬	તનુએતોધનશામભનુયેરે, ભનુલ્યોભાવે. કાફી.	૩૪
૪૭	કરીએતોરેતુલકામકરીયેરે, કરીલ્યોપ્રાણી. કાફી.	૩૫
૪૮	અધિશિક્ષાતપાજ્ઞાનસહિતવીનતીવીશે. મદરણછોડ. ^{રાગસોરઠ}	૩૬
૪૯	મોહનમધૂરાકૃતિમધૂસુદનનુપદદધ્યાનધરોર. સોરઠ.	૩૭
૫૦	દિલમાંશ્રીચણ્છોડરંગીલા, ક્ષરાનદીજીનેરે, રોરોરઠ.	૩૮
૫૧	સ્વચીદાનંદસર્વશ્યામી, જ્ઞાનંદજાપીયેરે, સોરઠ.	૩૮
૫૨	અધજોધતપાપ્રીતિવિષે. જેવાશ્રીહરીનેશેનાચાય.	૪૦
૫૩	પ્રત્નુરેપ્રીતીનાછોપ્રીતીપાળ, નટવરનંદલાલ.	૪૧
૫૪	પ્રત્નુરેપ્રવચનીપ્રીતેપમાશે, અંતરદટ્ટીબ્જશે.	૪૨
૫૫	અધવેરાગતપાણિપેદીસહિતવીનતીવીશે. રાગસામેરી.	૪૩
૫૬	જીવનેનેબગીરે, મૂરખરુંકુર્ચસ્યોરે. ^{નુગાનગમાંકીરે} રાગસામેરી.	૪૪
૫૭	સમજીલેસાચુંરે, સગપણરામનુંરે, રાગસામેરી.	૪૪
૫૮	દૃષ્ટગદૃષ્ટાનીધીરે, દૃષ્ટામુખપરકરોરે, રાગસામેરી.	૪૫

પદસં- ખ્યા	પદતથા ગરબીનું નામ	પૃષ્ઠ
૫૯	અથ પ્રેમવિષે, રંચકુ પ્રેમવિનાનહિરીઝેરે, રાગસ્પોષ.	૪૬
૬૦	નટ્યર નેહુ વિનાનહિરીઝેરે, કરો સોધનકોટી. સોરઠ	૪૭
૬૧	તલિતત્રી તંગીલાલ દયાળરે, હેછેરસીકુ નનમાં સોસ	૪૮
૬૨	વિનતીવીષે, હરીકુંહકરીરે, હાસ્યોપણમાયાનધુટ.	૪૯
૬૩	શ્રીહરીશુંકફુરે, મારામનનીમાયાનભય.	૫૦
૬૪	કૃપાળુંકુંકરગરુંરે, મારુંકષ્ટકૃપાકરીકાપો.	૫૧
૬૫	માધવમુનનેરે, માયાચેટકથી મુકાવો.	૫૨
૬૬	અથ જ્ઞાન ઓપેદેશવિષે, અંતરમાં વિચાર, મળશેનહિંકુડી	૫૩
૬૭	હરીનામપીચ્યાર, જ્ઞાતકાનકરતાં તારૂંછીને સારંગ	૫૪
૬૮	હરીસપિહેત, કેમનથીકરતો મૂઠકુટિલનરકામી.	૫૫
૬૯	હેતેહરિનેસંભાર, સંકટતારુંસઘળુંહરશેસ્થામી.સારંગ	૫૬
૭૦	મનમૂરખગમાર, ત્વાવધરીતુંકેમનતલનેલગવાન.	૫૭
૭૧	મનકરીલે વિચાર, અંતરનીઆંખેતૂંજનેનેનીત.	૫૮
૭૨	અંતરમાં વિચાર, જાવસરજાવોતેક્યાંવારંવાર.	૫૯
૭૩	જ્ઞાંત્ર જાસાચીયાત, કુંકુંધુંતુજનેવારંવાર. સારંગ	૬૦
૭૪	અથ વિનતિવિષે, જોપ્રાણાધાર, શ્રીરણછોડરંગીલા.	૬૧
૭૫	જોકૃપાળુંદેવ, શ્રીરણછોડરંગીલાપ્રભુ બહુનામી.	૬૨
૭૬	જોદયાળુંદેવ, શ્રીરણછોડરંગીલાઅંતરભમી.	૬૩
૭૭	જોદીનાનાથ, દીનબંધુજેહરતાશ્રીરણછોડ.	૬૪
૭૮	અથ નામવિષે, હેતેહરિનામ, અંતરમાંસમરોતમે	૬૫

અનુક્રમણિકા.

૭

પદસંખ્યા	પદતથા ગરબીનુનામ.	પૃષ્ઠ
૭૮	જો પ્રભુ પ્રેતીપાણ, શ્રી રણછોડ રંગીલા દીન ધ્યાણ.	૬૦
૭૯	નેહ હરિનામ, નિત્ય નિરંતર, ગિરજંતરમાં રાખો.	૬૧
૮૦	નિરમળ હરિનામ, રાત્રિ સરદીયામાં સમરી રાખો.	૬૧
૮૧	લલ શ્રી રણછોડ, મનક્રમ વચને, પ્રભુ સથિ ફરી પ્રીત.	૬૨
૮૨	સત સંગ વિષે. કર સંતની સેવ, મનક્રમ વચને પુરણ જસ.	૬૩
૮૩	દુર્લભ નરદેહ, તુને હરિ યે ગ્રંથો આણી હેત.	૬૩
૮૪	મૂરખ મનમાં ન, સાધન સદુ નથી સંતના સંગ સમાન.	૬૪
૮૫	કર સંતનો સંગ, જંતર જારત આણી ગાઠે ભનમ.	૬૪
૮૬	પૂરણ કર પ્રીત, શ્યામ સ્વરૂપી સાચા સંતની સાથિ.	૬૫
૮૭	જય વિનતિ વિષે. જો દુપાની ધ્યાન, દુપા કરોત મેં કરી અરૂણ.	૬૬
૮૮	જ્ઞાન વિષે, જો કુજ્ઞાન ઘટા, જાયાત કુમાર જંતરમાં ચઢી.	૬૬
૮૯	જોધ વિષે. તું તો લગ્નને ધન શામ માન શીખા મણા.	૬૭
૯૦	તેને હરિ વિના હાણ ઘણી હોય, રંગે રણછોડ રીતે.	૬૮
૯૧	વિરહ વિષે. ઘરમાં નવ રહેવાય. નદ્યરત મયિના જમ.	૬૮
૯૨	તમ વિના કેમ રહેવાય, ઇખીલા છેલ વિચારો.	૬૯
૯૩	દિલમાં જાપોતે દેદાર, રણછોડ રંગીલા જમને.	૭૦
૯૪	વિરહ તથા વિનતિ વિષે. સુખ તથી જમને લગાર.	૭૦
૯૫	મનમાં જ કુળાય, માધવ મન જ કુળાય.	૭૧
૯૬	શરણે પડીને પોકાર, કુંહરી શરણે પડીને.	૭૨
૯૭	સુણને દુપાની ધીકાન, કેરાયે સુણને દુપા નિધિ.	૭૩

અનુક્રમણિકા.

પાસં જ્યા	પદ્ધતિયાગરખીનું નામ	પૃષ્ઠ
૮૮	કુંકરગરીકું વારવાર, ચેલાહરિવારકરોને.	૭૫
૮૯	તપેતનતરૂપેર જહુતાપ, ચિહ્નલગુ ચિલાપકરિકું.	૭૬
૧૦૦	એકતાવિધે. મળિયાતમેઘરમાંય, જનજનવીનારી.	૭૭
૧૦૧	બોધતપાત્તાનવિધે. ગરબોફેગરબોગુરુમપીગાઈજે.	૭૮
૧૦૨	ફેરજે ગોવિંદને રમીજે. ગરબો.	૭૯
૧૦૩	ચિનતિવિધે. કેરુણોશ્રીરણછોડ રંગીલા. ગરબો.	૮૦
૧૦૪	ફેરોશ્રીરણછોડ રૂપાળા. રાગગરબો.	૮૧
૧૦૫	ગરબારાગનામહિનાચિનતીવિધે. કારતકેકુડાંકુડાંકુડાં.	૮૩
૧૦૬	ઝિપેદેશવિધે. જાકારતકેકરવીગુલકામ. હેતકરીતેરે.	૮૪
૧૦૭	બોધવીધે. કારતકેકરસતસંગ, સંશયરણરોરે.	૮૫
૧૦૮	ગરબાગનોકકો. કરકેશયકીરતનતાપેઠટખરોરે.	૮૬
૧૦૯	અપતિથીયો. બોધવિધે. જાપડવાનોછેદેહતારોપાપી.	૮૭
૧૧૦	અપકકો. ઝિપેદેશવિધે. ધોળ. કરીયે સેવાધનશામની.	૮૮
૧૧૧	અપકકો. કેશયકીરતન કરીયેસદા. ધોળ.	૮૯
૧૧૨	અપમહિના. કારતકેકેશયકીરતનકરો. નીરમળલ્યો.	૯૦
૧૧૩	લક્તિજ્ઞાનવૈરાગવીધે. ત્વાયધરીતેગુણગાઈયેગોવિંદ.	૯૧
૧૧૪	કેશયનકુરુણાનીધી કુંકુંધું કરગરી.	૧૦૪
૧૧૫	ચિહ્નલગુ હૂ વારવાર શરણોપડી.	૧૦૫
૧૧૬	લક્તિવિધે. કોઈ સમઝે દાણાસંત. લક્તિકુણલ.	૧૦૬
૧૧૭	ઝિપેદેશવીધે. તલનુગતનોસંગસામરમનપાશી.	૧૦૮

અનુક્રમણિકા.

૯

પદસંખ્યા.	પદતથાગરજીનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૧૧૮	શુંસમને સંતની સ્નાન, મુઠમતિસંસારી. ગરજી.	૧૦૯
૧૧૯	નથી નરતન વારંવાર, ચેતીલે પ્રાણી. ગરજી.	૧૦૯
૧૨૦	તુંખડુ લટકયોત્તવમાંય, મન માયાસંગે ગરજી.	૧૧૦
૧૨૧	તેંડીધાં પાપ અપાર, પામર પરિપાપી. ગરજી.	૧૧૨
૧૨૨	નથિ કિયું પુણ્ય લગાર, ભગમાં નત્તમધરી. ગરજી.	૧૧૨
૧૨૩	મનને પ્રજોધ વિષે. મનસમઅનેશીક્ષાસાર, સેહેને સુખીયે.	૧૧૩
૧૨૪	મન સાંત્તળ મારીયાત, શીક્ષાકુંસારી, ગરજી.	૧૧૪
૧૨૫	મન સાંત્તળ મૂઢગમાર, સારીકુંવાત. ગરજી.	૧૧૫
૧૨૬	સતસંગવિષે. રાખ્યરૂઢિયેરીરીત, ચેતીનેચીતે ગરજી.	૧૧૬
૧૨૭	લલલલલે લલ્લલગવંત, રૂપરૂઢામાંધરી. ગરજી.	૧૧૬
૧૨૮	કરકેયામલ્લલ્લનોરંગ, અરતઅંગધરી. ગરજી.	૧૧૭
૧૨૯	તલઅંતર સંતનીસાથિ, નિરંતરનેરૂઢરી. ગરજી.	૧૧૮
૧૩૦	છેકુર્લ્લલ અસંસાર, લલ્લલ્લરીકલ્લલમાંગરજી.	૧૧૮
૧૩૧	જ્ઞાનવિષે. કરસાંચાગુરુનોસંગ, રંગરૂઢયેલાગે. ગ.	૧૨૦
૧૩૨	વિનતિવિષે. સુણોશ્રીપતિ રૂપાણુંકુંકરગરીન્ને. ગરજી.	૧૨૧
૧૩૨	રૂપાણુંકુંકરગરીન્ને. ગરજી.	૧૨૧
૧૩૩	ચાલમ વેહેનીઅંચે અતિશયરિજ્જને. ગરજી.	૧૨૨
૧૩૪	સુણોશ્રીમળાકુંસંકટકુંકરીન્ને. ગરજી.	૧૨૨
૧૩૫	કાંતે સાંત્તળ રૂપાણુંકુંકરગરીન્ને. ગરજી.	૧૨૩
૧૩૬	મારાઅંતરમાંઅલ્લલેલા અંચલ્લે. ગરજી.	૧૨૪

પાસં ખ્યા.	પદ તથા ગરજીનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૧૩૭	મનને શિષ્ટાવિષે. શીખમાનનેનું મુંઢમનમાફરીસ્નેહ.	૧૨૪
૧૩૮	કથનીવિષે. કોરીકથનીથી ગરજીએફળીધણીને ગ.	૧૨૫
૧૩૯	ચિનતિવીષે. સુણોશ્રવાણરંગીલાલાખેરે, દાસકુંતામે	૧૨૬
૧૪૦	મનેદરસનદીનદયાળેરે, અંતરઆણેરે. ગરજી	૧૨૭
૧૪૧	સુણો માધવ મારાનાથેરે, વેદનાનીવાતરે. ગરજી.	૧૨૭
૧૪૨	મારામનની માયા નવ નયરે, સુણોનંદુરાયરે.	૧૨૮
૧૪૩	સાધુસંગવિષે. સાધુનો સંગફરેલીતનીત ગરજી	૧૨૯
૧૪૪	ચિનતિવિષે. સુણાનમેરંગીલારણાછેડ. ગરજી.	૧૨૯
૧૪૫	જ્ઞાનદિવાળીનો મારેદફાગે. ગરજી.	૧૩૦
૧૪૬	વિરહવિષે. મળીએકવિરહજેનમારામનમાંગ.	૧૩૧
૧૪૭	વિરહજેતીજાવીજન્યાનકમનમાં. ગરજી.	૧૩૨
૧૪૮	જ્ઞાનવિષે. ઘરાજ્ઞાનરૂપીચઢીમારાધદમાં. ગરજી	૧૩૪
૧૪૯	ફૂલીતારાતનમાં જ્ઞાનફૂલવાડી. ગરજી	૧૩૪
૧૫૦	ફરીનેલગ્યેરેહોલાયે. ગરજી.	૧૩૫
૧૫૧	અંતરનભી અપિનારિ. ગરજી.	૧૩૬
૧૫૨	મળવાતનમનહોતપીસ્તય. ગરજી.	૧૩૬
૧૫૩	ચીનતીવિષે. હોડેરાવ સુણાનેફૂપાકરીફાન. પદ	૧૩૭
૧૫૪	મનને પ્રજોધવિષે. હોમનવામાનરીખામણમાલી	૧૩૮
૧૫૫	હોમનવા સાંભળ મારીવાત. પદ	૧૩૯
૧૫૬	હોમનવા મુકીરેલગાજારિ. પદ	૧૪૦

અનુક્રમણિકા.

૧૧

પૃષ્ઠ જ્યાં	પદ્ધતિગરજીનું નામ.	પૃષ્ઠ
૧૫૭	હોમનવા સાંત્વણ શિક્ષાસાર. પદ.	૧૪૦
૧૫૮	હોમનવા સાંત્વણને રૂઢીશાન. પદ.	૧૪૨
૧૫૯	હોમનવા મનમાયાને તબને. પદ.	૧૪૩
૧૬૦	ગર્વપ્રહરવિષે. હોમિથ્યારીદનેધરોમનગર્વ. પદ.	૧૪૪
૧૬૧	રાગરૂપીઅનુસાર. ચિન્તિતિવિષે. રણુન્નપેરેશ્યમ. પદ.	૧૪૫
૧૬૨	શ્યમ કરીયેરે હરીકેમ કરીયે. પદ.	૧૪૫
૧૬૩	મેહરજાણીરે મનમેહરજાણી. પદ.	૧૪૬
૧૬૪	નીતજાણીરે હરીનીતજાણી. પદ.	૧૪૬
૧૬૫	રાગરૂપીઅનુસાર. તત્વતથાપ્રેમવિષે. વનન્નપેરેશીદ. પદ.	૧૪૭
૧૬૬	ધંધેધાવેરે શીદધંધેધાવે. પદ.	૧૪૭
૧૬૭	ચિન્તિતિવિષે પ્રેત્નુકુંપ્રીતેકુંઘુંપોકાર. પદ. રાગસોરઠ	૧૪૮
૧૬૮	હરીકુંતારોઘુંકુંતારો, પદ. રાગસોરઠ	૧૪૯
૧૬૯	પ્રેત્નુતમેરોરાગાંગતપ્રતિપાળ. પદ. રાગસોરઠ	૧૪૯
૧૭૦	ઊપદેશવિષે. રાગકાફી. શ્રીરણછોડત્નક્તધાર. પદ.	૧૫૦
૧૭૧	શ્રીરણછોડરંગીલાહરી. પદ.	૧૫૦
૧૭૨	ચિન્તિતિવિષે. શ્રીરણછોડપ્રાણાધાર. પદ.	૧૫૦
૧૭૩	શ્રીરણછોડરંગીલાદ્યાલ. પદ.	૧૫૧
૧૭૪	શ્રીરણછોડરંગીલાધણી. પદ.	૧૫૧
૧૭૫	શ્રીરણછોડરંગીલાલાલ. પદ.	૧૫૨
૧૭૬	શ્રીરણછોડનગધાર. પદ.	૧૫૨

પદસં ખ્રા.	પદતથાગરજીનુનામ.	પૃષ્ઠ.
૧૭૭	એકતાવિષે. રાગફાફી. ઘટમાંફીમળ્યાગોળાજ. પદ.	૧૫૩
૧૭૮	રાગખંભાચથી. પિનતીવિષે. રણછોડરસીયારે. પદ.	૧૫૪
૧૭૯	રણછોડરંગીયારે, મેંભાણીતમસીરીતરસીલાપદ.	૧૫૪
૧૮૦	રણછોડજીરસીયારે, તમેફેતેજોડાણાનીસ્થિતિપદ.	૧૫૫
૧૮૧	રણછોડરંગરાતારે, તમેછાનીજોડાણાની. પદ.	૧૫૬
૧૮૨	રણછોડરૂપાજારે, કૃપાફીધીજોડાણાનેકેરીફૂયદ.	૧૫૬
૧૮૩	રસીયારણછોડરે, તમેકેવાજોડાણાનાપુસ્થાકોડ.	૧૫૭
૧૮૪	સંતવિષે. મલેતો મલતેરે, મોટાભતનામનમાં. પદ.	૧૫૮
૧૮૫	સંગતકરતેરે, સાચાસંતની તજીઆરી. પદ.	૧૫૮
૧૮૬	સમભુતે સમતેરે, સંતનારાજોરુણીદ્રાન. પદ.	૧૫૯
૧૮૭	જાએને સાચાસતગુરુસંતમળે. પદ.	૧૬૦
૧૮૮	સંતવિષે. સોઈરેસાધુરે જાસંસારમાં. પદ.	૧૬૧
૧૮૯	જય ગુરુમહિમાલિખ્યતે. મોતીદામછંદ.	૧૬૨
૧૯૦	સાજીઓ ગુરુમહિમાની. પદ.	૧૬૩

अथ श्री डाडोरना लावदास
इत पदसंग्रह लिख्यते.

श्री डाडोरनाथनी विनति विषेनां पद.

रागडाडी॥ ॥ डाडोरनो श्री डाडोररे ॥ रसी
दलन संग रमीयो ॥ छे ल छणी लोरे ॥ गोविंद
मारे मन गमीयो ॥ टेडा शरणांगत बत्सल
श्री हरि तमे ॥ दीन जंधु दातार ॥ दीनानाथ दया
निधि मुन पर ॥ इडा इरो डीरतार ॥ तम विना
त्रि विक्रमरे ॥ लव मां जहु लमीयो ॥ डाडोरनाथी
॥ वारवार डहुं छुं विहु लवर ॥ स्नाथन डहुं नथी
लेरी ॥ परधन परमन रुखा भाटे ॥ में धर्यो वै
षावनो घेरी ॥ नम्र धरि नेरे, यरणा मां नथी नमी
यो ॥ डाडोरनारा ॥ गन्ध नथी रक्ष डोर्ध भारे ॥
तम विना दीन दयाला ॥ ते माटे डुगरी डहुं तमने
॥ आपे डुरो संलाण ॥ शोडनो सागररे, श्याम
विना नथी समीयो ॥ डाडोर ॥ ३ ॥ दीन प्रति घर
शन दासने आपो ॥ प्रीतम प्रागु आधार ॥ डा
ण डर्म लय डुरो लावनो ॥ डुरीन लहे संसारा
मीथ्या सुज भाटेरे ॥ जरे में डुं ज जहु जमीयो ॥
डाडोरनाथ ॥ ॥ पेढापी ॥ ॥ रागडाडी
॥ ॥ डाडोरना श्री डाडोररे ॥ डुपाणु डुपाडे म
न ॥ ॥ रसी डवर विहु लरे ॥ जो जो न प्रलु ओटे

(२) लासदासलुप्तपदसंग्रह.

जिरो॥डाकोराटेडा॥नणार्थीसुहु नणलनखाने
नयधरीमनलावा॥जिंयनीयगुणघोषनदेजे
॥सलीतानोअनखलावा॥घटेनहिं तमनेंजि
रिधररे॥विषमगुणमुद्रोपरो॥डाकोरगा॥
पुत्रवतीमाता नेमपुत्रमां॥प्रीत्येकरेजहुप्या
राश्वेतस्यामगुणघोषअंगना॥धरेनहींमन
मां लगार॥तेमाटेहुंछुं तमनेरे॥दासनाघोष
दिलनधरो॥डाकोरगारा॥क्षितिनोक्षमास्व
लावहेजीसुहु॥जोदेजणेअपारा॥मणभू-
त्रादिधरे तेजोपरा॥तदपिकरेजोपडारा॥विषा
रुद्रोब्रलपतिरे॥क्षमालनरमनमांलरो॥डा
कोरगा॥डा॥छत्यादिहुगुणजेहुजेहुप्रति॥धर्या
तमेनंदलावा॥गुणलंजार॥जिहाररेरणमां॥
केमरहेलालजेहाला॥पोतानुंजीदिपाजीरे॥
त्रिविधितापतननाहरो॥डाकोरगा॥
पेधारा॥॥रागडाही॥॥डाकोरनाश्री
डाकोररे॥सांलणोघनरस्यामहुरि॥रेजुद्धस्व-
लावेरे॥जेरेहुं तमनेहुंछुं जेरि॥डाकोरगाटे
डा॥युगयुगनानायोनिनन्मधरि॥लनदुखोज
हुलनगवाना॥त्रिविधितापमांतप्योदिनरुनी
तदपिवणिनथीसाना॥पामरप्राणिपापीरे॥
मनथीजेमोहरी॥डाकोरगा॥धननेजनमद

डेरुयदीत्यारो॥ मनमांषिपन्योडामा॥ रातदिव-
 सनारी संगराख्यो॥ क्षणनलह्यो विश्रामा॥
 ह्वेहुं हरिहारयोरे॥ दोग दहेरा हरिहरी॥ डाडोर
 ॥ राभीध्यासुजमारे में जोयो॥ रत्नसरीजे
 दह्रादृषादृपानिधिदृपादरीमने॥ तमपरआ-
 पोनेह्राप्रीतिनाप्रतिपालदरे॥ हुंछुंतमने
 दरगरी॥ डाडोरगाडादीनप्रतिदररीनदासनेआ
 पो॥ श्रीग्रन्थेंदृपाणा॥ दुःखदुष्कृतसहुदूरदरी
 ने॥ लालनेदुर्योनिहावा॥ यिरएरीरएमांरे॥
 राजोप्रलुप्रीतेंदरी॥ डाडोरगाडा॥ ॥ पद्याड
 ॥ ॥ पारागडादी॥ ॥ डाडोरनाश्रीडाडोररे
 ॥ श्रीरएछोडदृपाणा॥ रीसनधररीरे॥ रेहुंढा
 डरोढाला॥ डाडोरगाटेक॥ दीनदयाणजेधुंजर
 दतमां॥ लोडवेदविष्यात॥ हुंजितदीनरार-
 एांगतमुणपर॥ डेम नद्याडरोतात॥ दारण
 जताचोरे॥ डानडडामागाणा॥ डाडोरगा॥
 डोटिकलक्तनेंदृपादरीतमे॥ डेरैवदृपानिधा-
 न॥ हुंयायेडदरग॥ तमद्वारे॥ तेनेडेमनडरोडु
 पादाना॥ हठीलाहुंमूडोरे॥ मोहनभोरलीधा-
 णा॥ डाडोरगारा॥ अजित्नाधारअजितहुंजर
 ता॥ अंतरन्नमीनामा॥ अंतरनीपीडाप्रलुमा
 री॥ डेमनहरोधनस्यामा॥ छजित्नाछणमुडोरे

(४) लालदासबुद्धतपससंग्रह.

पानद्वरनंदलाला॥ डाकोरगाडा गुणसागर
गोपाणगद्यधरा॥ तनक्ततणा प्रतिपाणार
उ तोराभीरं दु लालने॥ तमपरआपो व्हाल
प्रीतिदुरीनेरे॥ पाओ प्रेमरसप्यालना॥ डाको
रगाडा॥ ॥ पेदाडा॥ ॥ रागडाडी॥ ॥
डाकोरनाभी डाकोररे॥ प्रीतमविनादुणनपडे
॥ लगतपति लगमांरे॥ लेखिंछुपणामनेननडे
॥ डाकोरबाटेडा विरहान्निव्याप्यो गिरअंतरात
नडुं तपितपीनया॥ व्यादुणथिर्घ घरमांनथीग
मतुं॥ मन मणवाअदुणाया॥ वनवनमांहीरे
॥ ओजेथीडेम जेजरनडे॥ डाकोरगाराअति
आतुरताथी हुं तमने॥ संलानुघनस्यामा॥
॥ पीडादुसहुपडे मनेदीनमां॥ रात्रियेक्षएउ न
विरामा॥ वहछे आंस्वधारारे॥ नेत्रमांमनेआ
विनडे॥ डाकोरगाराछानी पीडायायछजिना
॥ येननथीयितमांया॥ तालावेनीथिर्घ मारात
नमां॥ क्षणेक्षणेरीरीर स्तुकाया॥ येदपरि यिंता
नुंरे॥ येदकमारा यितमांयेहे॥ डाकोरगाडा ले
मलणविनामीन लुवेनही॥ दुरेकोरिओपेयारा॥
तेमगतिमारीतमविनागिरिधरा॥ प्रेमनीरद
रीप्यारा॥ लालने पाओ प्रीत्येरे॥ दणरो पीडा
तम चडे॥ डाकोरगाडा॥ ॥ पेदापा॥ ॥

लालदासबुद्धतपेसंग्रह. (५)

रागडाई॥ ॥डाडोरनाश्रीडाडोररे॥इष्टम
इंतमनेइहुं॥श्रीरणाछेडरंगीलारे॥करगरीने
करग्रहुं॥डाडोरगाटेडाअंगअंगविरहाग्निबन्धा
णानो॥तनमांतपेजहुतापे॥मनपतंगआ
तुरथेतेमां॥पडीपामेसंतापे॥विदुलनाशि
योगेरे॥संकटहुंतोजहुसहुं॥डाडोरगापाव्य
लियारीनारीनेनीतनेमप्रीतममणवानुंम
न्ना॥घडीपणधंधोगमेनहीघरनो॥यितमां
करेयितपन्ना॥तमपिनातेमनरे॥यितनमरा
यितमांजहु॥डाडोरगाराखोलीनेदीनदामव
सेनेमा॥डामीनेयितडामा॥रामलक्तमनराम
यसेनेमा॥तेमभारेमनस्थामा॥डोरिनेडोपायेरे
॥रंगीलयाविनाडेभरहुं॥डाडोरगाडाविषय
लोगरोगसमलासे॥लोहनदुयेनहीभुज
॥विरहचिहुणथेहुं॥वनवनमां॥लालनेसा
एउनथीसुजे॥चियारीनेयुनुक्तेरे॥सुजेते
श्यामसंगेवहुं॥डाडोरगाशा॥॥पेडाडा
॥ ॥रागडाई॥ ॥डाडोरनाश्रीडाडोर
रे॥प्रीतमनिबपेणपणीया॥प्रेमलक्तिला
वेरे॥आविनेअंतरलणीया॥डाडोरगाटेडा
विरहवेदनासहुहुं॥वामी॥पामीनिबलरता
॥वारवारअंतरअविखोडी॥आनंदथयोअपे

(६) सात्वदासङ्गुहृतपदसंग्रह

रात्रिविधि ताप तनना रोहिषत तनक्षणा रणि
या ॥ डाकोरगा ॥ घटमां रूयाम निरोधी ययुं नाइं
पारीत तन मन प्राणा ॥ गद्य गद्यं धीनि तन सु
भनी ॥ वहीन स्वे भुज वाण ॥ भूगे ते ले म भुज
भारी ॥ रना कुरना ॥ इण गणीया ॥ डाकोरगा रासा
गर बणमां नदी मणी लेभा ॥ तनि नील रूपने नाम
॥ लवण पूतणी पाणिमां लेभा ॥ लक्त मण्याते
म रूयामा ॥ पूर्वनी प्रीत्येरे ॥ परस्पर थर्लणी-
या ॥ डाकोरगा ॥ सतगुरु कृपा थर्ली ले देभो ॥ आ
तम ल्योत प्रेक्षी ॥ तम अज्ञान टणे सुकु तेनुं
॥ पामे पद अचिन्तरी ॥ सात्वतव्यण रूपेरे ॥ ये
तन सिंधुमां लणी या ॥ डाकोरगा ॥ ४ ॥ ॥
पदा ॥ ॥ रागकाक्षी ॥ ॥ डाकोरना श्री
डाकोररे ॥ हुरो न देम कष्ट हरि ॥ राणा छेड रंगी लारे
॥ इहुं छुं तमने डरगरी ॥ डाकोरगा टेका ॥ भुल पूरे प्र-
लुपडि अविद्या ॥ माया त्रिगुणाकार ॥ अंतर व-
णगी थति नथी ॥ अणगी ॥ दीन दीन दुःख जपार
॥ अलजे ला अभने अपैरे ॥ भारीने मनमां
छानि छरी ॥ डाकोरगा ॥ ॥ चित्रविचित्रविषय
इणानो डरे ॥ चारवार विस्तार ॥ मनपंजी मन
रं ॥ त देभी ॥ सुदी यं यु मोञ्जारा ॥ पापी मोहपं
रमां रे ॥ पेडे छे डोगट हरी हरी ॥ डाकोरगारा तेथी

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૭)

તત્ત્વસ્વરૂપભૂતને ॥ તદ્વૃથઈતનમાંયા ॥ તનસં
 ગીસુતવિતનારીના ॥ સંગમાંરંગીસદાયા ॥ અને
 ક યોની ॥ અથડાયોરે ॥ ઊંચનીચકર્મકરી ॥ ડાકોર
 ॥ ડાકાતે માટે હવેહેતકરી ॥ આપો ॥ નિબસંતનો
 સંગ ॥ અથી ॥ અવિદ્યાટલિને ॥ લાલને ॥ શિદિયે
 લાગેરંગ ॥ નિબનનંદજીર ॥ જિત્તરાસેરે ॥ વિષય
 સુખજીરો ॥ વિસરી ॥ ડાકોરનાશા ॥ ॥ પદાટ
 ॥ ॥ રાગકુદી ॥ ॥ ડાકોરનાશ્રીકાકો
 રેરે ॥ કૃપાળુકાનેવાતધરો ॥ દયાળુદીનબંધુરે ॥
 દીનનું ॥ કુખજુરકરો ॥ ડાકોરાટેકાકષ્ટસાધ્યસા
 ધનકરીકરી ॥ કૃપામ્યોકોટીકકુલેરે ॥ તદપિમૂ
 લતામટિનથિમનની ॥ લલચ્યોવૈષ્ણવવેરે ॥
 અન્યનેઆપી ॥ ઊપદેરેરે ॥ પ્રેમંચકરી ॥ પૈટલચો
 ॥ ડાકોરના ॥ વિષયત્યાગહરિચરણરાગવિ-
 ના ॥ સુખનથી ॥ આસંસાર ॥ અમયતુરથઈ ॥ અન્ય
 નેયેતથુ ॥ મુલમાંનથિ ॥ બોધલગાર ॥ ત્રીકુમતુ-
 લ ॥ અથેરહીનેરે ॥ વિષયસુખમાં ॥ વિચર્યો ॥
 ડાકોરના ॥ લૂહાલક્ષ્મીતણું ॥ ભગમાં ॥ ભગજીવ
 નરાખે ॥ માના ॥ એવોસુશીલસ્વભાવસ્યામનો
 ॥ સાંલળીને ॥ કૂંકાના ॥ અંતરઆતુરથઈ ॥ આવ્યોરે
 ॥ શીરણમાં ॥ ભાવલચ્યો ॥ ડાકોરના ॥ ડાપેતીત
 પાવન ॥ અધમજીવારણ ॥ લવળળતારણનામા ॥

(૮) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

ઈત્યાદિકજહુ જઈ રૂઢેધરી ॥ લાલને આપો વિરા-
મારંગીલારારણે રાખોરે ॥ પ્રીતમનવકરકોપે
રો ॥ ડાકોરનાશા ॥ ૧૫૬ ॥ ૧૫૭ ॥ ૧૫૮ ॥
શી ॥ ૧૫૯ ॥ ડાકોરનાશ્રીઠાકોરે ॥ રંગીલારણ
છોડા ॥ પૂરણપ્રેમીબનનારે ॥ પૂરોછો પ્રીત્યેકોડા ॥
ડાકોર ॥ લેકા ॥ મુષ્ટિકતાંદુલમાટે મોહનામી-
ત્રસુદામાનીચાથે ॥ ગોષ્ઠિકરીગિરધરજારોગ્યા
૧૬૦ ॥ લેઈનિજહુથિ ॥ અપારવૈભવઆપ્યોરે ॥
જ્નેતાંનજગમાંજડેજ્નેડા ॥ ડાકોરનાશા ॥ કહોક્યા
રેકોધુંસવરીયે ॥ સરજૂગંગાસ્નાનાશીરઆ
લ્યાસકર્યોનથિતદપિ ॥ લાવદેજિભગવાન
૧૬૨ ॥ આરોગ્યાજૂઠાંખોરરે ॥ તમારીકોણકરેકોડ
૧૬૩ ॥ ડાકોરનાશા ॥ રસીકલક્ષ્મીરહિદાસતણીતમે
૧૬૪ ॥ બનતનજેઈજહુનાથિ ॥ શ્યામસુંદરશ્રીકૃણલી
ધુંએનું ॥ હેતધરિનીજહુથિ ॥ એવીશ્રદ્ધામનેઆ
પિરે ॥ મુકાવોમનનીદોડા ॥ ડાકોરનાશા ॥ ઈત્યાદિ
૧૬૬ ॥ અલખેલાલાલિક, લક્ષ્મીતણાતોઅનેકા
પૂરયામનનામનોરથપ્રભુતમે ॥ લાલનેરાખી
૧૬૭ ॥ ખાંનાનીપતબનતાંરે ॥ ખરેતમનેલાગ
શીખોડા ॥ ડાકોરનાશા ॥ ૧૬૮ ॥ ૧૬૯ ॥
રાગકાફી ॥ ૧૭૦ ॥ ડાકોરનાશ્રીઠાકોરે ॥ ઘ્યાજુદી-
નજંધુરિતાતેનોતુંદસથેઈનેરોવિષયસુખજન

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૯)

વિસરીાડાકોરનાટેકામનુષ્યદેહમિંતામણિ
મોંઘોામલેનહિજીભવાચારાનેમકાંઈનોતમ
તારીનેઅંગાતેલયેહેએકવારાગેવુંસમઝી
અજ્ઞાનીરોાયેતીલેમિતથૂપેકરીાડાકોરના
ાશ્યામમળ્યાતોસુંદરઅવસરાાએજોવીતીભ
યાસ્વપ્નસરીખોસઘળોખોટોાખેલખન્યોભ
ગમાંયાાનેતામાંવાગસીભરોરોાથીરનથી
રેહેવુંઈરીાડાકોરનારાખાળપણુંખોયુંભગ
ખ્યાલેાાનેખનભુવતીસંગાાવૃદ્ધપણેસફુઈ
દિવીકળપેઈાકીયેલાગ્યોનરંગાાહજીતુયે
તીલેનેરોાલિલ્લુકગીતાનુંજ્ઞાનધરીાડાકોર
ાડાવાંતિસરીખાવિષયલોગકરીાનેરુધરી
હરિનામાાશ્વાસોશ્વાસેસાયેધરિાઅંતરમાં
આડેભનંમાાલાલતુંસમરીલેનેરોાઆનંદજિ
રમાંહિભરીાડાકોરનાશાાપદાશાા
રાગકાફીાાડાકોરનાશ્રીકાકોરેાનેવોતે
વોપણછુંતારોાયેત્રુભુભરાખોયાકરેાધર
ણીધરવીનતીઊરધારોાડાકોરનાટેકારામ
સ્વરૂપધરિઅંતરમાંાહેતકરિનેઅપારામર્ક
ટરીછનીસાથેસાથોાકર્યોતમેમીત્રાચારા
અવગુણગુણકરીગણતારેાવિદુલવરવાતવિ
ચારોાડાકોરનાાનેનેવૃક્ષોનાનીચેતમેા

(१०) बालदासब्रह्मपदसंग्रह.

चसी करता विभ्राम तातेतै वृसो जिपर यदी यन
 येरा यित येयण धामा जित पात घणा आय
 रतारे ॥ हुंकारा करता हुन्नरो ॥ डाडोर गारा ॥ हुं
 धरा स्वयं पधरी तमे हुंसनी ॥ दासी दुषन्न सा
 धारा येयु यंदन माटे रीज्या ॥ रीसाया श्री ननुना
 धारा हुंहीला हुं हुं वे ल्यो छोरे ॥ अपराध अयो
 रयो अमारो ॥ डाडोर गाडा ॥ मारे मोरी अरी
 नथी ॥ अंतर मां श्री अविनारी ॥ नहं नहं न-
 न्मधं तहं तहं ॥ तमे स्वामी हुं तुल दासा ॥ अ
 वार मुजे जियारोरे ॥ सेवक लात छु मारो ॥ डा
 डोर गाडा ॥ ॥ पदा १ रा ॥ ॥ राग काकी ॥
 डाडोर ना श्री डाडोर रे ॥ सांलणो सरणु हारा
 निन नाम तणो गणी ना तोरे ॥ अपराधिता-
 र्या अपारा ॥ डाडोर गाटे डा लो हुं वेद विष्यात
 अन्न मेणा विप्र अघम अघ धामा ॥ नमना मा
 रयेडी मुकाव्यो ॥ सेने श्री घन रयामा ॥ सुत हित
 नारायण नाम रे ॥ अंतर मां डीधुं जिअे पारा ॥ डा
 डोरा ॥ ॥ अति अलि मानी परे हुं पीने ॥ ग्राह
 ग्रस्यो नल मां ही ॥ नाम मात्र सुणी श्री पति श्री
 तनि ॥ आख्या आतुर धार्घा ॥ मुकावि महा सुजे
 आप्युं रे ॥ निराधार ना आधार ॥ डाडोर गारा ॥
 जाल जिल्य पीडा पानी थिया ॥ आतुर अंतर

લાલદાસભૂતપદસંગ્રહ. (૧૧)

માંયાાઆતુરવચન સુણીઆવ્યાતમેાાત્રીક્રમ
 તતક્ષણ તાંયાાઅલખેલાભુ જીદ્વાચ્યારેાપૂર
 ણમનમાં ફરીપ્યારાડાકોરનાડાગણિકાગી
 ધઅગણિતઅપરાધીાતમે તાચ્યાસંસારાલ
 લસરિખામહાપાપીનેાતારોપ્રેતુઆવાર
 ારેારણમાં આવીચ્યામરેાપ્રીત્યેકુરુષુપોકાર
 ાડાકોરનાશા ાપદાપડા ાશ્રીગુરુ-
 ત્યોનમઃા ારાગકાફીા ારણછોડ
 મનેછોડેરેારંગીલા લાલફરીામાયાનુંજળ
 મોડેરેામનેઆપેદુઃખફરીફરીારણછોડના
 દેકાઅંતરઆવીલોત્તજતાવીામોહમનને
 ઊપેન્નવે રંભિત રસરસનામાં મુકીાપછીના
 રીધઈનેહુબણાવેાઅપારદુઃખઆપેરેાકરોને
 પાપણીને પરીારણછોડાણાક્યારેક ધનનોલો
 લદેખાડીાધનનુધ્યાનધરાવેાધનઆપીઅં
 તરવ્યાપીપછેાધ્યાનધણિનુંલુલાવેાકરેતે
 મનેમમનદાયેરેાટાલેથી નથીભ્રિતિટળીારણ
 છોડનારાાક્યારેક અંતરમાંઆ ધિનેાક્રોધઅ
 ગ્નિજીપેન્નવેામનતનવાણીવિકુળફરીનેા
 રુડુલુને ગાળદેવરાવેાપાપનોપોર મોટોરે
 ામુંકેછે મારે માંથેધરીારણછોડનાડાતુલ
 સંગેજળપામીનેા તુલશ્ચરિને અથડાવેા

(१२) लालसासहृदतपहसंग्रह

त्रिगुणाकारपेधं अंतर रहिा तुल साधे अंतरपडा
योते भारे कुंछुं तमनेरेा इरनेडीने इरगरीार
एछोडगाहा धेत्यादि कुंछुं जमायातां मुन्या अ
तरमां हिअनंत ॥ अंतर नमी प्रतुजहुतामी
॥ तमे आणो दुःखनो अंत ॥ लालना अंतरमां
आवोरेा इरन शे माया डरीार एछोडगापे ॥
पेछा पहा ॥ रागइदी ॥ ॥ एछोडरं
गीलारे ॥ कुंछुं कुंछुं इरगरी ॥ माया कर्म डालरे ॥
जिहवे छेडे इरी ॥ एछोडगाटेका जमातां पी-
तां स्ततां स्वप्नेा सुज नपी मने लवलेरे ॥ इह न
इरी इदी युं इया एउं ॥ हे ज्ञा जो निस्तनं देरे ॥ धे-
हंतो माया आपेरे ॥ इगेह दुःख इरि इरी ॥ ए
छोडगा ॥ मन रं नित रमणि कुंछुं धरी ॥ माया म
न ललयावे ॥ लो लहे ज्ञा डी अंतर पे डी मने ॥
धिषे रस मां लपरावे ॥ अ मुनधी नपी पती अ
णगीरे ॥ अंतर मां न धे प्रसर ॥ एछोडगा रा
इयारे कुंछुं द्विंयित दुःख आपी ॥ मन छिपरा मइ-
रावे ॥ पाछु सुज आपी संभृति डपी मने ॥ इगे
ह इरा इरावे ॥ अपार दुःखे जी रे ॥ मन मां न लय
डरी ॥ एछोडगा डा इयारे कुंछुं डाल अयान इ आ
वी ॥ अंतर घृत्ति लमावे ॥ मुन दी नने हे जी अव
सर पे जी ॥ दुःख इरी मां ही डुजावे ॥ अने ना सं

ગેફુંથાણોરેાનાનાયોનીમાંનૃત્યકરિાપ્રણા
 ઠાસરવેસંમતિકરિનેપરસ્પરાનિબનીબસ
 ણિજોલાવેાકામક્રોધમદલોત્નાદિકુનેાવેગે
 લાવિવસાવેાઠેકાણુનથીઠીકરેાઠરવાનેમા
 ટેમારેઠરીપ્રણાપાકર્ત્તાલર્ત્તાસન્તાહર્ત્તા
 ાધીનાનાપિધ્યાત્માચિદ્દુકારીસૃષ્ટિનીસન્તા
 ાવેગેહરોનેકૃપાત્માદાસનુંદુઃખદેખીરેાસ્વયં
 રોઅંતરનગરીપ્રણાછોડગાડાત્માવત્તત્કિડા
 રીદુઃખહારીપરીતસૃષ્ટિસુખધામાઅંતરલા
 વીવેગેયસાવીપરીતથાપિધનરૂપામાત્માલને
 સુખઆપોરેાપ્રલપતિવાલકરિપ્રણાછોડગા
 ાપેદાપેાપ્રણાકારીપ્રલુ
 નેતુંપ્રીત્યેરેાસમરપામણપ્રાણિામૈતીનેથી
 તેરેાઅરતઅંતરઆણિાદેકાનોતમનરત
 નનથીમળવાનુંવારવારસંસારાકૃષ્ણકૃ-
 પાણુયેકૃપાકરિતનેાઆપ્યુંછેઆવારાતેમાટે
 કુંકુંતુલનેરેામુખેહરિવદ્યાણીપ્રલુનેા
 ાઅંતરઆંખ્યબિંદાડિનેનેાઅવસરએળે
 બનયાઆલકાલકરતાંતનતાંકાણઅરેા
 નકૃષ્ણાયઝરપેલેલેરેાલક્ષ્મીનેલ્લણિ
 ાપ્રલુનેાશાઅંગેઆણસઆણીશુંબિંધ્યો
 ામોહનિંદ્રાનીમાંયામૈતનપર્થથીતમાંલે

(९४) लासदासकृतपदसंग्रह.

नगरी ॥ वेणारुत्नवही नया ॥ येतुरनरये तोरे
॥ हरि विना पाय हाणि ॥ प्रेत्नुने ॥ उगारा ष्यस
दासत गुडनी सधि ॥ मन क्रम वयेने साये ॥
तत्त्व विचार करी तुं तनने ॥ दुडां कर्मनी काये
॥ लास हरि हीरोरे ॥ जांघ्य हर देताणी ॥ प्रेत्नु
॥ ४ ॥ ॥ पेदा १३ ॥ ॥ मुरेज नहि मण-
रोरे ॥ मनुष तन इरी इरी ॥ त्रिविधिताप टण रोरे
॥ ललले हरि लाव घरी ॥ मुरेज गाटेका ॥ अठपा
हउ पन्नग पशु पंभी ॥ गर्धव जे लपीराये ॥ ४
त्यादि कुजहु नन्म धी तुं नाये ॥ नक्त मां नाये
॥ येर जांघ्य मां हीरे ॥ अवतरियो तुं मरि मरि
॥ मुरेजा ॥ ॥ देशा काण माया गुण मेणवे ॥ पूर्व क
र्म संनेगा ॥ तेणो करि नीत तारा तनने ॥ पाय
छे योग वियोगा ॥ कोटी क काण थीरे ॥ ४ ॥ मन थी
जे हो इरी ॥ मुरेज नारा ॥ नेने करि कइणा ॥ कइणा
निधि ॥ कारण रहित कृपाणा ॥ अहे जे तरवाने
माटे तने ॥ आप्यो नर अवतार ॥ वियारी ने लर-
नेरे ॥ हरि थी ॥ उगलां तुं उरी ॥ मुरेज नाडा ते मा
टे हवे हेत करीने ॥ हरि लल चारं वारा ॥ ये करी न
हि अचसर छे छे लो ॥ तनने विषय विहार ॥ ४ ॥
जुहु जे हर रोरे ॥ लासनो प्रेत्नु प्रीत्ये करी ॥ मुरेज
॥ ४ ॥ ॥ पेदा १७ ॥ ॥ राग काई ॥ ॥

લાલદાસપદ્યુતપદસંગ્રહ. (૧૫)

જ્ઞેતાંજ્ઞેતાં જ્ઞરીરે ॥ મુરખ તન તારૂ રળી ॥ પે
 છેરી ગતિ થારીરે ॥ પેહલો તુ જ્ઞને પ્રભુને મળી ॥
 ॥ જ્ઞેતાંજ્ઞેતાં ગારેક ॥ જોરીની રસરીખું તન તારૂ
 રો ॥ તેનો કરને વિચાર ॥ ઊડીને અળગું થાતાં
 એનો ॥ ફોરી લાગે ધારા ॥ વેગે વણસી જ્ઞરીરે ॥ જ્ઞે
 મકાંઈ પુષ્પ ફળી ॥ જ્ઞેતાંજ્ઞેતાં ॥ ૧ ॥ કોઈ ગતે
 કોઈ પ્રસવ સમે કોઈ ॥ બાળક કોઈ પૌંગડા કોઈ
 જ્ઞે જન કોઈ વૃદ્ધ જરામાં ॥ પડે કાળ પ્રયંડા ॥ આ
 જકાલ કરતારે ॥ જૂર તને જરી ગળી ॥ જ્ઞેતાંજ્ઞે
 તાં ગારા ॥ રાવણ બળિ બાણા સુર કૌરવ ॥ કાળ ચ-
 વનને ફંસા ॥ દેવ દનુજ મુનિ મનુજ સહુનો ॥ કાળેક
 સ્યો છે ધ્વંસ ॥ તારી નજરે તુ જ્ઞનેરે ॥ આ વ્યાં છેરી
 રથે તપળી ॥ જ્ઞેતાંજ્ઞેતાં ॥ ડાળેના ડરથી થરથર
 ધ્રુવે ॥ નાના મોટા સર્વ ॥ તેનો પેણ ફરિફરિ જન
 પોતે ॥ ઊતારે છે ગર્વ ॥ તેમારે ફરિફરિ જનનેરે ॥
 લાલ તું જ્ઞને વલંચલિ ॥ જ્ઞેતાંજ્ઞેતાં ॥ ૨ ॥ ॥
 ॥ ૫૬ ॥ ૫૮ ॥ ॥ રાગ કાફી ॥ ॥ આ જકાલ
 કરતારે ॥ જ્ઞે જન ગયું તારૂં પહી ॥ મોગર ફેરો ફર-
 તારે ॥ મુરખ મન લાળે નહી ॥ આ જકાલ ગારેક ॥
 જ્ઞેતાં જ્ઞેતાં માં જુરણ થયું ॥ તારૂં સઘળું શરી
 રા ધિક્કળ થઈ ઈંદ્રિ સફૂલ ॥ નેણ નાસીકાની
 રા ॥ ડગમગ ડોલેરે ॥ લાલિ કરમાં હિ સહી ॥ આ-

(૧૬) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

જાગૃતગાથા સઘળા શીરપર ષ્વેતથયાછે ॥ કા-
ળા મટીને કેરો ॥ ડંકો દેઈ તારા તનમાં બેને ॥
કાળે કસ્યો છે પ્રવેરો ॥ જરૂર લૂરી લેરી રો ॥ તારી
તજરે જુલ્યા ફરી ॥ આજ કાલ ॥ રા ॥ કોઈનું બોલ્યું
નથી સંભળાતું ॥ બેને તારે કાના ॥ અયેત થઈ
ગઈ છે સફુ ઈંદિ ॥ મન લૂલી ગયું ત્નાના વારેંધ
રેં તુજને રો ॥ ફરગરીને થાક્યો ફીફી ॥ આજ કાલ
॥ ૩ ॥ હૃદય થઈ હૃદયે લજી લે ફરીને ॥ સગુ નથી કો
ઈ સંસાર ॥ મન ક્રમ વચેને ત્ના વધરી ફર ॥ ત્ના
લ પ્રભુ રું પ્યાર ॥ દુઃખની વેળા માં રે ॥ લેસે ફ-
રિ હૃદય ફરી ॥ આજ કાલ ॥ ૪ ॥ ॥ પદ ૧ ॥
॥ ॥ રાગ કાફી ॥ ॥ પ્રેમી જન પૂ-
રારે ॥ કોટિક માં કોઈ ફરશે ॥ અનંત અધૂરારે ॥
વન ગ્રહ માં ફિલસે ॥ પ્રેમી જના રે કાળી જન વૃ-
ક્ષ બહુ વન વન માં ॥ યંદન વૃક્ષ જોયા ॥ એમ
લેખધારી લવ માં બહુ લરેકે ॥ પ્રેમી વિરલા
હોયા ॥ બાફી બીજ બહુ જનરે ॥ તેનાથી પ્રમદા
ર્ય થશે ॥ પ્રેમી જા ॥ ૭ ॥ ઊપર ત્યાગ જણાવિ જાત
ને ॥ આપે અતિ ઊપદેર ॥ અંતર વિષયની આ-
ર ॥ તજે નહિ ॥ લજ જ્યો વૈષ્ણ વચેર ॥ ચિત્રિત
ઓખો દીપર ॥ તેનાથી કેમ તિમિર જશે ॥ પ્રેમી જ
૧ ॥ ૧ ॥ સાખી ફીરત નરી ॥ બીને ॥ જાત ક્રમ ફર

કપૂજનયાદેખતાં સફુની દ્રષ્ટિયેા પ્રેમી સરખાજ
 ણાયોા વિવિત ગભઘણા રૂડારેા ગભની ખરીદે
 કેમ ખેપરોા પ્રમીાડા કર્મ સંજેગે પ્રેમી જનનો
 ાકદિ કોઈને સંગ થાયોા અંતર ગ્રેહે પૈરાગવિનાક
 હોા કેમ અંને ઓળખાયોા કુદે લાલ કોઈક જાણે
 રોા જે પ્રેમ અંસે અવતરરોા પ્રેમીાજા
 પદારણા   ારાગફાફીા   ાજગમાં નથી
 જ્ઞેયારોા સિંહના સમૂહો ફરતા વેષને ચગો-
 યારોા પ્રપંચે ફરી પેટ ભરતા ાજગમાં નથીાદે
 ક્રામી થયાજ્ઞાની ઘણા જગતમાં ાફિંડે ફરોહ
 ાઅંતર સામેં જ્ઞાન નથીા અજ્ઞાની અજ્ઞની
 લાર ાધર્મ કર્મ મુકીરોા મુરખ મનમાં ન ધરતા
 જગમાં ાપારેતન્યવાદી મનમાં મફલાત ાવદે
 રેતન્ય મહીમાય ારેતન્ય થકી ઊપજે સહુ સદૃષ્ટિા
 ારેતન્યમાં પાછી સમાય ારેતન્યેરેતન્ય થઈનેરે
 ાજગમાં જન્મી જન્મી મરતા ાજગમાં ારા નરી
 ધન સંપતિ સુતનો થયોા કર્મ સંજેગે નારીાવિ
 ષે લંપટ ગ્રહ કાળ રૂચે નહીા ધરીને વેષ સંન્યાસ
 એવાકઈ અપારરોા સંગીની શ્રદ્ધાને ફરતા ાજગ
 માં ાજા સાચો બ્રહ્મજ્ઞાની સંન્યાસીાકોઈક
 વિરલાસંત ાદરીન દુહર્ષ ન દેવને તેનું ાઆઅ
 થિડાય અનંત ાકુદે લાલ પર પોતાનું રોડુલ્યા-

(१८) स्नातदासबहुतपदसंग्रह .

एा इदी नथि इरता ॥ लगमां ॥ १४ ॥ ॥ पेदा रर
॥ ॥ रागडाडी ॥ ॥ साये ज्ञानी सुर
रे ॥ अंतरनुं अज्ञान करे ॥ दुष्पथी रहे हरे ॥ हे-
ते हरी करे धरे ॥ साये ॥ टेडा ॥ नक्त स्वप्न शमीग
युं ज्ञाने नेमा ॥ लणमां लूण समी नय ॥ यिदानं द
सिंधुमां रमे नेमा ॥ लेहरी रमे लणमां य ॥ जेड मेड
थिने रे ॥ द्वैत पणु हरे ॥ साये ॥ १५ ॥ यं यल यि-
त मं यल तां तनि ॥ यैत न थि थि युं यिदा दारा ॥ हे
छतां विदेह पयाते ॥ सीधने लमे संसारा विषय
ना यियो धीरे ॥ विवेकी नीरले चियरे ॥ साये ॥ १६ ॥
रा पोताना सुषणी पोते इहो ॥ डेम इरीने इरेया
तामी सरी इणानो स्वाह समजी नेमा ॥ भूगो म
न मुसकता ॥ अम समजी कोर्ध संतरे ॥ अंतरमां
आनंद लरे ॥ साये ॥ १७ ॥ रा न्न रहुगणने थियो
जेने ॥ मुक्त पुषेनो संग ॥ अति अज्ञान रल्युं
अंतरनुं ॥ इदीये लागये वंगा ॥ इहे सा लजेवा
कोर्धरे ॥ मिथ्या ज्ञानी अनेक करे ॥ साये ज्ञानी ॥
१४ ॥ ॥ पेदा रर ॥ ॥ रागडाडी ॥ ॥
पूरा प्रेमीनो वंगरे ॥ यीन्ते यल्यो नहि डितरे
॥ अंतरमां सुष अलंगरे ॥ दुष्पथ्यं अयुं रीद
विपरे ॥ पूरा प्रेमी ॥ टेडा ॥ डे सरीने इदी डर्म संने
गि ॥ सो लां घण छे थाय ॥ संकट सघणुं सहेरी

साजहासलुहृतपदसंग्रह. (१६)

रीरे॥ तूष्यो घासनप्राया॥ हीरानी कीमतनो
रे॥ हीरो थुं प्रति जित्तरदरे॥ पूराप्रेमी॥ १॥ सा
या रीराराण संग्रामे॥ रीरुज्ज्वांधीने लय्यास-
न्मुषमार सहैरीचुनो॥ पाछा पजनलराया रीर
रापोतानी श्रुताघारे॥ इगेरुडेम करता दरे॥ पूराप्रे
मीगारा॥ सतीनुं सत्य येदुं जितरे नहीं॥ जितरे
नहि रीरंगारा॥ सहुननने नेतां सती पोते॥ पेडे
वर्ध अग्नि मोअर॥ कोटीइ जियायेरे॥ सतीडेम
पाछी घरमां दरे॥ पूराप्रेमी॥ ३॥ प्रेमी प्रेमी पोझ
रदरे पण॥ प्रेमी नहि परप्राया॥ प्रेमीने डंछनेम
नहिइहो॥ डेमदरीने ओणप्राय॥ जालतो नबरे
नेयारे॥ अंतरमां ओणजीने जेरे॥ पूराप्रेमी
॥ ४॥ ॥ पेछारडा॥ ॥ समाप्त॥ ॥
अथ सुदामा लुनां पद लिख्यते॥ ॥ राग
डाई॥ ॥ सुदामानी नारीरे॥ पोत्तानी
पीडा पतिने इहे॥ ससारी दुःख संतारीरे॥ आं-
जे आं सुधारवहे॥ सुदामानी॥ टेडा ताल परीध
रि लीसु वृत्ति करी॥ संतोष्यां में जाणायत्तइ
रि करि ग्रहे ग्रहे करि किरि॥ इहे इप्यो जाण॥ दीनदी
नदीधानुं रे॥ दुसहु दुःख जाण सहै॥ सुदामानी॥
॥ लण लरि लरि सेवा करि करिने॥ मान मुहीने
मन्ना॥ चिडण थै थै संकट॥ सहि सहि॥ इगइण

(૨૦) લાલકાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

લાવિઅન્નાવિભાગેવેંથીઆપ્યુંરે ॥ તથાપીરા
તેરૂતાંરહે ॥ સુદામાની ॥ આદીનથેઈમણેપણ
નગ્રમા ॥ નથિમળતુંફવેઅન્ના ॥ અન્નવિનાજા
જકનેપાળકાવિતિગયા ॥ જેદન્ના ॥ કન્દ મૂળફળ
રિ ॥ જીઆરાંજાળક ક્યાંથીલહે ॥ સુદામાની ॥ ડુ
તાળજીધીફળકુંમરજે મુલમન ॥ જળે ॥ દુઃખીયાંદે
જીખાજ ॥ સુખનીવાતગઈવીસરી ॥ જહુ ॥
દીનદીન થાય ॥ જેહાલ ॥ લાલનાપ્રભુપાસેરે ॥
જેરેલસોતોદુઃખ ॥ જેહે ॥ સુદામાની ॥ શા ॥
પદારી ॥ ॥ સતીપતિનીપાસેરે ॥ કહેછેક
છેપોકારી ॥ આવિનેઅવાસેરે ॥ નમ્રથેઈનેનારી ॥
સતીપતિની ॥ ટેકા ॥ સ્વામી સાચો વિચાર કરોત
મે ॥ અંતર આણિવિવેક ॥ ઘરમાંધાતુપાત્ર નથિ ॥
નથિસણીયુંસાલુ ॥ એક ॥ મૃત્તિકાપાત્ર ફરી ગાત્રે
॥ સમયેલજનાં ॥ અહારી ॥ સતીપતિની ॥ ॥ શ્રી
લડુ નથિઅનાથિ નથિ નિતનિરાધાર ॥ આધારાતેજી
ની સાથે ॥ સ્વામી તમારે ॥ સાચો મિત્રાચારામા
ટે મળવા સંધાવોરે ॥ વારેવારેકહુ વિસ્તારી ॥ સ
તીપતિની ॥ આરા ॥ લઈનેલડુપતિને લ્લયો ॥ એછી
નાનાથિદયાળાવેગેવીલારનેપ્રીતિપ્રકારી ॥ પ્રી
તતણાપ્રતિપાળ ॥ દાસનીપૂરે ॥ આસે ॥ ઘરી
૬ ॥ દુઃખનાહારી ॥ સતીપતિની ॥ ૩ ॥ ઘરી ॥ નમા

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૨૧)

ત્રીધીદુઃખ ફરશે ॥ નહિ કે ફવું પડે કાંઈ લેરી ॥ ઘર
 ઘર વાસી પૂરણ પ્રકારી ॥ અંતરની બાળો અરોષ
 ॥ લાલના પ્રતિપાળરે ॥ ગુણધારી હરિગીરધારી
 ॥ સતીપતિની ॥ ૪ ॥ ॥ પદારા ॥ ॥
 રાગકાફી ॥ ॥ સુદામો સાચી વાતરે ॥ ક
 હે છે રૂડી રીતે કથી ॥ સતી સાંભળ સાદાતરે ॥
 બવાનું કાંઈ કારણ નથી ॥ સુદામો ॥ દેડા અંતર
 ભમી અભણ નથી ॥ તું જેવું વેદે છે નારા ॥ તેના
 અર્થ તણો તું મનમાં ॥ વેગે ફરને વિચાર ॥ ધિર
 અંતરમાં સંભારે ॥ ગઈ છે કે તારી ગતી ॥ સુ
 દમો ॥ ૫ ॥ ગર્ભમાં અર્ભ રહે તેને ॥ તફાં ફહો ફો
 ॥ આપે અન્ના ॥ પાળણ પોષણ ફરે પ્રભુ તેનું ॥ જે
 વું સમઝી મન્દ્રા ॥ બૂરુ બૂલ મુકીરે ॥ વિશ્વાસે વ
 ણગી રહે તે સતી ॥ સુદામો ॥ રાજેવું સમઝી
 ઊદ્યમતણ ॥ મનમાં ધર્યો સંતોષ ॥ સંતોષી
 ના મનમાં વસે સદુ ॥ સુખ સંપત્તીનો ફોષ ॥ દુ
 ખેથી દીનદીન પાયરે ॥ રસીક રાધાવરમાં રતિ ॥
 સુદામો ॥ ૬ ॥ સુખમાં સ્યામ તણુ સદુ સેને ॥ લૂ
 લીલુ બન બવાયા ॥ વિષેમાં વહિ મનમથ વસન મ
 નથી ॥ દુઃખ રીયામાં હિ ડુખાયા ॥ લાલનો પ્ર
 ભુપોતેરે ॥ બાળો છે વાત રતિ રતિ ॥ સુદામો ॥
 ॥ ૪ ॥ ॥ પદારા ૩ ॥ ॥ રાગકાફી ॥ ॥

(૨૨) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

અંતરભ્રમીયે જાણ્યુંરે ॥ અંતરમાં વીચારકરી ॥
દુઃખજાપીનેથીરથાધ્યુરે ॥ ચરણમાં ચીતધરી ॥
અંતરભ્રમીજે ॥ ટેકાદુઃખદેખીનેદીનપિયું નહિ ॥
॥ સુખદેખીનેરીઝવું મન્ના ॥ સુખદુઃખદેહસં-
ગથી સમજો ॥ ભેમકાંઈરતનીદન્તા ॥ ગતિ
કર્મનીગંભીરે ॥ વિવેકીનેપણ ભયવિસરી ॥
અંતરભ્રમી ॥ ૧ ॥ કર્મકરે જી દુઃખપ્રાણીનો ॥ કર્મ
કરે પ્રતિપાળ ॥ કરીકરીભ્રમ મરણ આપીનો ॥
અપિડાવે અતિકાળ ॥ કર્મના પ્રેરક પ્રભુ નરે ॥ આ
શયને રેહેવું જનૂસરી ॥ અંતરભ્રમીયે ॥ ૨ ॥ ભ્ર-
મોછે અલખેલો સઘળી ॥ અંતરની સફુવાત
॥ કલ્યાપાખે સંકુટ સફુ હરશે ॥ વ્યર્થ જિજ્ઞાસા
સાત ॥ સમજીને અંતર સમવુંરે ॥ દયાળુ દુઃખ
હરશે હરી ॥ અંતરભ્રમીયે ॥ ૩ ॥ મીત્ર પાસે મ-
નમાં ન મુકીને ॥ માગ્યું મરણ સમાના ॥ ધીક
મન ધીક તન ધીક ઈશિગણ ॥ ધીક વાણિવેદવા-
ણ ॥ લાલના પ્રભુ પાસેરે ॥ ભવાને મન ભયડરી
॥ અંતરભ્રમીયે ॥ ૪ ॥ ॥ પેદા ॥ ૪ ॥ ॥
વિવેક નિવાતરે ॥ લલીકહોછો લરતારા ॥ દુઃખ
માં વિતેદીનરાતરે ॥ તેનો કરતા નથી વિચારા ॥
વિવેક ટેકા તમે ચાર ચાર કહોછો ॥ અંતરભ્રમી
કાંઈ નથી અલ્પ ॥ તો નહીં પડે ભયવું નદુપતિ

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૨૩)

પાસેનાનહિવદવિપડેદીનવાણામીત્રનામનની
 બનીરીરેાઆપરીસુખઅપારાવિવેકાધાવિશ્વા
 સરસરીખીવાતકરેકેમાાસુધાઅગ્નિઓલાય
 બળબળકીધાથીકહોકેમકરીાબળનીપીપાસા
 બનયાાબૂરબધુંપડરીરોગજવરનથીજાધારા
 વિવેકારાકલ્પવૃક્ષનાપાસેવસેતેનેાસઘળી
 વસ્તુપમાયાઅગ્નિનાસંગીનીસેનેારીતવ્ય-
 થાસકુલયાાઅમૃતનાઆહારીનેરેાભમકિંક
 રતોકેમહોયતારાવિવેકાડાએમહુખદાળી
 દ્રદમેનહિતેનેાબેનેહરિથીહેતાચારાએધુંસ
 મજીવેગેસઘાવોાહરિનિરાધારઆધારાતલ
 નાઅંતરબનીરેાવણકીધેકરશેહુખપાયાવિ-
 વેકાાહાાપદાપેાાપરાગકાફી
 ાાસાંતળનેકુહુસાચીરેાસમભળા
 નોસારાતલબનાનંદનોજાત્યાસીરેાગિદમ
 નોનથીઅધિકારાસાંતળનેાટેકાપૂર્વકર્મસં
 બેગેસરબધુંાતનત્રિયાસુતચિત્તધામાજાણ
 ઈચ્છિતજાવેનેબનયાાભેમરબનીદિનભમા
 એધુંસમજીઘનરચામેરોાસાચેસમરકુંવારવા
 ાસાંતળનેાપીાકુલ્લિતકર્મતણુંકુળબગમા
 હુખદાળીઅપારાસમચીનકર્મતણુંકુળભ
 ગમાાસુખસંપતિધનતંડારાનીત્યેજાવેને

(२४) लासहारसङ्ग्रहोत्पत्तिसंग्रह.

જાપણને પણ પૂર્વ કર્મ, અનૂસારે જા સંસારા
 પ્રાપ્ત થયું પૂરણ રીતે કાંઈ ॥ દુઃખ દાણી રૂઝ પા
 માટે સમજીને કર્યો રે ॥ સંતોષે અમૃતનો અ
 હાર ॥ સાંત્વણને ॥ ડાઘી રબ ધારી ॥ દુઃખ વિસા
 રી ॥ અંતર આણિ વિશ્વાસ ॥ શ્વાસો શ્વાસે
 રચામ સંતારી ॥ પૂરે અંતર આરિ ॥ જાલનો પ્ર
 ત્નુ આપે રે ॥ ત્નુ ક્તિયે રિધ સિધ ત્નંડાર ॥ સાંત્વ
 ણનો ॥ ૪ ॥ ॥ ૫ ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

ભાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૨૫)

॥સ્વામીનાડામોટેમનમાંવિચારકરીનો॥કરૂણાલા
 વોફંથા॥ફેરોફોગર જનસેનહીનથિ॥નિષ્ફૂળહરિ
 નોપંથા॥લાલનોપ્રેત્નુદ્યાળરે॥ધારીદ્રુઃજનાંખે
 દહી॥સ્વામીનાશા ॥પદાજા ॥રાગસારંગ
 ॥ ॥સૂદામાવિપ્રઃ જિરઅંતરમાંજોડોકરેછે
 વિચારા॥ચીતવીનેચીતઃ જવુંપડરોજડુપતિપાસેનિ
 રધારા॥સૂદામાવિપ્રાટેકાકુંઅજળાનોશોદોષ
 લહુંજાળરડતાંદેખી રડેછેજહુજાએનુજુખેદેખી
 નથીજનતુંસહ્યું॥સુદામાનાજાજેવુંચિત્તવિફેરૂ
 દામોદાસા॥ત્યજૂદનપ્રેત્નુપૂરરીઆરી॥કહોજેઠ
 રીધંજડુપતિપાસા॥સૂદામારાશ્રીકૃષ્ણનેસુત
 સમુદાયજહુજાકાકાકહીખાવામાગેસહુજાતેનાપ્ર-
 ત્યેજોત્તરકહોરુંકુંજાસૂદામાવિપ્રાજાજેવુંસુણી
 જઈપાડોરિણપાસાકાંઈજાપીપૂરોઅમઆરીજા
 તેણેકાંગઆપ્યાઆણીજીદ્વાસાસૂદામાદેશ
 લેઈશિઘ્રસુંધારીજેતકરીજાંધ્યાંજીર્ણવસ્ત્રજી
 પેરાજીપેરીઆલ્યાવિપ્રેદેતેનિજહયિધરીસૂદા
 માપેાવેગેધોત્યાદ્વારામતિમાંજઈજાતહાંકૃષ્ણકૃ
 પાળુનેખજરગઈજીજ્યાલાલનોપ્રેત્નુમનપ્રસં
 નથઈજાસૂદામાજાજા ॥પદાટા ॥રાગ-
 સારંગા ॥ધ્યાયાનુરાયણમારોમીત્રસુદામો
 સનેફિસદાયાજેમકેહેતાજનયાગરણઆણત

(२६) लालदासबुद्धतपससंग्रह.

लुपोते ठीघाडे पाया धाया गटे ड़ा पञ्चामीत्रस्त-
हामाने पाया मारी ज्ञान पेवित्र थर्छाया लुपय
रोग्रह पावन थाया धाया शापे धराव्या पूर ए
प्रीत करी ॥ जे साराचा सुभ सल्लन्न जे परी ॥ नील
हाथे वायु ढोणे करी ॥ धाया ॥ २ ॥ नाना विध साम-
ग्री सारा ॥ लेवरायी करी ॥ जहु मनुहार ॥ अंतर मां प्री
त छे ॥ अपारा धाया ॥ ३ ॥ जहु पूर्व प्रसंग नीचात करी
॥ परस्पर प्रीति करी ॥ जियरी ॥ संतोष्या मीत्र ग्रही
धर्म धरी ॥ धाया ॥ ४ ॥ धाणुं हेत करे गिरधर लाला ॥ जे
लरी ॥ आवे अंतर वास्त ॥ करे ये मर लालनो प्रतिपाण
॥ धाया ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
त्रिलोडी नाथ ॥ जित्पत्ति स्थिति लय करता प्रेम्नु सा
क्षात ॥ साया मित्र नी साया प्रन पेति ज्ञान नी दु
रे छे परस्पर वाता ॥ त्रिलोडी ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
गारह्या पोसा ॥ रूंधी संदीप गुडने आवासा लेता
लाता करी ने दुष्टासना ॥ त्रिलोडी ॥ ७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
लेगा करता ॥ सरवे लोन्न साथे करता ॥ मुजे ये ह
धुन्य जहु जिये रता ॥ त्रिलोडी ॥ ८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
ज्ञा धरि मन मां ॥ गया डाष्टे लेवा सरवे वन मां ॥ घ
णो सूर्य नो ताप तप्यो तन मां ॥ त्रिलोडी ॥ ९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
परावाह वदि जहु ॥ दुरगया ॥ घणा अभयी रारी रे ॥ श्र
मित थिया ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

लातहासङ्ग्रहसंस्कृतपद्यसंग्रह. (२७)

કી॥ ૪૥ તહારે૧ીતળવાયુ વાયાઘણાઘણોમે-
 ઘથયોકાંઈરહીનમણાઘમફારાઘમફેવિનળી
 તણાઘત્રિલોકી૧પાસફુનેમારગનીગતિવિસ-
 રી૧ખોળિકાઘચાગુરુઘેફરીફરી૧ચાંપ્યાફરીયે-
 નયણેનેહલરી૧ત્રિલોકી૧ફાઘેરતેડીલાવ્યાહે-
 તફરી૧ગોરાંણીયેફુણીમાગીફરી૧ખાપીનિરા-
 ખેથીફરપ્રસરી૧ત્રિલોકી૧ખાત્નણ્યોવિદ્યાતુલ-
 પાસેલ્લાતાપ્રીતવિસરતીનથીદીનરાતાારસવ-
 સપઈરસાલીફરેવાતાત્રિલોકી૧દાફરિચાત્ન-
 ચંધારીનેવાતઘણી૧ફુંતોધુંતાહારોમિત્રરણી
 ૧વારવારફહેલાલચીરનોઘણી૧ત્રિલોકી૧ખા-
 ૧૧પેદારીના૧૧રાગસારંગા૧૧શ્રીફ-
 ષ્ણગફાળા૧દાસતણુંફુજફર્યાચેતુરસુન્નંણા
 વેગેંફરીવાળા૧મિત્રસુદામાનીસાથેવદેવાણા
 દેકા૧મનવાંછિતફુજપામ્યોજ્ઞાના૧મળ્યામિત્ર-
 તમેસુખનાસાબ્યાફહેલેટરી૧સાવ્યાદ્વિનરા-
 નાશ્રીફુષ્ણા૧૧ઈત્યાદિક૧મીષ્ટવદીવાણી૧રસ-
 ફુમિત્રનામનનીવાતત્નણી૧દીનાનાયેલીધાતાં
 ફૂલતાંણી૧શ્રીફુષ્ણા૧રાગ્નુક્તિથીછોડેનગદીરી
 ૧વસ્તુલેવાનેંત્રલઈરી૧પેહેલાંમીધરાંનિકલ્યાં
 દસધિરી૧શ્રીફુષ્ણા૧૩૧પેછેતાંફુલસિધાનિલ-
 હાથી૧રસફુલ્નેઈરદ્યોલ્લપતિસાથી૧શ્રીમુખેખો-

(૨૯) જ્ઞાતદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

લ્યાલસ્મીનાથાશ્રીકૃષ્ણાશાશ્રેનોસ્વાદકુંકે
નાલેવોાનથીઆરોગ્યોભગમાંશ્રેવોાનથીઆખ્યો
જેયોમીહોમેવોાશ્રીકૃષ્ણાપાથયાલ્લચક્રપ્રીતિ
કેવ્યાપીાલેઈમુષ્ટિએકમુખમાંજાપીાનાખ્યુંદા-
સનુંકુંખદાળીરુકાપીાશ્રીકૃષ્ણાકાગઈછાપરી
ઊડીઆકારાપથયાસમેલૂમિનાજાવાસાભળહ
ળમણીભ્યોતનાપ્રકારાશ્રીકૃષ્ણાકાથઈકુમ
ણીસરખીચિપ્રનારાપથયાશાંજસરીખાસહુકુમા
રાશ્રીકૃષ્ણાગ્રહસરખુંઘરખારાશ્રીકૃષ્ણાકા
તહાંઅષ્ટસિદ્ધિનવનિધિયાપીાક્ષણમાંહરિયે
હેતેઆપીાજ્ઞાલપ્રત્યુદેકેનાખ્યુંકાપીાશ્રીકૃષ્ણ
ાનાાપદાપાાારાગસારંગાા
સુદામાવિપ્રાવિદાયથઈઆવ્યાવેગેનિભગામા
ચિત્તબેહરિહીતામુખમાંલેતાનિર્મળહરિનુંના
માસુદામાવિપ્રાટેકાવૈભવભેઈવિસ્મયપયુંમં
નાતહાંનરીનુંનીરખ્યુંતંનાપછેજોળખીનેય
યાપ્રસંનાસુદામાવિપ્રાપારુવૈભવવરણુંતેહ
તાણાસુખસંપત્તિમાંકાંઈછેનમણાઈન્દ્રાસન
થીછેઅધિકઘણાસુદામાારાહુષીહુષીકેશનું
ત્તબનકરેાદહધ્યાનહરિનુંહરદેધરેાવીષસરી
ખુંધિષયસુખપરહરેાસુદામાવિપ્રાકાલેમન
ળમાંભળરહેછેસદાપણનથીભળનોસંખંધક

लावदासलुङ्कृतपदसंग्रह. (२८)

दाता गृहमां रहे गृहनी नथी आपदा ॥ स्तूदाभा विप्र
॥ हा नीत गृहमां मुक्त पणोथी रहे ॥ अने नो महिमा
मूढ मति रीजुं सहे ॥ लावदास संसे पे विस्तारि ने कुहे ॥
स्तूदाभा विप्र ॥ पा ॥ ॥ पेदा ॥ १ रा ॥ ॥ अथ
विनति विषे नां पेदा ॥ ॥ राग डाडी ॥ ॥
माया मोह निवारो रे, माधव दास हूं तारो ॥ माया ॥
दीन जंधु दुःख देणी दासने ॥ वेगो डरो लव पारो रे ॥ मा
धव दास हूं तारो ॥ टेका ॥ अन्य नथी आश्रय श्री हरि
मारो ॥ तुल विना दीन दयाला ॥ माटे कृपा करी ने कृपा
निधि ॥ मुकावो नक्त नं न जरे ॥ माधवा ॥ १ ॥ काम
क्रोध मद लोल रोह लया ॥ संशय रोड अहंकार ॥ मा
या कृत दुर्गुण हरि मुलने ॥ गुप्तरी ते मारे मार रे ॥
माधवा ॥ रा ॥ सर्व संमति करी ने परस्पर ॥ री ॥ लस
ष्टि करे नारी ॥ अकवे रा न करे अंतर मां ॥ री ॥ ति सुज
ती री ॥ आरि रे ॥ माधवा ॥ उ ॥ न ए ओ छो अंतर लमी
तो ॥ अधिक कुहे रं थया ॥ पण दुर्गुण कृत दुःख देणी मा
३ ॥ अंतर अति अकणाय रे ॥ माधवा ॥ १ ॥ माटे म
धूसून न जापो त मे ॥ विद्या री न्ति विरीणा री ॥ ल
स्तुष्टि अंतर थापी ने ॥ लावनी करो प्रति पाण रे ॥
माधवा ॥ पा ॥ ॥ पेदा ॥ १ ॥ ॥ दास नुं दुःख नि
वारो रे ॥ विह्वल जख विचारो ॥ दास नुं ॥ त्रिगुणी
तुल माया नव धूटे ॥ हं करी ने हं हायो रे ॥ विह्वल

(૩૦) જાનકાસનુકૃતપદસંગ્રહ.

ખરદવીચારોતારેકા સ્વપ્ન સૃષ્ટિ સરીખી માયાકૃત
તારુષ્ટી મુનેસમ આયા પેણાકર્મનુગત્તીરગેહેન
ચાહ્યુતેથી તારુહોદેમકરીને નગાયરે વીહુલાપા
લગ્યપિ સ્વપ્નની સૃષ્ટિ અસતપેણા સ્વપ્નમાંહી
તોપીરા કાળકર્મગુણાંદીકૃતદુઃખાગ્નિમાં
તપેછે શરીરરે વીહુલાપારાઈત્યાદિ દુખદીર્ઘસ્વ
પ્નનાંદેખી નદીનધરેધીરા ન્નગ્રતની ગતિકર્મ
ધીનછે તાર્કર્મની ગતિગંતીરરે વીહુલાગાકર્મખ
હીનું વિષવ્યાપ્યુંતેનો તારગેરગે ડીપન્યોરોગાસં
તનો સનો સંગાપી હરિારોગનોકરોનેરિયો
ગરે વીહુલા રાસંતસંગે નિનગુણામૃતનું
પાનકરાયોનાથા ન્નગ્રતકરિલાલનું દુખદુરંધરિ
હિતેગ્રહોહરીહથિરે વીહુલાપા પા પદાપા
પા પાપ્રીપતીશરણમોઝારે પાપીનેહુંકું
છુંપોકારાપ્રીપતી રારણાંગતવત્સલ સર્વોત્ત
માડિતારોત્તવપારરે પાપીનેતારેકાત્તવત્તય
લુનંગાડસ્યોત્તારેતેનો વાધ્યો વિષયવિકારા
લેહેર અનર્થ બિઠે અંતરમાં મૃત્યુમોહ અંધકાર
રે પાપીનેહું પાપ્રીપતી નુગત્તુગત્તુમમરણનું
સંકટ સહ્યુ અંતારા પાપ્રીપતી અંતર અવિલોકીય
ઈત્યાતુરકુંકુંડીચારરે પાપીનેહું રામાતેકરગ
રીકુંકુંકુંપાનિધિ પેગેકરોહરિયારા નિન્નતંદ

लालदासलुहृतपदसंग्रह. (३१)

अनुत्तमवत्प्रभृतनी ॥ आपो मुनने अहाररे ॥ पेडीने
हं ॥ उातो मुनप्राण जये पुंषोत्तमा ॥ जन्य नयी जीप
आरा ॥ कृपा कटाक्ष करो निबनन पर ॥ लाल अड्यो नि-
बद्धाररे ॥ पेडीने हं कुंछुं पोकारा ॥ हा ॥ पेदा ॥ उा
॥ ॥ नेपोतेयो तुलदासरे ॥ पूरो प्रलु अंतर
आरी ॥ नेपोतेयो ॥ भाई कुं सुं संपति सुंदर वरा ॥
वेगे करोने विनारारे ॥ पूरो प्रलु ॥ टेडा ॥ अरे सुं जना मा
टे संकुट सहे ॥ लव सदा बहु राया ॥ लट्ठयो लव जि
ल्लव मरणांतर ॥ इष्टे सुं नव वन्यरे ॥ पूरो प्रलु ॥ १
॥ प्राप्ति समय संकुलेरे ॥ सदा संरक्षणारे ॥ ये अण
रा ॥ यौर अग्नि नृप विघ्न लयातुरा ॥ डिर यिंता अं
जाररे ॥ पूरो प्रलु ॥ रा ॥ विद्योग सनमय व्याकुल पे
ई कुं रे ॥ रीरी मूडी निश्वासा ॥ नारी सुत जंघुसं
सारी ॥ अतिशय करे जीप हाररे ॥ पूरो प्रलु ॥ उा
माटे निष्ठिं येन निश्चल पेदा ॥ अक्षय सुं जलं डार
॥ तिर्वे दे आपो हरी अमेने ॥ लाल कुं हे निरधाररे
॥ पूरो प्रलु ॥ हा ॥ पेदा ॥ दास मा प्रमा ॥ ॥
मननी प्रीत वीधे ॥ ॥ राग कुं डी ॥ ॥
घन्य मन तारी रीतरे ॥ पीयरे ॥ पूरा प्रीत ॥ ध
न्यमन ॥ मन मीने प्रीत म नण साथे ॥ जांधी
प्रीत अलुतरे ॥ पीयरे ॥ टेडा ॥ शीतण सुं जछाया
मां पेण ॥ मन मीन न पामे सुं ज ॥ अजिंक गधि

૯૩૨) લાલસાસભુક્તપદસંગ્રહ.

કર્મંતર અકળાઈ નો ॥ દેખે દીન દીન દુઃખરે ॥ પી
ય સુખાશા સ્વર્ગાશ્રિત જ્ઞાનંદ પય માં પાણાં યે ન
ન લહે મન મીના ॥ પ્રીત મળ સાયે જાંઘ્યો નિ
તા પ્રાણ રહે લય લીન રે ॥ પીય રંગારા કોટિક
લક્ષ્મી કોઈ પાણાં ઊપે નહિ આનંદ ॥ અનેક
ઊપાયે છૂટે નહિ કદિ ॥ પ્રીત મપાણી નો છંદ રે ॥ પી
ય રંગ ॥ ૩ ॥ સતી સ્ત્ર સરિખી લગની દહાધરી
મન તે મન માયા ॥ તન ધન પ્રાણ પીતા ત્રાતા
શૂન ॥ દષ્ટે ન દેખે કાંચરે ॥ પીય રંગ ॥ ૪ ॥ કેસરી
લાંઘણ કોટી કરે પાણાં ॥ લૂંબ્યો ખાય ન ઘાસ ॥
લાલ અંધા હરિ લક્ષ્મી કહી ના ॥ કદી ન કરે તન આ
રે ॥ પીય રંગ ॥ ૫ ॥ ॥ પેદાશ ॥ ॥ સત સં
ગ વીધે ॥ ॥ રાગ કાફી ॥ ॥ સાચા સંતનો
સંગ રે ॥ કુરમન કપર તણ નો ॥ સાચા સંતનો ॥ ૬ ॥
૥ કુલ્મષ કોટી લક્ષ્મીનાં કાપી ॥ ઊર ઊપે નવે ઊમં
ગરે ॥ કુરમન કપર ॥ ૭ ॥ સેહે ને રાખે રુણાવી
સ્મયે ॥ તૃષ્ણા રૂપી તરંગ રે ॥ કુરમન ॥ ૮ ॥ અં
તરનું અજ્ઞાન અળગું કરી ॥ અળગો કરશે અનંગ
રે ॥ કુરમન ॥ ૯ ॥ લક્ષ્મી લાયે લલનાંદ ઊર માં ॥
આપસે તુલને અલંગરે ॥ કુરમન ॥ ૧૦ ॥ લાલ પ્રભુ
પર ઊપે એથી ॥ અનુરક્તિ અંગ અંગરે ॥ કુર
મન ॥ ૧૧ ॥ ॥ પેદાશ ॥ ॥ સેવને સંત

प्राजरासङ्गकृतपद्यसंग्रह. (७३)

सुलणारे, दृढ मनलावधरीने ॥ सेवने संत सुल
 णाटेडा ॥ चारवार नरतन नहि जाये ॥ भूपै येत
 जलणारे ॥ दृढ मना ॥ शाबन्म मरणानो लयलागी
 ने ॥ भूझवे यारे ॥ जाणारे ॥ दृढ मना ॥ राबम किंकरनो
 भार भूझवे ॥ घापीन मागे घाणारे ॥ दृढ मना ॥ उा
 अंतमां अलयाणु थारी ॥ लासे ज्ञाननो लाणारे ॥
 दृढ मना ॥ शासंतनी साथे स्नेह लासतूं ॥ करणे मन
 क्रमचांणारे ॥ दृढ मनलावधरीने ॥ पे ॥ ॥ पेघारा ॥
 रागडाडी ॥ ॥ नीतसतसंगकरोरे ॥ संतने री
 शीसभर्षि, नीतसतसंगकरो ॥ टेडा ॥ मनक्रमव
 येने मान भूझने ॥ आत्तामां अनुसरारे ॥ संतने
 रीरी ॥ ॥ डीटलुंगी दृष्टांतदेजी दिस ॥ दृढ मन
 ध्यानधरोरे ॥ संतने रीरी ॥ रा ॥ अंतरटाजी निरंत
 रथर्मन ॥ पेघाने परहुरारे ॥ संतने रीरी ॥ उारिया
 मस्वभूपी संतना ॥ राण्डो ॥ सुणी लवसिंधुतरोरे
 ॥ संतने रीरी ॥ शा ॥ लाखप्रलुनी साथे खगनधरो ॥
 रीदने लन्मो मरोरे ॥ संतने रीरी ॥ पे ॥ ॥ पेघाउ
 ॥ ॥ रागडाडी ॥ ॥ हरदामां करहेतरे ॥ हरी
 लनहरी सरीजागणी ॥ हरदामां करहेत ॥ टेडा ॥ ॥
 ततक्षणमननीटेवमुकावी ॥ सेहेने कररी स्वेतरे
 हरिलनहरी ॥ ॥ ॥ स्वारथ रडीत सर्वनाजंधु ॥ ओ
 णापीलेने अयेतरे ॥ हरीलनहरी ॥ रा ॥ राणागत

૧૩૪ ૨ લાલદાસજીનૃત્યપદસંગ્રહ.

નાહિર અંતરમાં ॥ અત્યધાનનીતેતરે ॥ હરીજન
હરી ॥ ૩ ॥ અથજ બોધ અંતરમાં આપી ॥ સદુ સંરેખ
હરિ લેતરે ॥ હરીજનહરી ॥ ૪ ॥ રૂઢે લાલ અવસર ન
હી આવે ॥ એતી રૂઢે તો એતરે ॥ હરીજનહરી સરીખા
ગણી ॥ ૫ ॥ ॥ પદા ૧ ॥ સમાપ્ત ॥ ૧ ॥
ડર વિષે તથા બોધ વિષે ॥ ॥ રાગ કાફી ॥ ૧ ॥
ડરીયે તો હરીથી ડરીયેરે ॥ ડરીને ચાલો ॥ ૧ ॥ ડરીયે
તો હરીથી ડરીયે ॥ ડરીયે તો હુ બેઢેખી ડરીયે ॥ ડરીયે
તો પાપ પેખી ડરીયેરે ॥ ડરીને ચાલો ॥ ૨ ॥ ॥ તે તારે
મન માન્યું છાનું ॥ ધર્મે બોળી કાલ્યું પાનું ॥ તેને દેખી
ને થર થરીયેરે ॥ ડરીને ચાલો ॥ ૧ ॥ ॥ ને ને તું માનેછે સ્વા
યું ॥ તે તો તન સાચે કાયું ॥ એનો જાહુ કાર રાને ક
રીયેરે ॥ ડરીને ચાલો ॥ ૨ ॥ ॥ મને માની લીધું સુખ ॥
વીચારી બને તાં છે હુ બા ॥ એવાને રીદ જનુ સરીયેરે
॥ ડરીને ચાલો ॥ ૩ ॥ ॥ વિષય સુખ લાગે સાં ॥ તત્ત્વ
જ્ઞાન હરે તાં ॥ તેનું ધ્યાન નહિ લધરીયેરે ॥ ડરીને
ચાલો ॥ ૪ ॥ ॥ લાલ નીત્ય નામ લીને ॥ સેવા ઘનરેયા
મકીને ॥ તેથી લવ સાગર તરીયેરે ॥ ડરીને ચાલો ॥ ૫ ॥
॥ ॥ પદા ૧ ॥ ॥ રાગ કાફી ॥ ॥ તનજીયે તો
ઘનરેયામ તનજીયેરે ॥ તનજીયો લાવે ॥ તનજીયે તો
ઘનરેયામ તનજીયે ॥ તનજીયે તો નીત નામ તનજીયે
॥ તનજીયે તો બળરામ તનજીયેરે ॥ તનજીયો લાવે ॥

દેકાનેને તુંદેખેછે મોટો ॥ ખરેદેતેછેખોટો ॥ ને
 વોપાણીનો પરપોરો ॥ તનુલ્યો તાવો ॥ પાતે મા
 ટેફરીનામલેવું ॥ ખડુંખોટું નથીકેહેવું ॥ સુખદુઃખ
 સુહુસેહેવું ॥ તનુલ્યો તાવો ॥ રાસનેહતો સાચા
 થીફરીયો ॥ દેખીપરનોદોષડરીયો ॥ પોતાનાદોષેથ
 રથરીયેરો ॥ તનુલ્યો તાવો ॥ ડાસંસારમાંસાર
 નથી ॥ વારેવારેફુંફથી ॥ તેનેંરીદ મરેમથીરો ॥
 તનુલ્યો તાવો ॥ દાનપ્રેમરસપીળો ॥ દીનનન
 દાનદીલો ॥ ધ્યાનફરીનુંધરીનેરો ॥ તનુલ્યો તાવો ॥
 પા ॥ પદારા ॥ રાગકાફી ॥ ફરિયેતો
 રુત્નકામફરીયેરે, ફરીલ્યો પ્રાણી ॥ ફરીયેતો રુત્ન
 કામફરીયે ॥ ફરીયેતો ફરીધામફરીયો ॥ ફરીયેતો સો
 વાર્યામફરીયેરે, ફરીલ્યો પ્રાણી ॥ ટેકા રત્નનર
 દેહખોયો ॥ વીધે માંહી તેવગોયો ॥ અંતેદુઃખદે
 ખીરોયોરો ॥ ફરીલ્યો પ્રાણી ॥ પારેફેરો તારીના
 રીધ્યારી ॥ દુઃખનીવેળાયે ન્યારી ॥ ખરેજાણોજો
 છેખારીરો ॥ ફરીલ્યો પ્રાણી ॥ રાસુતમાત તા
 ત તારાં ॥ સુખમાંદીસેછે સારાં ॥ અંતેદુઃખનાંદે
 નારાંરો ॥ ફરીલ્યો પ્રાણી ॥ ડાહરતાંફરતાંફરી
 નામાલેતાંરુંખેસેછેદામ ॥ અંતેતાંધારી
 મામરો ॥ ફરીલ્યો પ્રાણી ॥ આછે રીખામણ
 સારી ॥ ગુદેમાંરાખીલેધારી ॥ મળશે સાત્ત્વનો

(३५) ज्ञानदासकृतपदसंग्रह.

जीहारीरे॥करील्योप्राणी॥प॥ ॥प॥प॥उ॥
समाप्तमा॥ ॥अथ शिक्षातथाज्ञानसही-
तवीनतीविषे॥ ॥रागसोरठा॥ ॥
तंतो घटमांघर कीधुंवात्म॥अ॥रागा॥ ॥
र॥र॥ए॥छोड॥रंगीलो॥रंगे॥र॥ए॥तो॥छोड॥वरीरे॥
॥र॥र॥ए॥छोड॥टेटा॥मंदे॥मोह॥मती॥मदि॥नवे॥
अ॥ल॥जे॥लो॥अंतर॥मां॥अ॥वे॥सं॥री॥य॥री॥र॥स॥मा॥वे॥
॥ल॥क्ति॥दृ॥ढ॥ला॥वरी॥रे॥र॥र॥र॥ए॥छोड॥॥॥॥र॥वी॥
र॥न॥नी॥ने॥दूर॥करे॥ने॥म॥॥त्री॥क॥म॥म॥णो॥त॥न॥ति॥मिर॥र॥
ण॥ते॥म॥॥अ॥नु॥ल॥व॥अ॥न॥वा॥युं॥अ॥भा॥उ॥र॥उ॥प॥न॥
वरी॥रे॥र॥र॥र॥ए॥छोड॥॥॥॥सो॥मे॥संग॥संत॥नो॥अ॥
पी॥॥क॥ल्म॥ष॥कोटी॥ना॥जरी॥कोपी॥॥जि॥ह॥ल॥व॥भू॥ण॥षि॥
था॥पी॥॥ज्ञान॥र॥स॥म॥ल॥न॥यरी॥रे॥र॥र॥र॥ए॥छोड॥॥उ॥॥
लो॥मे॥ल॥वनी॥ल॥ान्ति॥लु॥ला॥वी॥॥त॥त्प॥द॥त्यं॥प॥द॥
त्या॥ग॥क॥रा॥वी॥॥अ॥सि॥प॥द॥अ॥न॥द॥अ॥वी॥॥जि॥र॥जि॥
ल॥रा॥वरी॥रे॥र॥र॥र॥ए॥छोड॥॥॥॥॥सु॥द॥॥पु॥द॥या॥दि॥
घं॥दि॥ज॥ण॥॥क॥णि॥न॥री॥के॥को॥र्ध॥अ॥त॥म॥नि॥ष्क॥ला॥
नो॥त॥म॥प॥द॥नि॥श्चि॥ला॥॥दिव्य॥द॥ष्टं॥दो॥जा॥वरी॥रे॥र॥र॥र॥
ए॥छोड॥॥प॥॥गु॥रू॥वे॥गु॥रू॥गती॥अ॥ग॥म॥अ॥गा॥धा॥से॥
हे॥ने॥स॥म॥अ॥वे॥श्रु॥ति॥सा॥धा॥अंतर॥पं॥थि॥अ॥जा॥धा॥॥
वि॥चा॥द॥व॥हा॥वरी॥रे॥र॥र॥र॥ए॥छोड॥॥॥॥॥श्रु॥के॥श्रु॥
ति॥सं॥भृ॥ति॥प्र॥ति॥पा॥द॥न॥॥॥शान्ति॥दां॥ति॥धृ॥ति॥अ॥ग॥

लालसासङ्गकृतपद्यसंग्रह. ८३७७

गज्जलधनं ॥ लालसासङ्गकृतपद्यसंग्रह ॥ प्रेमीलन
 पावरीरे ॥ रटरणच्छोडाजा ॥ पेदापा ॥
 रागनोरहा ॥ मोहनमधुराकृतिमधुसूत
 ननु ॥ दृढध्यानधरोरे ॥ मोहनमधुराकृति ॥ टेडा
 डारतडेकुत्सितकर्मकरीकरी ॥ लगामां लन्मधुरा
 तेकरीकरी ॥ लोगतनाधनाधरीधरि ॥ लवनो
 लनाधुराकृति ॥ मोहनमधुरा ॥ मागरीरेमन
 मायामां मोघी ॥ रत्नसरीजुनरतनजोघी ॥ रे
 डरीरोअंते रोघी ॥ जेजोघोडोकर्योरे ॥ मोहन
 मधुरा ॥ रापेसें प्रीतिनथी ॥ प्रलुसधि ॥ हाए
 घण्टी ॥ डीधी ॥ निरुधिये ॥ नेहनाताते अनथी ॥ पे
 गमां पररुखोरे ॥ मोहनमधुरा ॥ डा ॥ मोहभाइ
 माउकरीरोयो ॥ प्राणप्रपंचपापमां प्रोयो ॥ लग
 पतिनुक्ते नल्लेयो ॥ डा ॥ डरिनांहील्लखोरे ॥ मो
 हनमधुरा ॥ डा ॥ डागणेइलिपड्यो ॥ लयकंटा ॥ जि
 न्मतअज्ञानीमतिमंदा ॥ आत्मानोआनंदविष
 यमां विसरखोरे ॥ मोहनमधुरा ॥ पा ॥ येतरेयेत
 येतीनेयालो ॥ अटहरिमणवामारगज्जलो ॥
 नेहेनरहरीन्याणो ॥ कृतिडूडीनकरोरे ॥ मोहन
 मधुरा ॥ डा ॥ वैशाडेवेदवेदांतमांगावे ॥ आत्मा
 अलर ॥ अमरहरशावे ॥ सहमां श्रेष्ठकहावे ॥ इ
 ल्पनादूर ॥ करोरे ॥ मोहनमधुरा ॥ डा ॥ नेहेन

૯૩૮ ૪ લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

નનીબઠર નહિં આવોધ્યાનમાંતત્ત્વરૂપનિતધ્યા
વોપરમાનંદપદપાવોઅર્જંડ એ મ અનુસ-
રોરોમોહનમધુરાાદા અષાડેઅધ્યારોપેઅ-
પવાદાવરણેશ્રુતિસ્મૃતિકરીનાદાઆત્મા
અયજઅજાધાબિમંગે જિરમાંહિધરોરોમોહન
મધુરાાદાઆવણેસમઝીરાંતિમાંસમધુંાર
માણીકહરીપદમાં રૂયેરમધુંાહરીહરીબનનેનમ
ધુંાનેફેનિતનેમધરોરોમોહનમધુરાાજાલા
દરવેત્તવળળનિધિભારીાગોપદતુલ્યતત્ત્વને
વીચારીાસંરેાયશોકવિસારીાવીશ્વમાંવીચરો
રોમોહનમધુરાાજાઆસોયેં થઈઆનંદની
ખેલીાકુર્મનીકીચગઈસફુઠેલીાપ્રેમેપ્રભુસંગ
ખેલીાવેદમાવીસરોરોમોહનમધુરાાજાપ્રતિ
માસેરીક્ષાઅતિસારીાત્તગનધરીલાલેબિચ્છ
રીાવ્રેહેવૈરાગેવીચારીાતાપેતનનાહરોરોમો-
હનમધુરાાજાપદાસા પારાગસોમ
ાદિલમાંશ્રીરણછોડરંગીલા, દરરીન
દીજીયેરોાદિલમાંશ્રીરણછોડાદેકાગદગદકે
ગાનફરાવોાપરમાનંદજિરમાંહિત્તરાવોાવિ-
ષયવેગવિસંરાવોાવાંતિકરીજીયેરોાદિલમાં
ાનિર્ગુણસગુણસ્વરૂપેતમાડાાશ્રૈયરૂપેઅ-
તરમાંધાડાવાદવીવાદવીસાડાાશ્રેયુંમનકીજી

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ (૩૬)

ચેરે ॥ દિલમાં ॥ રાશી ॥ સુન્ની સીધી સમઝ સમ
 ખાવી ॥ અપંથ પંથમાં ॥ પાદધરાવી ॥ ત્નેજની ટેકતુ
 લાવી ॥ ખરી જોલી જી ચેરે ॥ દિલમાં ॥ ડા ॥ યંચલયિ
 તની ચેરી ચુકાવી ॥ ચૈતન રૂપનું ॥ ધ્યાન ધરાવી ॥ લ
 વનું ॥ લાન લુલાવી ॥ દુઃખ દહી જી ચેરે ॥ દિલમાં ॥ ૪
 ॥ ને ચોતે વો પ્રભુ છું તારો ॥ અલખેલા અંતરમાં ॥ પ
 ધારો ॥ કહી લાસને મારો ॥ શીરણે લી જી ચેરે ॥ દિ
 લમાં ॥ પા ॥ ॥ પદા ॥ ૩ ॥ ॥ રાગ સોરઠ ॥
 સચ્ચિદાનંદ સર્વગત સ્વામી ॥ આનંદ આપી ચેરે
 ॥ સચ્ચિદાનંદા ટેકા ॥ સદ્ગુરુ સંગે રીરીર સોધા
 વી ॥ પંચીકૃત પરમન ઊતરાવી ॥ સાધન ચાર
 સભવી ॥ સ્થિર મન સ્થાપી ચેરે ॥ સચ્ચિદાનંદા ॥
 ૧ ॥ શ્રુતિ સિદ્ધાંતના રાખ્ધો સુણાવી ॥ લાગત્યા
 ગલક્ષણા લખાવી ॥ આત્મ રૂપ સમજાવી ॥ ૬
 ૪ માં કાપી ચેરે ॥ સચ્ચિદાનંદા રે ॥ લુલ સ્વ
 રૂપ નહિ સૂર્ય પ્રકાશી ॥ નહિ અગ્નિ નહિ ચંદ્ર ઊ
 ત્તરો ॥ અંતર દૃષ્ટ્યા ધ્યાસે ॥ અખંડ ઊરવ્યાપી
 ચેરે ॥ સચ્ચિદાનંદા ૩ ॥ કૃપિન રાકે ઈન્દ્રિય
 બુદ્ધિ બળાટકી ન રાકે મન વૃત્તિ સ્મારું પળા ॥ નિ
 પ્રપંચ પદ નિષ્કલ ॥ લાલ દિલ થાપી ચેરે ॥ સ
 ચ્ચિદાનંદા ૪ ॥ ॥ પદા ॥ ૪ ॥ ॥ સમાપ્તમ
 ॥ ॥ અથ જોધ તથા પ્રીતિ વીધે ॥ ॥

(४०) लालदासकुटुम्बतपहसंग्रह.

रागोपेक्षा ॥ अत्रेवाश्रीहरीने शेनागाया ॥ अत्र
सरयही बनया ॥ अत्रेरागा ॥ ॥ रटरे रणछोडा रं
गीलोस्वामी ॥ प्रलुअंतरनमी ॥ हरे हरे प्रलुअं-
तरनमी ॥ ललतांनसे लवसंकट वामी ॥ आवे
नदिं ज्ञांमी ॥ रटरे रणछोडा टेडा ॥ अत्रे तो ज्ञोडाया
ने मन लाव्या ॥ अत्रे एली धावा ॥ ॥ हरीने कुण्ड
डाकोरमां ॥ आव्या ॥ तन तापे समाव्या ॥ रटरे र-
णछोडा ॥ ॥ अत्रे नी अत्री अलीडीडु डाय ॥ सवा
वाले तो लाया ॥ लावे गंगा ॥ ॥ अत्रे ने मन लाया
॥ गुणवेदे गाया ॥ रटरे रणछोडा ॥ ॥ अत्रे तो लूत-
णमां सारो स्तरा ॥ लासे लरपूरा ॥ घूडसरिंजा
ने दिल दूर ॥ सभजे रं लूरा ॥ रटरे रणछोडा ॥ ॥
॥ अत्रे नूं सुषे लणे विरलो योगी ॥ मन लमरो
लोगी ॥ ॥ अत्रे रण अरविंद सुगंध संत्नेगी ॥ ॥ राये रं
रोगी ॥ रटरे रणछोडा ॥ ॥ नथि नथिरे अत्री
नक्तमां डोछेनेडा ॥ ॥ पुरे मन डोडा ॥ माटे मूढोतमे
मननी दोडा ॥ ॥ अत्रे नावे ज्ञोडा ॥ रटरे रणछोडा ॥ ॥
॥ अत्रे ने श्रुतिरे ॥ ॥ स्त्र संत नित गाया ॥ ॥ ने रण
नया ॥ ते ना सफुपापे संतापे समाया ॥ ॥ से हे ने
सुषे पाया ॥ रटरे रणछोडा ॥ ॥ ॥ नथि नथिरे नर
तन नित वारं वारा ॥ ॥ अत्रे अत्रे सर सारा ॥ ॥ समजी
डरो लालप्रीतम रं ॥ ॥ अत्रे ॥ ॥ तत्रे ॥ ॥ रीरनो तारा ॥

રત્નરે રણછોડ રંગીલો સ્વામી ॥ ૭ ॥ ॥ પદારી ॥
 ॥ ॥ પ્રભુરે પ્રીતીના છે પ્રતિપાલ ॥ નટવર
 નંદલાલ ॥ રીઝે રસીયો ભેઈ સાયો ખ્યાલ ॥
 રાખે સંભાળ ॥ પ્રભુરે પ્રીતીના ॥ ટેકા સજને
 રુપ્ત કર્મ ધર્મ રું કીધું ॥ એને દાન રું દીધું ॥ તેનું
 અરપીત હરિ હેતે લીધું ॥ સફુ કારણ સીધું ॥ પ્રભુ
 રે ॥ ૧ ॥ સવરી કહો વેદ રાસ્ત્ર રું ભણે ॥ ભૂઠાં
 ખોર આણે ॥ તેનો હરિ સ્વાદ શ્રી મુખે વખાણે ॥
 ખાધાં તે રાણે ॥ પ્રભુરે ॥ ૨ ॥ રહી દાસની ભત
 ભુવોને વિચારી ॥ લ્યો મનમાં ધારી ॥ એનું શ્રી
 કૃષ્ણ લીધું શ્રી મુરારી ॥ હેતે હાથે પસારી ॥ પ્રભુરે
 ॥ ૩ ॥ કર માંયે આચાર કહો રો સાધ્યો ॥ હારદ
 નથિ સાધ્યો ॥ એનો હરિ ખીચ ૩ થી હરિ ખાધો
 ॥ ભણે ભગખાધો ॥ પ્રભુરે ॥ ૪ ॥ ગુણદાના ધન
 નિ ગતિ મન નવીખારી ॥ નીચી એ નારી ॥ લી
 ધો મુકુટ શ્રીરંગ મુરારી ॥ ચિરનીયું ધારી ॥ પ્રભુરે
 ॥ ૫ ॥ દુખ ભનની રી રી રા કૃતિ નતિ કાઈ સારી ॥
 થઈ પ્રભુને પ્યારી ॥ રીઝ્યા રસીયો ભેઈ શ્રી ગિ
 રિધારી ॥ એની પ્રીતિ વિચારી ॥ પ્રભુરે ॥ ૬ ॥ નથિ
 નથિરે કરવું તપે તીરથ ધામ ॥ પ્રીતીનું કામ ॥ સા
 થે દિલ સમરો શ્રી ધન રચામા ॥ લાલ પ્રભુનું ના
 મા ॥ પ્રભુરે પ્રીતીના છે પ્રતિપાલ ॥ ૭ ॥ ॥ પદારી ॥

(४२) लालदासकुङ्कतपदसंग्रह.

पारा ॥ प्रलुरे पूरवनी प्रीते पमासे ॥ अंतर-
लीनसे ॥ माटे समरोतमो श्वासो श्वासो ॥ सेहेने सु-
जिथसै ॥ प्रलुरे पूरवनी ॥ टेडा ॥ प्रवण तनि सुजसंपे-
ति धनधाम ॥ पामीने विराम ॥ वनमां नर्छ समश्या-
श्रीघनश्याम ॥ मज्युं अविद्ये लधाम ॥ प्रलुरे पूरवनी
॥ पा ॥ लते नृपने हति नारी प्यारी ॥ जेनी इति नति
सारी ॥ तेने नेत्रे नेछ मनमां विपारी ॥ दियो वैराज
लारी ॥ प्रलुरे पूरवनी ॥ पारा तेने तन्यु रागपाट संसा-
रा ॥ हयगय लंजारा ॥ पोते पोताने कर्यो धिक्कारा ॥ दि-
धोग्रंथे जिथ्यारा ॥ प्रलुरे पूरवनी ॥ पा ॥ धिनेरे इहरननुं
थियुं धननारी ॥ त्यारे जिपेन्यो त्रासा ॥ दुजे देजी थ-
यो दितमां जिदासा ॥ मज्या श्री अविनारी ॥ प्रलुरे पू-
रवनी ॥ पा ॥ पोते लिहसुड गीतामां लोभ्युं ॥ नृदिया-
मां रांभ्युं ॥ जिघरी अंतरमां ज्ञाननी ज्ञांभ्युं ॥ दुजे
हून नांभ्युं ॥ प्रलुरे पूरवनी ॥ पा ॥ जेने ने नगमां नृ-
पेजा नंद नेवा ॥ दीग नधि अेवा ॥ तेने येरागे डीधा
डेवा ॥ तन्यामीश मेवा ॥ प्रलुरे पूरव ॥ पा ॥ जिष्टनुं
मृत्युदेजी थयो त्रासा ॥ तन्यो रागविदासा ॥ ॥
॥ प्रगटयो अंतरमां ज्ञान प्रहरि ॥ टणि अंतर
अरि ॥ प्रलुरे पूरवना ॥ पा ॥ ने डोछ पूरवनी प्रीते
नगे ॥ ते तो तनसुज त्यागे ॥ लाल प्रीतमना रगे
रागे ॥ लवसं ह लनागे ॥ प्रलुरे पूरवनी पादा ॥ ॥

(૪૪) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

ગીરે, મૂરખે શું સૂઈ રહ્યોરે ॥ માંધે ને ને મોહોરો મર
ણનો મારા ॥ આનકાલ ફરતાંરે ॥ જાણુ ધન્ય વહીરે
તાને મનદી નીર વહે નીરધાર ॥ જીવને ને ॥ ટેકામ
નુષનો શ્વાસરે ॥ અત્યંત અમૂલ્ય છેરે ॥ એની કાંઈકીં
મત કોઈથી ન પાયા ॥ યૌદ્ધત્વ ન નારે ॥ મૂલ્યથી અ-
ધિક છેરે ॥ નિત છરો ત્રેકવીસ સદસ્ર લ્હરાય ॥ જીવ
ને ને ॥ ૧ ॥ આ શ્વાસરે ॥ પ્રભુ સમસ્થાપિનારે
॥ ફોગર ખોયા મૂઠગમાર ॥ ૨ ॥ જીવ્યા ફૂટ્યારે રહ્યા
તે સંત્તાળનેરે ॥ જાણે નહીં ફરી મનુષ્ય જવતારા ॥ જી-
વને ને ॥ ૩ ॥ વનવન માં ફીરે પંદન નની પતેરે ॥ ખીલ્લ
ખડુ વનમાં વૃક્ષ અપાર ॥ એવી રીતે નરતનરે ફુલ્લ
ત્વ સંસારમાંરે ॥ અત્યંત દુઃખ ત્તમાં જાણે વારવાર
॥ જીવને ને ॥ ૪ ॥ પેરકાયા પ્રવેસનો મંત્રને ને નક્ત
માંરે ॥ ન્હો કોઈ વિરલા યોગીલન ॥ ખીલ્લ ખડુ મં-
ત્રે ॥ નક્તમાં ન્હો સહરે ॥ તે પીરીતે સમઝી લે
તાં તન ॥ જીવને ને ॥ ૫ ॥ સતગુરુ સંગેરે સંસાર
નું સુખ તજીરે ॥ ફરજે સદા સાચા સંતનો સંગ ॥
શ્વાસો શ્વાસેરે સમરી લે સ્યામનેરે ॥ રૂદીયે પ્રગ-
ટે લાલ પ્રભુરે ગુરંગ ॥ જીવને ને ન્હો ગીરે ॥ ૬ ॥
પદારા ॥ ૧ ॥ રાગસામેરી ॥ ૨ ॥ સમઝી લે
સાથુંરે સગપણ સ્યામનુંરે ॥ એતો જાણે જંતસ
મે વિશ્રામ ॥ બાકી ખીલ્લે સગારે સ્વારથ સૂઝીલ

હૂરેાડકાણેનામાંનજાવેકોઈકામાસમઝીલેસા
 ચૂરેાટેકામાતતાતત્રાતરેસુતવિતસુંદરીરેાસ
 હૂમજ્યાંપૂર્વકર્મસંભેગામિથ્યામાડુંમાડુંરેમૂરખ
 માનીમરેરેાવિચારીનેધારોસહૂનોવિયોગાસ
 મઝીલેાાાનેમનદીમાંહીરેમારગમાંનાવમળેરે
 ાજેતોપાછાંપલકુમાંઅળગાંથાયાતેવીનેરીતેરે
 સરવસંસારમાંરેાનેતાંનેતાંબનિબનિનેમી
 બયાસમઝીલેાાાનેમવૃક્ષમાંહીરેફળફૂલપંચ
 સહૂરેાકોટીફથાયકોટીફત્રૂટીબયાઅેમવાસનામાં
 રેવિચિત્રદેહોરફેરેાઅનંતકાળેથીજતિજયિજાય
 ાસમઝીલેાાાવીવેકેવીચારીરેગ્રેહેયૈરાગધરી
 રેામૂડીદેનેમિથ્યાદેહનુંઅત્તિમાનાલલિતત્રિ
 લંગીરેલાલનોપ્રીતમપ્રેતુરેાતેનુંસદાધરભે
 રૂદેમાંધ્યાનસમઝીલેસાયુંરેાદેાાપદ
 ાડાાારાગસામેરીાફૂલફૂપાનિધિ
 રેફૂપામુળપરફરોરેાવાલામારાલલિતત્રિલંગી
 લાલાઅંતરનાભનીરેઅંતરપીડાફરોરેાપ્રી
 તમપ્રીતિતણાપ્રતિપાલાફૂલફૂપાનિધિરેા
 દેશામનરૂપીગભનેરેલોભગ્રાહિંગ્રહોરેાતેનુંથા
 યઅંતરમાંફૂલઅપારાસાધનનાઅળધિરેછૂ
 લ્યાનુંસામ્રથનધિરેામાટેપ્રેતુપાસેકૂંછુંપોફાર
 ફૂલફૂપાાાહયાન્દૂપતીનેરેરોહફૂરાશિનદમેરેા

(૪૬) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

જેનારિખુલકર્મરૂપીખેચેછેકરે ॥ નાથિહુંજનાથિરે
કરગરીનેકરુરે ॥ દીનાનાથિદરરાજાપોગંતરેદેરા
પદ્મપદ્મપાપારા ॥ પ્રેત્નુપ્રીતીરૂપીરેપ્રલ્હાદનેદુષ્ટમ
તીરે ॥ દેછેક્રોધદૈતહુસહજહુકુખા ॥ ચિતખંભન-
માંથીરેપ્રગલ્બોનરસિંહપ્રેત્નુરે ॥ તોતોરેયામધાય
સઘળુંસેહેલેસુખા ॥ કૃષ્ણકૃપા ॥ ૩ ॥ જ્યેષ્ઠત્રીધાહુઃ
ખિરેદીનરબ્ધીરહેરે ॥ તેનીખારાગંતરમાંલાગી
લાયા ॥ લાલદીનદાસરેદીનપણેદુઃખકરે ॥ સેવ
કુનીવેગેકરોનેસહાય ॥ કૃષ્ણકૃપાનોધિરે ॥ ૬ ॥ ॥
પદા ॥ ૪ ॥ સમાપ્તમ ॥ ॥ અપ્રિયપ્રેમવિષે ॥ ॥
રાગસોરઠા ॥ ॥ મારાહરિજીરુંહેતનદીસે
રે ॥ જોરાગા ॥ ॥ રંચકુપ્રેમવિનાનહિરિઝેરે ॥
રસીકરણછોડરાયા ॥ દુર્જનસાધનદુઃખતલ્લિહી
લેરે ॥ જાણુષેજેલેલ્લયા ॥ રંચકુપ્રેમવિના ॥ ૮ ॥ ॥
જોપરપ્રેમનોલાવળણાયે ॥ પણગ્જરીવિષયનીહિ
ડીરે ॥ સંઘવાનાંજાત્રણગણેવિધયા ॥ નિભકરન
થિફંકણથૂડીરે ॥ રસીકરણછોડા ॥ ૧ ॥ પ્રેમીભનના
પ્રેમલાવને ॥ મિથ્યાપ્રેમીરુંભણેરે ॥ પ્રસૂતીની
પીડાતેવંધ્યા ॥ કહોકેમકરીનેવંજાણેરે ॥ રસીક
રણછોડારા ॥ સાચાપ્રેમીસરજોસત્તામાં ॥ કદિ
નૂઠોપ્રેમીભણાયરે ॥ ખગલોહંસસરીજોશ્વેતપ
ણ ॥ ચિતછેમછલિમાંયરે ॥ રસિકરણછોડા ॥ ૩ ॥

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૪૭)

કહિનેત્રમાં કિંચિતનીરવહેપણ, રૂષિછેદેહનીમાં
યરે ॥ ચેતુરરીરોમણીદાંલિકિંચિતમાં ॥ કહોકેમ
હરિદેખાયરે ॥ રસીકરણછોડાજાજાધૂમરનીદગવૃ
ષિથાયપણ ॥ બીજનજાવેબહારરે ॥ એમપ્રેમ
વિનાગુણગાયધણપણ, લાલનતરેસંસારરે
॥ રસીકરણછોડરાથાપણ ॥ ॥ પદારી ॥ ॥
રાગનોરઠા ॥ ॥ નટવરનેહુવિનાનહિરીઝેરે
॥ કુરોસાધનકોરી ॥ કહોલાર્ધમિથ્યાશ્રમશિદકી
બેરે ॥ તન્નેખરપરખોટી ॥ નટવરનેહુવિના ॥ ટેકા
ડોપરજાતમજ્ઞાનકથેપણ ॥ ચિતચંચળચોદિ
રાધાયરે ॥ આંખવાનાતળપિચંતર ॥ અગ્નિકેમ
ઓલાયરે ॥ કુરોસાધનકોરી ॥ ॥ સ્વયંબ્રહ્મનોવા
દવદેપણ ॥ દેહરૂષીનવન્નયરે ॥ પ્રતિદિનદીપદીપ
કીધેકહો ॥ કેમતમદૂરપણાયરે ॥ કુરોસાધનકોરી ॥
રાસુધાર્તીબહુમનનામહોટા ॥ મીઠામોદકેખા
યરે ॥ એથીસુધામટેનહિમનની ॥ મૂરખછોમક
લાયરે ॥ કુરોસાધનકોરી ॥ ૩ ॥ કહેસાધનકોરીકુરો
પણ ॥ કિંચિતપ્રેમવણકૂડારે ॥ વિંબનપિવિધયથા
શ્યાંલવણવિના ॥ રંચકલાગેનકૂડારે ॥ કુરોસાધ
નકોરી ॥ ૪ ॥ મારેપ્રેમીસંતનાસંગે ॥ પ્રેમલક્ષિપે
માયરે ॥ પ્રેમેલાલનોપ્રેલુમણેપણમાં ॥ અન્યન
થીજોપાયરે ॥ કુરોસાધનકોરી ॥ ૫ ॥ ॥ પદારી ॥

(૪૯) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

રાા ॥ રાગસોરઠા ॥ ॥ લલિતત્રિલંગી
લાલદયાળરે ॥ રહે છે રસીકબનમાં ॥ સુખમાં
સમરોગિરિધરલાલરે ॥ લમોછોશિદ્યનવનમાં
॥ લલિતત્રિલંગી ॥ ટેકાસંતનાસંગે રેયામકુયાસુ
ણી ॥ મનનામેળપેળાયરે ॥ શ્રદ્ધાળુને શુદ્ધદૃઢ્ય-
માં ॥ દીનપ્રતિદરશનથાયરે ॥ રહે છે રસીક ॥ ૧ ॥
રસીકની સંગે રસીક રૂપથી ॥ રાધાવરસંગરા-
યોરે ॥ ગદગદકંઠે ગોવિંદશુણગાર્ધ ॥ નૌતમનેહ
થી નાયોરે ॥ રહે છે રસીક ॥ ૨ ॥ તુચ્છવિષયની
ઝારોઝળગીકરી ॥ લલનનાંદેઝધાયરે ॥ તિસીકા
મીભિસ્ત્રહોબનના ॥ પૂઠે પ્રભુનિતધાયરે ॥ રહે છે
રસીકાડા ॥ માટેબપતપયોગચત્રવ્રત ॥ તીર્થાટન
તજીદીનેરે ॥ સાધનસહુમિથ્યાશ્રમત્રમતભિ
॥ પ્રેમલક્તિરસપીનેરે ॥ રહે છે રસીક ॥ ૪ ॥ હરી
બનસાથેહેતકરીકરો ॥ શ્રવણકીર્તનધ્યાનરે ॥ લા
લનોપ્રીતમપ્રેમવિલોકી ॥ આપે નિબનનંદદાનરે
રહે છે રસીક ॥ ૫ ॥ ॥ પદાડાસ્તમાપ્તમ્ ॥ ॥
રાગાપદા ॥ ॥ વિનતીવીધે ॥ ॥ હરીકુંચુકુંડે
॥ મારોમાયાનમૂકેકેડો ॥ ઝેરાગા ॥ ॥ હરીહંહ
કરીરે ॥ હાસ્યોપણમાયાનછૂટે ॥ હરીહંહકરીરે
॥ પાંચયોરપિંડમાંહીવસે ॥ માંજ્ઞાનધ્યાનધન
લૂટે ॥ હરીહં ॥ ટેકામંથળચિતમંથળતાતભિતુ

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૪૯)

બાગેરણકમળનવચૂટે ॥ દ્વણેદ્વણેકામદામચિંત
 નકરિ ॥ માંડુંગ્ગાયુષ્મેણેખૂટે ॥ હરીહૂં ॥ શાતનતૂ
 ટેપણાતનમાં તનમનઘનની તૃષ્ણાનતૂટે ॥ તેમ
 ટેમુલ તૃષ્ણાતુરને ॥ ભમકિંકર ઘણું ફૂટે ॥ હરીહૂં ॥ રા
 માટે વિલાપકરુવિદુલરેડો ॥ પ્રેમરસ શ્રવણના પૂટે ॥
 કરો કૃપાળ પ્રતિપાળ લાલની ॥ મોહ મથનીરીરફૂટે
 ॥ હરીહૂં ॥ હકરિરે ॥ શા ॥ પદારી ॥ ॥ શ્રીહરી
 રિંગુંફું ॥ મારામનની માયાનભય ॥ શ્રીહરિ ॥ જ
 ણગી નથીરેહેતી અંતરથી ॥ ભેમકૃપછાયાકૃપમાંથ
 ॥ શ્રીહરી ॥ ટેક ॥ સંકલ્પવિકલ્પરૂપેદ્વણેદ્વણે ॥ છેદે
 મારીકાયા ॥ જળગોરુંતો પૂઠેગાયે ॥ ભેમકાયાપૂઠે
 કાયાછાયા ॥ શ્રીહરીરિંગું ॥ શા ॥ જેમનમાયાની જગ્નિ
 યેમારા ॥ જંગેજંગેલાગીલાયા ॥ છાનાદુઃખેછણછ
 ણેછાતી ॥ કોઈનેનવફેહેવાયા ॥ શ્રીહરીરિંગું ॥ રા ॥ જેહુ
 ખિદાસ નુંદેખીડાકણીને ॥ દૂરકરોવ્રતરાયા ॥ નહિ
 તોલાલખિહાલથેરીશ્રેના ॥ નિશ્રેપ્રાણપજાયા ॥
 શ્રીહરિરિંગું ॥ ૩ ॥ ॥ પદારા ॥ ॥ કૃપાળુંફુંફું
 રગારું ॥ માંડુંકૃપાકરીકાપો ॥ કૃપાળું ॥ ચાલકરો
 વિદુલવર મુલપર ॥ વેગેસુણીને વિલાપો ॥ કૃપાળું
 ફું ॥ ટેક ॥ ચંચળ મિતનિલ ચરણકમળમાં ॥ સ્થિ
 રકરીનેસ્થાપો ॥ મેહેરફરી મુલજીવર માધવામા
 ચારી ॥ પણીનેશાપો ॥ કૃપાળું ॥ ૧ ॥ માયાપેતીતુનમ

८५०] तान्त्रिकसंस्कृतपद्यसंग्रह.

यानुंजण॥ सुनञंतरमांनवव्यापे॥ अंतरनात्न
 मीअंतरमां॥ अयेणत्तत्तिमुजआपे॥ इपाणुहुं
 ॥ रा॥ नहंनहंनन्मधुं तहंमागुं॥ महानुत्तायनामे
 णापे॥ अयेथीनत्तस्वप्नेथीनगी॥ लात्तनपेतुन
 न्नेपो॥ इपाणुहुं॥ ३॥ ॥ पेहा॥ ३॥ ॥ माधव
 मूळनेरे॥ मायायेत्तुथी मूळयो॥ माधवा॥ आरत्त
 वयनसुणी श्रीहरितमे॥ मुनअंतरमांआयो॥
 माधवा॥ टेडात्तांतिनरेत्तात्तवनात्तोगत्तवमां
 हीत्तूलीनवत्तायो॥ प्रपंयनीप्रतिजितरावी॥ नि
 त्तरणाक्रमणमां कुरावो॥ माधवमूळनेरे॥ १॥ लो
 त्तनदीनी लेहेरनिवारी॥ रे॥ न्तिसंतोषवसायो
 ॥ धर्मअर्थश्रेयसाम॥ तन्नवी॥ उरनिन्ननंदजित्त
 रावो॥ माधवमूळने॥ रा॥ तूं स्यामीहूं सेवकुंतुं दी
 नअंधुहुं दीनमाटेदावो॥ तेथीपोकारकुं परमेश्व
 रा॥ प्रेमरसत्तात्तनेपायो॥ माधवमूळनेरे॥ ३॥
 ॥ ॥ पेहा॥ ४॥ समाप्तम्॥ ॥ रा॥ गसांग
 ॥ ॥ अथेत्तान्तिपदेरेविषे॥ ॥ ऐहमनु
 धधरी॥ हरीनवन्त्या तेणेसरवेजोयुं॥ अजेरा
 गा॥ ॥ अंतरमांयियार॥ मणरीनाहिइरिम
 नुषेत्तन्मअवतार॥ तन्विषयविकार॥ दोगट
 देरोरीदनेदुरेसंसार॥ अंतरमां॥ टेडात्तारा
 दाणादेशसरीअेतथिया॥ अज्जकालइरतां दीनव

ही गायता तारामननामनोरथमनमां रक्ष्या ॥ अंतर
 मां ॥ घातारी स्तब्धणी कुरुपे धिक्काय ॥ तोययितयेन
 येष विषे मां धाय ॥ तारी रो न रक्षी वंजामाया ॥ अं
 तरमां ॥ राते कुट्टयेण ये को लक्ष्यो ॥ ते प्रलुनेते
 क्रमपररुख्यो ॥ तां मुजकापुं लेखिन्नने परो ॥ अंतर
 मां ॥ उा हृत्तेत सुरेजमनजनिमान्नी ॥ तनपप
 कर्म कुलना कानी ॥ अरे खी नं धननी न पि छानी ॥ अं
 तरमां ॥ क्षा संसारनां सुज सहु पररुख्यो ॥ हरिगु
 रसंतनी सेवा कुरुने ॥ तूं लालधायी नु ध्यानधरने
 ॥ अंतरमां ॥ पा ॥ ॥ पद्या ॥ ॥ हरिनाम
 गिरारान्ना ब्रह्म काल कुरुतां तां तन छीने ॥ अं
 वसरसार ॥ प्रलुनो प्रेम सुधारस प्रीते पीने ॥
 हरिनामा टेका लेतां लेतां मां लेज न तो गयुं ॥
 तां तन तूरीने कुरुपे ययुं ॥ तां धरमां कोर्धन थिक्
 रतु कुरु ॥ हरिनामा ॥ घातारां ने एना सीका सहु
 जे ॥ तारी काया कपि धरधर ध्रुने ॥ तोय हरि त्वन्युत
 ने न वरुजे ॥ हरिनामा ॥ राभूरज तारी गती थिक्मा
 री ॥ ते कुरु मां ली धी छे लारी ॥ तारी मति के मग धि वग
 र्धना री ॥ हरिनामा ॥ उा मिथ्या भूको मननी माया
 ॥ अं एो कुरु ॥ ह्यान रने वाहाया ॥ ते उरे नहि ने एो
 गो विंद गाय ॥ हरिनामा ॥ क्षा कुरु साया संतत एो
 संग ॥ पाय लिंग वासना जो लिंग ॥ तारे प्रलुसा

(૫૨) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

થેપ્રગટેરંગાહરિનામાપાપાકરપરમારથેસહુપાપે
જળેાતારાતનનાત્રિવિધિતાપેરળેાતનેંલાલપ્ર-
ભુઅંતરમાંમળેાહરિનામાડાપદારા
હરિસાથેહેતાકેમનથિફરતોમૂઢકુલિલ
નરકામીપ્રપેંચિતચેતાઅંતરમાંતૂલબનેઅંતર
બનીાહરિસાથેારેકાપડવાનોપિંડરમ્યોકામ્યો
તેનેદેખીકેમદિલમાંરામ્યોતૂંહરિગુરુસંતથીરેહેસા
મ્યોહરિસાથેાગિનેબળીયાનુંલેનેબાનુંાતા
રાપાપેતાણુંકુટેપાનુંાઅેછપૂવ્યુંનહિરેહેછાનુાહ
રિસાથેારાત્રિનેત્રેણગુણનીપડિજાંટીાગિકલેન
ફિઘૂચાણીધાંટીાઅેનેમથિથાફ્યામોહોટામાંટીા
હરિસાથેાડામોથેચતુરસંતનોકર સાથાકળા-
કાતરણીઆપેહાથાતેનેકાતરીત્તલદીનાનાથા
હરિસાથેાદાપંચમીચેપંચલૂતપંડાઅેવુંસમઝી
ચેતીલેચંડાતારેમથિરવિસ્તુતનોદંડાહરિસાથે
પાપાછઢેછલજલતૂંપરહરનેારામનામરત્નઝૂદી
ચેધરનેાતૂંહરિથીડરીડગલાંત્તરનેાહરિસાથેા
ડાકેમસાતમેસાનગઈતારીારીબામણનથિ
સ્તુણાતોમારીાહજીઅંતરમાંલેનેધારીાહરિસા
થેાજાઅેમીચેઅથડાણોપ્રાણીાનથિસમ-
ઝયોવિવેકતણીવાણીાકુડાકર્મતણીતલનેકાં-
ણીાહરિસાથેાદાનોમેનવમાસડીધરમાંરહ્યો

૥ તારો કુલેશ કોણો નવ જન્ય કહ્યો ૥ વારે વારે લવ સા
 ગર માં વહ્યો ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૧ ૥ દરીમીયે દાન દયાક-
 રીયે ૥ પર નિંદા પર ધન પર હરીયે ૥ ગુણ ગોવિંદના
 રૂઢીયે ધરીયે ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૨ ૥ એકાદરી એક ચિત-
 ની કરીયે ૥ દૃઢ ધ્યાન ધણીનું દિલ ધરીયે ૥ ક્રુદ્ધે હેત
 કુરી હરિ વર વરીયે ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૩ ૥ દ્વાદરીયે હરી-
 નો છે દેશ ૥ તહાં કાળ કર્મનો નથિ લેશ ૥ કોઈ પ્રેમી
 કરશે પરવેશ ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૪ ૥ તું તે રમે તારું તન શી
 ધા ૥ માંહી જકળ સ્વરૂપી અક્રોધ ૥ મહાવાયકનો
 સમજે ખોધ ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૫ ૥ છે ચૌદશે થતુ રત્ન
 વન સ્વામી ૥ તારા અંતર માં અંતર જનમી ૥ જો લે છે
 ઘર ઘર બહુ નામી ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૬ ૥ છે પુનમે શ
 લુ પૂરણા નંદા ચિત માં વ્યાપક ચૈતન્યંદા શું સ-
 મજે તેને મતિ મંદા ૥ હરિ સાથે ૥ ૧૭ ૥ આ સીદ્ધા
 ને સમજી જનરી ૥ તે નર સેહેને સુખીયો થારો ૥ હે
 તે લાલ પ્રેલુના ગુણ ગારો ૥ હરિ સાથે હેતા ૥ ૧૮ ૥
 ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥ ૧૯ ૥
 સંકર તારું સઘળું હરશે સ્વામી ૥ ગર્ધવ તું ગમારા
 ક્રિમ હરિ નથિ લલ તો તું નરતન પામી ૥ હે તે હરિ
 ને ૧૯ ૥ કારતકે કર હરિ સાથે હેતા ૥ ચીવટ રાખી
 ચીત માં ચેત ૥ પછે જંતે મુખ પડશે રેતા ૥ હે તે હરી
 ૥ ૧૯ ૥ માગરિ રે માં માં કરીને ૥ લવ જનર ક્યો જનમિ

(૫૪) જ્ઞાનદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

જનિમરીનેાધાણ્યોલક્ષ્યોરાશીફરીફરીનેાહેતેહ
રિારાપોસેપડ્યુંમનપંખીનગલ્લલાલમેરીરપર
સીંચાણોડાળાજેજયાનકપડીનાંજેડાળાહેતેહ
રિાડામાફેમાત્યુંબૂઠાનેસાચાતારેકર્મેલખીફૂડી
ડાચાતનેનારીનિતનચેનાચાહેતેહરિાશાકા-
ગણોફોગટનેપરફરબેાસાચોરુનેહસંતસાથેફરબે
ાતુંવિવેકનીવાણીચિતધરબેાહેતેહરિાપ્યાચૈતરે
ચોખીસમબાણલેબેાતતમનધનઅરપણફરીદેબે
ાસાચાસતગુરુનેશરણોરેહેબેાહેતેહરિાડાવર્ષ
શાકેવ્રેહેચિતમાંધરબેાવિધેશુખવાંતિસરખુંફર-
બેાપછેનિરત્નેથઈબગમાંફરબેાહેતેહરિાજાતેઠે
બત્તનેજાપેઊપદેશાડૂડોવૈષ્ણવનોધારીવેષા
પણપોતેપાણેનાહિલેરાહેતેહરિાદાછેઅષા
ડેજાડજેનતારેાહુંછુંમોહોદોઅેવુંમનધારેાવહ્યો
વેહેતાસાથેવારેવારેાહેતેહરિાલ્લાશ્રાવણેસફુસર
ખાછેપ્રાણીાતુંઅંતરમાંલેબેબાણીાઅેમશ્રીમુ-
ખવેદવેવાણીાહેતેહરિા૧૭ાલ્લાધરવેલાખોલ
રંપૂરાતોપણમાંપ્રગટેજ્ઞાનસૂરાઅજ્ઞાનતિમિ
રણરીફૂરાહેતેહરિનેા૧૧ાઆસોચેઅસ્તિપ
દમાંઠરબેાતત્પદત્વપદનેપરફરબેાતુંજાપોપું
અજણગુંફરબેાહેતેહરિા૧૨ાછેપ્રતિમાસેશીલ્પ
સારીાદહઅંતરમાંલેબેધારીાફેજ્ઞાલવિવેકે

વિસ્તારીાહેતેહરિનેસંભારાાપડાા પાપદાા

શાા મનમૂરખગમારાાત્નાવધરીતુંકેમ

નત્નને લગવાનાાકાંઈકરને વિચારાાકેમતારીખો

વાઈગઈ શુધનેસાનાામનમૂરખાાટેકાાતુંવાર

વારલવમાંત્નટક્યોાતુંગિંધામૂસ્તકેબહુલટક્યોા

તેનોકેમનથિચદતોચિતચટકોામનમૂરખાાપાા

કૂરિકૂરિનરતનક્યાંથીમળરોાલેથિનત્મમરણાનુંકુ

ખરણરોાજાવિવેજાનિત્યક્યાંથિવળરોામન-

મૂરખાારાાતેરત્નસરીખુંતનજાપીાલીધીખદ્લે

કર્મકાયકાપીાતુંકેમતૂલેપામરપાપીામનમૂરખ

ાડાાનેનાચિતમાંવિષયસુખનિતચડરોાતેને

જ્ઞાનકળાક્યાંથીભડરોાએપાપીનિતનરકેપડરોા

મનમૂરખાાશાવેફેતાસાધેકેમવહીત્નવેાવિષેસુ

ખતોપ્રતિયોનીજાવેાત્નત્ત્વાત્પ્રીતમનેનિરદા

વેામનમૂરખાાપાા પાપદાાપાા

મનકરીલેવિચારાાજાંતરનીચાંખેતુંલેનેનીતાત

જિશિરતોત્તારાામનક્રમવચનેકરખેલુસથિપ્રીતાા

મનકરીલેાટેકાાતુંમારુંમારુંશીદનેકરેામાથેપાપપો

ટલોસીદનેધરેાતુંકોગટકેરાશીદનેકરેામનકરીલે

ાપાાતનેનારીવાલકરેછેબહુાસુતત્ત્વાતત્ત્વમા

નેછેકહ્યુંાએતોસ્વારયનાંસંગીછેસહુામનકરીલે

ારાાન્યારેજમકિંકરતનેલેઈત્તરોાદુખદેખીદેહ્યે

(45)

वाल्मीकीयसंस्कृतपाठसंग्रहः

रथरथरीगातारेजेडोर्धनहिजायेपासेगामनकरीले

॥३॥ माटे मन साथे न्ने विचारदुःखी ॥ जवसर नहि

ग्याये ग्यायो हुरीगा हुरित्त निने विषय सुज पर हुरीगा

भनदुरावा॥शासायासाय प्रातदुराया॥अुनिप्रि
वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥वि॥

मन्त्रः श्रीखे॥प॥ ॥पद्माद्या॥ ॥अंतर्गमांति

पारताञ्जवस्य जायेते इयांवायंवारतामण्योनरञ्ज-

पतारापूर्यन्मनां प्रणये तु ननेगमार ॥ अंतर्भा ॥

ऐकान्त रत्न ते ज्योयुं मूढ मती गह्वे तारी ते रीथि

श्रीगती॥ह्रस्विक्री॥ह्रस्विक्री॥ह्रस्विक्री॥ह्रस्विक्री॥ह्रस्विक्री॥

॥ गीतनयारवार हूँ कुछुं कया ॥ नूहा सायर राह
गोरे के पाथीपा निशेरो गोसां सोनरो थान्नी पामंत रा

॥३॥ तारा हित भाते उषि। उवाडी। मेरु उशीवे।

हीवीस्तारीगायुपेखेनेतुंयितमांधारीगायंतम

गाथाह निभूरजत्वं शंघिभारदुरेता तारशिखरपरश

કાળકુરુતને ઘડીપણમાં લેઈ જીરો જરો અંતરમાં

॥शांभारेविषयवासना दूर करो ॥दृढ ध्यान हरीं नुह

रद्धधरा॥विनिश्रातमल्लल्लवासिधुतरा॥जितम

माताया त्रिधात्रा तस्मिन्निगस्य
पावातुहं ननुनेवारंधारा प्राथाप्राथी पातेनोअ

वर्तमान स्थिति में हमारे सामने एक बड़ा प्रश्न है कि हमारे देश में क्या हो रहा है।

જેતા જેતામાં વાણસી જરો પાપ છે હાથ ખસેથી ર

थारो॥ मांथेमारभरेनमनोभारो॥ सांलनसायी॥
 ॥ माटेयितमांयेतीत्योप्राणी॥ मुजमांजोखोजमृ-
 तवाणी॥ हरिहीरोजांधहरदेतांणी॥ सांलनसायी
 ॥ रापरनिहापरपंयपरहरीये॥ परमारथमांप्रीतीड
 रीये॥ नितध्यानघणीनुं दितधरीये॥ सांलनसायी
 ॥ ३॥ सायासतगुनीसंगतकरने॥ विवेकनीवांणीजि
 रधरने॥ तारामननासहुसंरीयकरने॥ सांलनसा
 यी॥ ४॥ आपोजवसरनायेदरीदरी॥ तेथीडकुछुतुन
 नेकरगरी॥ लनवातप्रीतमनेलावधरी॥ सांलनसा
 यी॥ पे॥ ॥ पेहाटासमाप्तिमा॥ ॥ रागसप्रं
 गा॥ ॥ अर्थचिनतिविषा॥ ॥ जिपरप्रेमागेराग-
 मां॥ ॥ ओप्राणाधार॥ श्रीरणाछोरंगीलासु
 एोधनरस्यामा॥ तमेनगाधारा॥ नगबुवननगपाव
 ननगअतिराम॥ टेडाहुंनक्तमांपीडाजहुपाभ्यो
 पडाणकर्मतएउंहुजनेथीवाम्यो॥ माटेयरणकमण-
 मांशिरीनाभ्यो॥ ओप्राणाधारा॥ १॥ हुंयेनियेनि
 अततरितरुज्यो॥ तेनोयितमांनथिदाज्योयट्को
 ॥ हवेजेहुंजेजीदिलइरुज्यो॥ ओप्राणारा॥ हुं
 मरीमरीदुरिदुरिजवतरीयो॥ हुंइमकरीत्नडास्त
 रीयो॥ हवेडेमदरीतइंजेहुंजदरीयो॥ ओप्राणा॥ ३
 ॥ मारीवाततमेयितमांधरने॥ माहुंजन्ममरणहुं
 जहरने॥ मनेअंतसमेजायीमणने॥ ओप्राणा॥ ४

(૫૮) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

સાધનનું બળ નથી મન મારે ॥ ભેવો તેવો પાર રણે તારે ॥
રો તમે લાલને પ્રભુ લાવો શ્રીરે ॥ શ્રો પ્રાણાપાપા ॥
પદારી ॥ ॥ શ્રો કૃપાળુ દેવા શ્રીરણ છોડ રંગીલા પ્રે-
ભુ બહુ નામી ॥ કુંકર નિત સેવા ॥ અંતરનું દુઃખ ફરોત
મે અંતર ભમી ॥ શ્રો કૃપાળુ ટેકા ॥ કુંપા પીંચુ સરી-
જો પ્રાણી ॥ મારા કંઈ તણી છે બહુ કાદાણી ॥ કુડાં કમ
કુર્યાં મન ક્રમવાણી ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ ૧ ॥ બેરે દેહ તમે
ભણો બોરો ॥ ભેવો પાણીનો હોય પર પોરો ॥ કુંકર
ત્યને કું ભણું મોરો ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ રાધરે ધ્યાન વિ-
ષયનું મન મંદાસણું ॥ પળ ન ત ભેજે નોછંદા ॥ ભેમ નિ-
ત મિતવે છે ચક્રોર ચંદા ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ ૩ ॥ પર નિંદા કરે
ભિક્ષા મારી ॥ ઘણું વાંન પિરે ફેતી ચારી ॥ પડી દેવ ન
મૂકે વીસારી ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ ૪ ॥ માડુ મન જે સેને ત્રની
બારી ॥ તહાં બંધ નીરંજે નિત પરનારી ॥ પછે સુખ
ચાહે છે સંસારી ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ પાગણે પાર કદિ કહો
કેમ જાવો ॥ કરે પાપ પ્રતિદીન ભેમ કાવો ॥ નિરલ્લભ તે
લાભ શેની લાવો ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ ૬ ॥ શ્રેમ પાપ કુર્યાં છે
બહુ ભારી ॥ હવે કોણ ગતિ યારી ॥ પ્રભુ મારી ॥ ભેવો
તેવો લાલ રણે તારી ॥ શ્રો કૃપાળુ ॥ ૭ ॥ ॥
પદારા ॥ ॥ શ્રો દયાળુ દેવા શ્રીરણ છોડ રંગી
લા અંતર ભમી ॥ લેતા નયિ ભેવ ॥ દેવદનુભાસુ નિમ-
નુભ તમારો સ્વામી ॥ શ્રો દયાળુ ટેકા ॥ તમે દીન

લાલદાસજીતપદસંગ્રહ. (૫૯)

બંધુદુઃખનાહરતા ॥ નગજીવનપ્રત્યુજ્જનાલરતા ॥ ત
 મેદુઃખમાઝંકેમનથિહરતા ॥ જોદ્યાણુપી ॥ તમેલક્ષ
 ઘણાનગમાં તાર્યા ॥ દીનદુખિતદેખીને જીદ્વાર્યા
 ॥ મનેકેમનતારો શ્રીતમમારા ॥ જોદ્યાણુપી ॥ તમે
 દ્યાદાનદીનનેજાપ્યા ॥ તમેજીવીરમનથીરકરી
 થાપ્યા ॥ તમેકષ્ટમારાં હુનિનથિકાપ્યા ॥ જોદ્યાણુ
 ॥ ૩ ॥ મનેદીનપ્રતિદરેનપ્રત્યુજાપો ॥ મારાદૂરકરો
 તનનાતાપો ॥ મારાંપરલેકરો પાંચેપાપો ॥ જોદ્યાણુ
 ॥ ૪ ॥ નેવોતેવોપણહુંછુંતારો ॥ તમેપોતાનુંપણવી-
 ચારો ॥ કહોમુખથીલાલતુંછેમારો ॥ જોદ્યાણુપી ॥
 ॥ ૫ ॥ પદાડા ॥ ॥ જોદીનાનાથિ ॥ દીનબં-
 ધુદુખહરતાશ્રીરણછોડા ॥ મનેકરોસનાથિ ॥ દરગરિ
 કહુંછુંતમનેજેગિકરત્નેડા ॥ જોદીનાનાથિ ॥ દેકાપ્રત્યુ-
 ત્યુજાપે ॥ બેકોઈનથિમારો ॥ કહોત્તવહુખથીમનેકોણ
 તારો ॥ મારેકરગઝુંચારેવારો ॥ જોદીનાનાથિ ॥ શાકદી
 પુત્રનોમાતાદોષધરો ॥ પછેરક્ષણજેનુંકોણકરો ॥ જેને
 કરોનેવિચારતમેદીલખરો ॥ જોદીનાનાથિ ॥ રાપતી
 વ્રતાનારીકદીલૂખેમરો ॥ જેનુંપાલણપોષણપતીનક-
 રો ॥ તારેપતીનોજાશ્રયશીદનેધરો ॥ જોદીનાનાથિ ॥ ૩
 ॥ તમેમાતતાતમારાસ્વામી ॥ તમેસજાસ્ત્રાતજં
 તરબ્જમી ॥ હવેમારેતેશીછેખામી ॥ જોદીના ॥ ૪ ॥
 હુંદીનતમેદીનદ્યાણુપી ॥ હુંચાચકતમેચાચકપાળાએ

(50)

प्राज्ञादासब्रह्मपदसंग्रह.

[illegible]

ગદ ફેરા રીધને ફરો પાહે તે ફરી પાયા સાધન સરીતાળળ
 દૂર ઘાખો પાહરિ નામ સ્યાતિ જિંદુ મ્માખો ખેધીટેક
 જનક નિશ ઊર રાખો પાહે તે ફરિ નામાડા ત્ત્રાન્તિ
 મનની નાખો તાગી ત્ત્રુયો જૂઠાન ક્તથકી જ્જગી
 થઈ રસીક નામ રસ માં રાગી પાહે તે ફરિ પાશાને જા
 તમનું ફિત ઊર ધરજે પાતો જનાતમ સુખ જળ-
 ગુંડરજે ત્ત્રાલિ લાલ પ્રીતમ લવનિધિ તરજે પાહે-
 તે ફરી પાપા પાપદા પાપા પાને ફે ફરી નામા
 નિત્ય નિરંતર ઊર જંતર માં રાખો તત્તિયામને ઘા
 માયે તન થઈ ચિદ નામ સુધાર સ્યાખો પાને ફે ફરી
 પાટેકા નામ સમરે રાંકર સુખ રાસી જાપે મંત્ર બેથા
 ય સમીપ વાસી પામે મુક્તિ તે મરણ સમેકાસી પાને
 ફે ફરી પાપા જ્જી નામ ગજનન ગણરા યાથ યારા
 રણાંગતને સુખ દાયા નામ મહીમાયે પે ફેલા પૂજા
 યાને ફે ફરી પાપા જ્જ્યા નામ વાલમીક જગજ્જાણો
 પાથઈ મુક્ત મહાપદ સુખ માણે જ્જેવું વેદી સ્ત્રમાંય
 ખાણે પાને ફે ફરી પાડા જ્જુયો જંધમ જ્જન મેળ જ્જ
 તિ પાપી જ્જેને નામે મહા મુક્તિ જ્જાપી જ્જેનું સં-
 કટ સહુ નાખ્યું કાપી પાને ફે ફરી પાશા જ્જેમ જ્જનેક ગયા
 જ્જગમાં ઊધરિ જ્જંતર માં નામ નો જ્જાશ્રે ફરિ જ્જે
 વું સમઝિ લાલ પ્રલુલ્યો સમરી પાને ફે ફરી પાપા
 પિદારા નિરમળ ફરી નામા પાતાલ દીવસ

(૬૨) ભાતદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

હૃદયામાંસમરીરાખો ॥ જ્યેથી થશેકામાબીજ્ઞંસ
હુસાધનજનજાંકરીનાખો ॥ નિરમજાટેકાધૂમ-
રનીવૃદ્ધિઘણીથાય ॥ જ્યેથીજનનાવૃદ્ધિહુઃખકેમજન્ય
॥ ખાંડાંસાધનકરીકુઈજથડાય ॥ નિરમજાણાખ
દ્યોતકોટીલેગાથાય ॥ જ્યેથીકેમનિશિઞ્જગીજ્ઞ
યાલોખામનવાળાતરમાયા ॥ નિરમજાણામન
નામોહોટામોદકખાયા ॥ હુજસ્તુધાતણુંકેમહૂજ
યાછોમૂરખમનમાંમકલ્યાયા ॥ નિરમજાણાખો
રાંસાધનથીઆયુષખૂટે ॥ સુખલેશનહિશ્વાસાદૂટે ॥
કણકેમલાધેકુકસકૂટે ॥ નિરમજાણાજાજ્યેવુસમઝી
સાધનપરહરજ્ઞે ॥ હરિનામચિંતામણિચિતધર
જ્ઞે ॥ તલજુલાદ્વપ્રેતુત્તવહુજતરજ્ઞે ॥ નિરમજાણે
॥ ॥ પદા ૩ ॥ ॥ તલજ્ઞશ્રીરણછોડામ
નક્રમવચ્ચનેપ્રેતુસાથેકરીપ્રીતા ॥ પૂરેમનકોડાતલ
ક્તવચ્છળનિજતલક્તતણાનીતનીત ॥ તલજ્ઞશ્રીપાટે
કાજેનેતલજતાંતલવહુજહૂરપારો ॥ તારેકાળકર્મનો
તલજનો ॥ ઊરપરમાનંદસુખજિત્તરારો ॥ તલજ-
શ્રી ॥ ૧ ॥ હરતાંકરતાંહરીહરીજિયેરો ॥ ક્ષણુંપણ
હરીનામપદ ન કરો ॥ એમરાત દીવસરૂઢેધ્યાન
ધરો ॥ તલજશ્રી ॥ રાજજન્મમેળપાપીરીરમુકુમભ-
ણી ॥ એનીકથાભાગવતમાંછેઘણી ॥ રટ્યોનામ
મુક્તિધર્ષતેહૃતણી ॥ તલજશ્રી ॥ ૩ ॥ નામેગુણકા

નેમુન્તીજાપીનામેગજબંધનાખ્યુંકાપીનાજેનાનામે
 તર્યાહોદીપાપીનાત્નજશ્રીનાશાન્નણલોકનાછેપ્રભુમુકર
 મણીનાજેનીલીલાનોતમઘણીઘણીનાજેતોલાત્નતણ
 શીરનોછેઘણીનાત્નજશ્રીનાપેના પેદાંશીસમા
 પેમના પારાગણિપરપ્રમાણેના પાસતસંગયિ-
 ષેના ॥ ફરસંતનીસેવામનક્રમવચનેપૂરણ
 બાંધીપ્રીતનાતુલનેતતજેવાહરદેહરીનીસાપેકરાયે
 હીતનાફરસંતનીનાદેકાજેશીરણાંગતનેસ્વજજાપેના
 ફલ્મધેહરીરસપાઈનેકાપેનાચિત્તપિરફરીફરીપરણે
 થાપેનાફરસંતનીનાખાખફુકાળગંગામાંસ્નાનકરેના
 તારેતનનાપાતકજન્યપરેનાહરિજનતોદરશીનમા
 ત્રેહરેનાફરસંતનીનારાખફુકાળજેપ્રતિમાપૂજ્યા
 નાતારેપૂજકનુંમનશુદ્ધથાયાસંતસાણુમાંમેળવેજ
 દુરાયનાફરસંતનાગાજેવોમહીમાસંતતણોમોહોદો
 નાતમેસંતચરણરજમાંલોદોનામિથ્યાશિદમ્હુકોદશ
 દિશીદોદોનાફરસંતનાજાજેધુસમગ્રીજંતરમાંધર-
 નેના ॥ ॥ જંતરથીજંતરપરહરજોનાફેલાલક્ષ-
 તસંગનિતકરજેનાફરસંતનીસેવાપેના પાદ
 પીના ॥ ॥ દુર્લભનરદેહનાતુલનેફરીયેઆખ્યો
 આણીહેતનાસંતસાપેસ્નેહાનિત્યનિરંતરફરીને
 ચિત્તમાયેતનાદુર્લભનાદેકાપેન્નગપરિપુંજિ દેહધ-
 રીયાનાનાયોનીમાંનાદફરીયાનાલસયોરાશીફે

(५४) नालदासकृतोपदेसग्रहः

राइरीया॥ दुर्लभा॥ पाडी डेडा एरे सुएउं नथि इरीयो॥ मा
 याझाण कर्मने अनुसरीयो॥ पाम्यो नरतन तरीनेहुजे
 घरीयो॥ दुर्लभा॥ रामारे भूरेजतूं मनमांगेत॥ इत्यह
 रिन्न संगआणी हेता॥ अद्वाये थरो तांडयित स्येता॥
 दुर्लभा॥ उाने संतना रेण्डो सां लणरी॥ तेहे नांपां
 ये पात कुवणरी॥ हरिअंतरमां हेते मणरी॥ दुर्ल-
 भा॥ हाछे निर्लय हरिन्न नो हेरे॥ न्न एणे जब
 डिमयापतीरी॥ धारुं न्न एणे लात्त सररी॥ आलेरी॥ दुर्ल-
 भा॥ पा॥ ॥ पेधारा॥ ॥ भूरेंभ मनमांना॥
 साधन सह नथि संतना संग समाना॥ तनि तन अ
 लिमाना॥ संतसंग कर इह्युं करीने डाना॥ भूरेंभा रेड
 ॥ तूं संतनी आज्ञा अनुसरले॥ नित संतनुं पूषडे
 थरले॥ पेछे निर्लय थिने डीक डरले॥ भूरेंभा शासं
 त अंतरजां ज्यु डिघाडे॥ अंतरमां जात्मा देजाडे
 ॥ संरायने समूणो डिजाडे॥ भूरेंभा रारा॥ मोटे ल-
 क्क येरणा मां डरत्तावा॥ तने मणरी नरतन नो लाय
 ॥ तारो सवणो पडरी सहृदावा॥ भूरेंभा उा हरीना
 मनावमां जे सारे॥ गितारे हुजे घरीया पारे॥ तारां
 संतकाळ सघणां सारे॥ भूरेंभा हा जे पुंसमजी
 साधन परहरले॥ साया संततणी सेवा हरले॥ ल
 व संतरारण मां लई हरले॥ भूरेंभा पेपा॥ ॥ पेह
 ॥ उा॥ ॥ कर संतनो संग॥ अंतरजारत अत्रा

લાલદાસજીતપદસંગ્રહ. (૬૫)

ણીઆઠેન્નમાાલાગેરૂદીયેરંગાસેહેનેમજરીતુલને
 શ્રીધનસ્યામાફરસંતાટેકાઅગ્નીસંગીનીરીત
 હરેારીરીસંગીનોતાપનહૂરુરેાસતસંગેસઘણાં
 કારનસરેાફરસંતાપાઅંતરનોદોષધરોદૂરા
 અંતરદેખારીજ્ઞાનસૂરાઅંતરઊલ્લસારીપ્રેમપૂર
 ાફરસંતાપાઅંતરનોસંરાયરીફરરીઅંતર
 નીવાસનાવેલીખસેાઅંતરમાંબ્રજપતીવેગેવસે
 ાફરસંતાપાઅંતરનોઅંતરદૂરખસેાઅંતરનો
 આશયજેકથરોઅંતરમાંફરીનુંધ્યાનધસેાફરસં
 તાપાઅંતરનીવેળાવેલીવળેાઅંતરનાંપાપેપ-
 નમાંપ્રજળેાઅંતરમાંલાલપ્રત્યુપ્રીતેમળેાફરસં
 તનીપાપાપાપદાશાપૂરણકરેરીત
 ારિયામચરૂપીસાધ્યાસંતનીસાધ્યાપોખુંકરીચીત
 તાપુખરીયોતારેતુલનેઅહીફરિપાપૂરણકરારેક
 ાઅંતરમાંજ્ઞાનનેત્રોસંતાઅંતરઊઘાડેઅનંતા
 અંતરલેઠાડેલગવંતાપૂરણકરપાઅંતરનાચિ
 વિધીતાપરળેાઅંતરનીસંરાયગાંજળળેાઅંતરમાં
 અખંડાનંદમળેાપૂરણકરપાઅંતરનીગારીદૂરા
 રીલરીઅંતરઆપોપુઅજગુખસેાઅંતરરુણી
 અંતરજેકથરોપૂરણકરપાઅંતરઅફકારની
 સ્તુતિખસેાઅંતરમાંરીલનીસ્તુતિયસેાઅંતર
 માંજ્ઞાતમસ્તુતિધરોપૂરણાંશાનેનીતનીતસંત

(55)

ब्राह्मसंहितासंग्रह

[illegible]

રાત્રાંતરમાંચેહી આવી ॥ તન તાપે મલ્યા ॥ નીરેજી
 નિત મારા મન મોરને લાવી ॥ એક જ્ઞાનાદેશાવી ચેક
 નીવાદળી વરસે છે ॥ સુખ ખૂંદ જુદ્ધિમાં પરસે છે ॥ તે
 તો મારા દિલમાં દરસે છે ॥ એક જ્ઞાનાપા ॥ તહાં અજંડ
 ચૈતન ધાર પડે ॥ તે મારા ચિતમાં આવી ચડે ॥ શુષ્ક વા
 દ લવાસની બડ જીખડે ॥ એક જ્ઞાનાપા ॥ તહાં પ્રેમ પ્ર-
 વાહનું પૂર થયુ ॥ તેથી કર્મ ફીચેનું દુઃખ ગયું ॥ હરિ પ્રાપ્ત
 માર્ગનું સૂખ રહ્યું ॥ એક જ્ઞાનાપા ॥ ડાંધેઈ શીતળતા મા-
 રા તનમાં ॥ આરતની આંચ મટી મનમાં ॥ હવે નહિ
 ખોળું હૂવન વનમાં ॥ એક જ્ઞાનાપા ॥ શાંત્રેવી ઘરાતેના
 ચીતમાં ચડશે ॥ તેને તાપે ત્રિવિધીના કેમ નડશે ॥ એ
 ની કળકોઈ પ્રેમીને પડશે ॥ એક જ્ઞાનાપા ॥ એનો મ
 દીમા શુક યોગી લણે ॥ એને વેદ વ્યાસની તવ ખાણે
 ॥ એનું લાલકોઈ વીરલા સુખ માણે ॥ એક જ્ઞાનાપા ॥
 ॥ ॥ સમાપ્ત ॥ ॥ રાગ પદ્યા ॥ ॥ અથ જો
 ધ વિષે ॥ ॥ મોહોલે પધારો મારારા બામાણી ગર
 મોહોલે પધારો ॥ એ રાગમાં ॥ ॥ તૂંતો લજીલેને
 શ્રી ઘનશ્યામા ॥ માનશી ખામાણ મારી ॥ તલકૂડાં બક્ષ
 નાંકામા ॥ માનશી ખામાણ મારી ॥ દેશા માંદુ માંદે રીદ-
 નેકરે છે ॥ તૂં મન મૂંઢ ગમારા ॥ અંતે તન તાવું નથી તે-
 નો ॥ કેમ નથી કરતો વીચારા ॥ માનશી ખામાણ મારી ॥
 ॥ તારી પ્યારી નારી તુલને ॥ વાંચાર કરે ધારના ॥ અંતે

(६८) लावहासन्नुकृतपेदसंग्रह.

तेथेर्छन्नरीअणगी॥ न्यारेतुननेगणरीकाणामा
नरीीणामणमारी॥ २॥ सुजेथी सुजेअेषुसमय
मां॥ संगीसहुसंसार॥ तेनामाटेरीदनेलहेछे॥
पापपोटरीरत्नार॥ मानरीीणामणमारी॥ ३॥
नेताइहीतत्तंछेतो॥ तननेविषयविडार॥ मन
क्रमवचनेलावधरी॥ ४॥ लावप्रत्नुरुं प्यार॥ मा
नरीीणामणमारी॥ ५॥ ॥ पेदारी॥ ॥ न्नेने
हरीविनाइंणघणीइये॥ रंगेरणछोडरीले॥ ६॥
तेदोर्छदोर्छहुंनयीइये॥ रंगेरणछोडरीले॥ ७॥
भूरजेमायानासंगेतू॥ तनदुखोत्वमोआर॥
काणकर्मगुणमांघेराईने॥ अप्रपदपाभ्योअपार
॥ रंगेरणछोडरीले॥ ८॥ नानायोनीनन्मधरीधरी
॥ तप्योत्रिविधीनेतापा॥ विषयवासनावसुतेवीड
णथेछी॥ पूरणकीर्त्तिपापा॥ रंगेरणछोडरीले॥ ९॥
अेमकोटीहुहुत्पथीकर्मकरिडरि॥ अनेदुधरुपाअव
तार॥ १०॥ पाहाडपन्नगपश्रुयंछेथेछी॥ वहुयोरा
रीत्नार॥ रंगेरणछोडरीले॥ ११॥ अमूल्यअवसर
आप्योहरिये॥ हेतुहरीआचार॥ तेमाटेहुवेलावप्र
त्नुना॥ गुणगाईलेनेगमार॥ रंगेरणछोडरीले
॥ १२॥ ॥ पेदारी॥ ॥ रागपेदा॥ ॥ वि
रहविषे॥ ॥ घरमांनवरहेवाया॥ नदवरतम
विनाअमने॥ मांइंदइनेनइहेवाया॥ नदवरतम

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ (૬૯)

વિનાજનમનેાટેકાવીરહાગીનીનીલ્વાળાડિઠોાત્રં
તરમાંહીઅપારાતેનુંદુઃસહદુઃખથેયુંદીનમાંાસહુ
નથીલ્લતુંલગારાનરવરાપાઅતિરોગાતુરનેભેમ
નાવેાધડીપળનીંધારૂજાાદરથીવીકળરહેદીનર
જનીાઅમનેછેએવુંદુઃખાનરવરાાશાવ્યલિચારી
નારીભેમનિશાદીનાજનંતરરહેડિદાસાધરનોધંધો
નથીગમતોાજેનુંમનરહેપ્રીતમપાસાનરવરા
ડાજનમનેએવીછાનીપીગાતેફહોફેમસેહેવા
યાઅન્યનથીડિપેચારલાલનેાસ્યામમળેસુખ
થાયાનરવરતમવિનાઅમનેાશાાપેદા

ાતમવિનાફેમરેહેવાયાછજીલાછેલ
વીચારોામાડુંમનમળવાઅફળાયાછજીલાછે
લવીચારોાટેકાપૂર્વજનમનીપ્રીતેતમપરાઅમ
નેડિપન્યુંવાલાતેથીનથિગમતુંમનેદરમાંાલન
વનફૂંફુંજેહાલાછજીલાછેલવિચારોાાગ્રે
હેવૈરાગનીજાંચડિઠેડિરાતનમાંતપીલ્લયાવી
ષયસુખોનીવાતરયેનહીાક્ષણેક્ષણેરીરીરસ
કાયાછજીલાછેલારાપ્રીતમમળવાનેમાટેમ
નાાત્રાતુરતાછેઅપારાપ્રીતમાંપ્રીતવનરહે
તમાડુંાનેત્રમાંઆંસૂનીધારાછજીલાાડાપી
નમીનપયમાંહીમૂકોપણાનીલ્લિનાનહીસુખા
અમસફળપદાર્થપ્રાપ્તલાલનેપણાતમવિનાછે

(૭૦) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

બહુદુઃખાછજીલાછેલાજા ॥ પેદારા ॥
દીલમાંઆપોનેદેદાર ॥ રણછોડરંગીલાજમને ॥
સુખનથીઆસંસાર ॥ રણછોડરંગીલાજમને ॥ દેક
તાલદેપીઅમતમવચેનયિઅંતરા ॥ તદેપીરહુંછુંદૂરા ॥
માયાપેડછેપડ્યોમનરૂપે ॥ કેમથઈરેકુંહુંહજ્જરાર ॥
ણછોડરંગીલા ॥ પાપોટીકાજથીપડ્યોવજૂરો ॥ અમ
જ્ઞાંત્રજુંગુરૂમૂખ ॥ તેદીવસથીકજનથીવળતી ॥ દી
નદીનથીબહુદુઃખારણછોડરંગીલા ॥ રાતૃષાતુ
રનાઊપરજળની ॥ ધારકરેરેજુંથાયા ॥ તેથીપીપા-
સાટળેનહીતેની ॥ જળપીધેથીજનયા ॥ રણછોડર
ંગીલા ॥ ડાતેમમારીપીડામરાડવાને ॥ વેદરુંકરે
વીચાર ॥ પ્રેમસુધારસપઈનેલાલનો ॥ જાપેકરો
ઊપચાર ॥ રણછોડરંગીલાજમને ॥ જા ॥
પદાડા ॥ સમાસેમા ॥ રાગપદા ॥
વિરહતથાચિનતિવિષે ॥ સુખનથિજમને
લગાર ॥ છજીલા સુખનથિઅમને ॥ અંતરદુઃખ
છેઅપાર ॥ છજીલા સુખનથિઅમને ॥ સુખનથિજ
મને ॥ દેક ॥ શ્યામવિયોગેછણછણેછાતી ॥ મનમા
રુંઅફળાય ॥ જળવિયોગીમીનનીપેરે ॥ મારો ॥ ત
લ્લિતલ્લિજીવજનય ॥ છજીલા ॥ પાલેમસૂડાસરોવ-
રનીત્નોમી ॥ તપિતપિકારીજનયા ॥ તેમજતમચિના
માયવમારી ॥ છાતીફારી ॥ દુઃખયાયા ॥ છજીલા ॥ ર

(૭૨) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

વનો લાવગયા વિના ॥ ક્ષેત્રે નર્કનો છે કૂપા ॥ માધવમ
ના ॥ ડા ॥ બૂઠા ॥ ભક્તનાં સાધન સાધ્યે ફરી ॥ ભક્તનો
ખેદ ન બન્યા ॥ મોહોટા મનના મોહક ખાય પણા ॥ તૃપ્તી
કદી નવ થાય ॥ માધવમના ॥ ૪ ॥ અનેક ભક્તના પુણ્યે પ્ર
ભુરૂં ॥ પૂરણ પ્રગટે પ્રીતા ॥ પ્રીતે પાપ પ્રપંચ તણ મન
॥ સમઝે સંતની રીત ॥ માધવમના ॥ પે ॥ સંત તણા સં
ગે સંચરણી ॥ સસાર સમૂળો બન્યા ॥ ચિદ્બડગ્રં
થિ દૂરી તમારૂં ॥ દિવ્ય સ્વરૂપ દેખાયા ॥ માધવમના ॥
૬ ॥ એ અધિકારે હૂં નથિ શ્રી હરી ॥ ભવો તે વોતુ બદાસ
॥ રડતો દેખી રંક લાલની ॥ પૂરો અંતરની આશ ॥ મા
ધવમના ॥ ૭ ॥ ॥ પદારા ॥ ॥ રારણે પડીને
પોકાર ॥ કુંહરી રારણે પડીને ॥ ॥ મારા મનમાં
પીઠાછે અપાર ॥ કુંહરી રારણે પડીને ॥ રારણે ॥ ॥
તેફા ॥ ક્યારેક મન પતંગ પડે નઈ ॥ નારી દીપક માં
યા ॥ પ્રભુને અંતર અંગ તથા પી ॥ બન્યછે ત્યાં ચન્નું
ત્યાંયા ॥ કુંહરી ॥ ૧ ॥ ક્યારેક મન પતંગ પડે નઈ ॥ ભુ
વતિ અબ્બી માંયા ॥ નર્ક ફરી તો પ્રહાર ફરી ફરિ ॥
કહો કેમ ફરીને સેહેવાય ॥ કુંહરી ॥ ૨ ॥ ક્યારેક મા
મન માંછલડું ॥ ભુંકાર સવસ પડે બળ ॥ તીક્ષ્ણ
૧ ॥ રાગ દ્વેષ રાસ્ત્રે ફરી ॥ છેદાય તહાં તતકાળ ॥ કુંહ
રી ॥ ૩ ॥ ક્યારેક મન મૃગ બુવતિ ગીતઃ ઘંટા ઘણ સુ
ણો નિબદ્ધાના ॥ જ્ઞાનધ્યાન ધીરજ રૂપી જો ॥ પળમાં

આપે પ્રાણદાના કુંહરીના શાંત્રેવાંત્રેવાંત્રેનેકંત્ર-
 નર્થત્રે ॥ પ્રતિદીન કરે નિરંધારા સંકલ્પે રોસ્ત્રે છેદી
 ને મને ॥ આપે છેદુઃખ અપારા કુંહરીપે ॥ સંકલ્પે
 વિષયનું ધ્યાન ધરે ॥ જોયે ઊપજે વિષયનો સંગા ॥
 સંગે કામ કામચક્રી પ્રગટે ॥ ક્રોધઝગ્નિઝંગઝંગ
 ॥ કુંહરી ॥ ૬ ॥ ક્રોધેથી મોહ મોહચક્રી થાય છે ॥ રો-
 સ્ત્ર સંમૃતિનો નારી ॥ સંમૃતિ નારીથી બુદ્ધિના-
 રી ॥ બુદ્ધિનારી વિનારીની આરિ ॥ કુંહરી ॥ ૭ ॥ ઈ-
 ત્યાદિક બહુ બુદ્ધિદેખી હું ॥ કરગરું કૃપા નિધાના પ્રે-
 મરસ પેઠે લોભાવી લાલના ॥ મનને આપે સ્થિર
 સ્થાન ॥ કુંહરી ॥ ૮ ॥ ૧૫૬ ॥ ૩ ॥ ૧ ॥
 સુણાને કૃપા નિધિ જ્ઞાન ॥ કેરીય સુણાને કૃપા નિધિ
 ॥ માયા મનને કરે છે હેરાન ॥ કેરીય સુણાને કૃપા નિ-
 ધિ ॥ સુણાને ॥ ૯ ॥ ક્યારેક સંતનો સંગ કરી ॥ સ-
 મઝાવું મનને જ્ઞાન ॥ તો અંતર આવી જાત્યાવક-
 રાવી ॥ સંત સાથે ધરાવે માંના ॥ કેરીય ॥ ૧૦ ॥ ક્યારેક
 મનને હરીરસનો હું ॥ લોભબતાવું તાતા ॥ તો અ-
 વ્યાનકુ આવી રસમાં રમાવી ॥ લોભલૂલાવે સા-
 દ્ધાતા ॥ કેરીયારા ॥ ક્યારેક તુલ સ્વરૂપ તણું હું ॥ મન-
 ને ધરાવું ધ્યાન ॥ તો સંકલ્પે કરાવી સ્વરૂપ લૂલા-
 વી ॥ લામાયે તનમન પ્રાણ ॥ કેરીય ॥ કેરીયા ॥ ૩ ॥
 ક્યારેક મનને જન્ત મોહનો ॥ અંતરમાં કરાવું અ-

(૭૪) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ

લાવા તો વિ ધયવેગમાં રતિ ઊપજીવી ॥ ડુબાવે
નરતન નાવા ॥ કેરીવા ॥ શાક્યારેક સંતનું રીત
સુણાવી ॥ ઊપજીવું સંતરું સ્નેહ ॥ તો દેહ સ્થિ
યે નેહ નિવારી ॥ દરેવાયે દોષે ગુણ દેહ ॥ કેરીવા
પા ॥ ક્યારેક મનને તીરથ વ્રતનો ॥ નેહ ધરાવું
નેમા ॥ શ્રેય કી જાંતઃ કરણ વિમળ થઈ ॥ તને મળ
શે શાન્તિ સુખ સ્નેહ ॥ કેરીવા ॥ હા તો તહાં જાવિ
દ્યા અંતર આવી ॥ ઊપજીવે વ્યભિચાર ॥ બહિર
ધર્મ બહુ દુખે આયરે પણ ॥ રું શ્રેય કી તરે સંસાર
રા કેરીવા ॥ જાત્યારેહૂં સમજાવું મનને ॥ છોળે
યકી મોક્ષ નથાયા ॥ પણ યજ્ઞ ધર્મ તપ તીર્થારનક
રી ॥ સ્વર્ગનાં સુખ તો પમાયા ॥ કેરીવા ॥ ટાં નકી દુઃ
ખથી તો બહુ શ્રેષ્ઠ છે ॥ સ્વર્ગનાં સુખ અપાર ॥
મારે મન ક્રમ વચને તુલને ॥ રીતુલ કર્મ તણો જ
ધિકાર ॥ કેરીવા ॥ દના તારે તહાં માયા આવી ॥ મ
નને ઊપજીવે ભર્મ ॥ શ્રેયો જાગ્રદુ તુલને છે તો ॥ કર
ને સુખે રીતુલ કર્મ ॥ કેરીવા ॥ પણ પણ મારા જંતરનો
જારીયતે ॥ સુણને મન તૂંગ મારા ॥ સ્વર્ગ દિક્ષી
મનુષ્ય લોકનાં ॥ સુખ છે શ્રેષ્ઠ અપાર ॥ કેરીવા ॥ પણ
પ્રત્યક્ષ પ્રાપ્ત થયું તે સુખનો ॥ પામર કુરી પરિત્યા
ગા ॥ જસ્ટ સુખની વાત સુણી મના ॥ મૂઠાં કેરે કે
મરાગા ॥ કેરીવા ॥ પરાશ્રેયી રીતે જનેક પ્રકારે ॥ મ

નને ઊપન્નવેરાગાન્ત્રંતરંગ બહિરંગકર્મનોામુજ-
 નેકરાવેછે ત્યાગાકેશવાપડાન્ત્રેબળવંતીમાયા
 તમારીાતમેમાયા પેતીલગવાનાામાટેવારોવારો
 જ્ઞેનેવારોવારોાવેગેવારોનેકુદ્દણા નિધાનાાકેશ-
 વાપડાન્ત્રેમાયાનુંબળબળગુંકરીતમેાકુદ્દણાકુ-
 રોમુજકાળાસંશયરોકસમાવીલાલનેાઆપો
 અગળતન્તસ્તુખરાળાકેશવાપડા
 પદા૪૥   ાહુંકરગરીકુહુંવારવારાવેલાહરી
 વારકુરોનેાદુઃખહરીયોઅંતરમાંઅપારાવેલા
 હરીવારકુરોનેાટેકાલગજાસ્થાનળત્નસ્તુંપરિ
 પૂરણાાઊઠેતૃષ્ણારૂપીતરંગાતેનીમુજમૂરખને
 ધાયનિત્તાઆપદાઅતિઅંગઅંગાવેલાહરી
 ાપામહામોહમફરમઈમુજનેાખેંચેનિતનિર-
 ધારાવિષયવેગમાંવહાયીનેમનેાદુઃખઆપેછે
 અપારાવેલાહરીારાનાનાવિધિઆરેારૂપીમ-
 ઈાજાવર્તઊઠેછેઅનંતાતેથીમુજપાપીપ્રાણી
 ઊંચાનીચયોનીમાંત્રમંતાવેલાહરીાડાકામ
 ક્રોધમદલોત્નાદિકમહીંાનળનંતુછેઅપારા
 તેનાકુસહુજતણોકુહોાકેમકરીકુહુંઊંચારા
 વેલાહરીાજામહાનરકચિંતાગ્નિરૂપીાવડવા
 નલરહેમાંપાજેનીઆંચઊઠેઅંતરમાંાતે-
 નીગુપ્તપીડામનેધાયાવેલાહરીાપાઈષ્ટપદાર

૧૭૬) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

થયંદ્રોદયજ્નેષી ॥ ઊમંગીજિઠેછે ॥ અપારાતેથી
હોખડે અંતરતટનાં ॥ વૃક્ષોવિવેકવિચારાવેલા
હરી ॥ ડાઢ્યારેપણ ॥ એહુજહરીયાનો ॥ આપે નહિ
અવસાંના ॥ માટે નામનાયમાંલાલનેથાપી ॥ પા
રણિતારો ભગવાન ॥ વેલાહરી ॥ જા ॥ ૫૫૫૫
૫ ॥ ૫૫૫૫ ॥ તપેતનતરુપરખડુતાપ ॥ વિદુલજીવિ
લાપકરીકહું ॥ માટે વેગે જોલાવોને ॥ આપા ॥ વિદુલજી
વિલાપકરીકહું ॥ ટેક ॥ જેમતરુત્રયણે સમયમાંસ
હે ॥ રીતવૃષા તપધામા ॥ તેમતનતરુતપેત્રિવિ-
ધિતાપમાં ॥ નથિરાતદિયસ વિશ્રામા ॥ વિદુલજી
૫૫ ॥ જેમતરુમાં ઘણાં નંતુપડીને ॥ ભીતરફરેભ
ગાર ॥ તેમતનમાં ચિંતાનંતુનું ॥ અંતરહુજખો-
લાર ॥ વિદુલજી ॥ ૫૫ ॥ જેમતરુમાં તનમયથઈ પં-
ખી ॥ ફરેફળ ભક્ષણ ઊદ્યોગ ॥ તેમતનમાં તનમય
થઈનેહું ॥ ભોગવું વિષયના ભોગ ॥ વિદુલજી ॥ ૫૫
૫ ॥ જેમતરુ છેદે પક્ષી પણાયણ ॥ છેદે મનથી છેદાય
૫ ॥ તેમદેહને નારી નિજ નારી સરીખું ॥ હુજદેહીને
થાય ॥ વિદુલજી ॥ ૫૫ ॥ ખીજું પ્રોટી મતીનું પક્ષી ॥
તરુમાં હીરફે નલે પાય ॥ સાક્ષી રૂપે રહી તરુનાં ફળ
૫ ॥ ફલિખાય નહી નહુખાય ॥ વિદુલજી ॥ ૫૫ ॥ તેમજ
તરુમાં સાક્ષી ભૂતે ॥ રહો અંતરભ્રમી આપા ॥ ફ-
ળ નિસ્ત્રેહી નિર્લેપિં માટે ॥ પરસે નહિ તનતાપ ॥

बालदासलुप्तपद्यसंग्रह (७७)

विह्वललुगाडाहुं तुलसद्वयारीतुलसंगीतातुलसप्रेम
सनेहीतातातापणहुं प्ररासीछं, माटे।। करगंधं
साक्षात्।। विह्वललुगागात्रेद्वयवासीनीजनं
रत्नमीधरनेलागा।। निनसंगीने दुष्पीयादेष्पी।।
तमेआपोत्तनक्तिस्तुजसागा।। विह्वललुगादात्त-
क्तिस्तुजज्जापीनेद्वरायो।। दोगरद्वजनोत्यागा।। तन-
तद्वनोज्तन्यासछोडायी।। आपोआपविषेअनु
रागा।। विह्वललुगादा।। लेबोतेयोपणतुलशरणे
।। आव्योश्रीरणाछोड।। माटे रंजलावनेरडतोदे-
ष्पी।। दुपासिंधुपूरोमाराकोडा।। विह्वललुगापणा।।
पहाडा।। ।। समाक्षेमा।। ।। रागाद्वही ।।
अद्विताविषे।। ।। मणीयातमेघटमांयाअद्व
णअविनारीगीरिधरा।। लेमतंतुमजेपटमांयाअ
द्वणअविनारीगीरिधराटेडाघणा।। दीवसथीअ
तिआतुरता।। मणवानेहतीमंन।। तेतमेपूरीप
डीप्रत्नुलुगाद्वयेरीहनेद्वद्वनवंन।। अद्वणअवि
।। अद्वणद्वणाद्वणि।। नयनकोईथी।। यैतननीग
तीगूढ।। तेअंतरअविनोहीनेमां।। मनथर्षग
युद्दीगमूढ।। अद्वणअवि।। रातेदीवसथीनक्तसं
गाथी।। मननेनथीनद्वरा।। नडयैतनग्रंथीगर्ह
टी।। लाणुंअद्वल्लरपूरा।। अद्वणअविनारी।। आ
।। देहताणागुणाद्वेनथीतहां।। दैवव्यअद्वप्रदान

(55)

बाल्यदासंलुप्तपेक्षसंग्रहः

સ્વા લાલ હરી ગુરૂ પાકે તારો આપે માં હોય વા
 સ્વા અક્ષય અવિનાશી ગિરિધરા હા સમાસમ
 ા રાગ ગરબો ા બોધત પા જ્ઞાન
 વિશે ા ક્રિયા ગરબો ગુરૂ ગમથી ગઈયે ાકે રાર-
 ણો સત ગુરૂને રઈયે ાકે લગનની તાળી નીત લઈ
 યે ાકે ગરબો ાટેકાકે ફારતકે કર્મફૂડાં ન કીલો ાકે
 તન મન ધન ગુરૂને દીલો ાકે પ્રેમ રસ પ્રીત કરી પીલો
 ાકે ગરબો ાચાકે ભાગ્યે રે માન મોહ દાણો ાકે ન
 ગતનો ઠાઠ તલો ઠાલો ાકે ગાંડું સંરે ચની ગાજો
 કે ગરબો ાચાકે પોષે પ્રભુ પ્રીત્યે મળશે ાકે તનના
 ત્રિવિધિ તાપેટણશે ાકે ચન્દ્રિ તારી અંતરમાં ચળ
 શે ાકે ગરબો ાડુ ાકે માંહે મોહોટાને મળીયે ાકે
 ભાવ ધરી અંતર તળીયે ાકે અંતર ગતી આતમ-
 નીકુળિયે ાકે ગરબો ાજાકે ફૂગણો ફેરા શીદ ફરી
 યે ાકે પરપંચ મનના પરહરીયે ાકે તત્ત્વ જ્ઞાન સમર્થ
 તરીયે ાકે ગરબો ાપાકે થઈતરે ચૈતન થઈયાલો
 ાકે ભારગ મોહોટાનો ખાલો ાકે જ્ઞાન દીપક ઘટ
 અભ્યાસો ાકે ગરબો ાડુ ાકે વઈશાકે વેદ તણી
 યાણી ાકે ગુરૂ વચને લેલે લાણી ાકે તિલ્લ નથિપ
 રં પોરો પાણી ાકે ગરબો ાજાકે ભેઠે ભૂઠો ભગલ્લ-
 ણો ાકે સ્વપ્ન સરીખો પરમાણો ાકે આતમ અનુ-
 ભવ ઉર આણો ાકે ગરબો ાડાકે અરી ાડે અંતરમાં

ભોયુંાકે ખલકનું દુઃખ સહુ ખોયુંાકે યિત માંચું ચૈત
 ન માં પ્રોયુંાકે ગરબોાલાકે શ્રાવણે સુખની ખૂંદકે-
 લીાકે થઈ ઊરજાનંદની ગ્રેલીાકે કર્મની કીચગ
 ઈઠેલીાકે ગરબોાપણાકે લાદરવે ત્રાન્તિ મારી
 ત્નાગીાકે રહ્યું મનજાત મરંગરાગીાકે વાસના વિ
 થયતણી ત્યાગીાકે ગરબોાપણાકે શ્રાસો શ્રાવ્યો
 ઊત્તર માંાકે ગોવિંદભૂ મળીયા ઘટ માંાકે નેમકાં
 ઈતંતુ મળ્યા પેટ માંાકે ગરબોાપણાકે રચ્યા સહુ
 માસ વિચારીાકે પ્રતિપદ શિક્ષા છે સારીાકે જો-
 લ્યા છે લાલનો બીહારીાકે ગરબોાપણાકે
 ગરબોાપણાકે ગરબે ગોવિંદને રમીયેાકે લ
 વમાં લૂલ્યાં રીદલ મીયેાકે ખલક દુઃખ મિથ્યા
 રીદખ મીયેાકે ગરબેાટિડાકે કારતકે કૃષ્ણ કૃષ્ણક
 રીયેાકે ફરતાં ફરતાં ઊચરીયેાકે ખાતાં પીતાં ચીત
 ધરીયેાકે ગરબેાપણાકે માગરીરે માન મોહ મૂકોા
 કેચેતુરાઈ લોકતણી ચૂકોાકે ભક્ત છે કાપતણો
 ખૂકોાકે ગરબેાપણાકે પોસે પ્રભુરું પ્રીત કરીયેાકે
 દોષ પોતાનાદેખીડરીયેાકે પરનાદોષો પરહરીયેાકે
 રબેાપણાકે માફે મોહોરાને મળીયેાકે વીવેકની વાણીસાં
 લળીયેાકે લલન મારગ માંની તલળીયેાકે ગરબેાપણાકે
 કાગણો કૂલ્યાન વહરીયેાકે ડગલાં ડરીડરીને ત્તરીયેાકે
 દિહુ અભિમાનના દિલ ધરીયેાકે ગરબેાપણાકે ચઈ-

(८०) साधनदासकृतपदसंग्रह.

तरे धिं तारी दी हरी ये गां दे हरी लल लल वसागर त-
री ये गां दे दोगट दे रा री दी हरी ये गां दे गरजे गां गां दे धर
री गां दे वात कुं सा थी गां दे रहो त मे राम रंग रा थी
गां दे कर्म नी कथा त ने का थी गां दे गरजे गां गां दे ने ने
लग ल वन ल ल ये गां दे लक्त नो ल लो संगत लिये
गां दे रे या म मण या सा धन स ल ये गां दे गरजे गां टा
दे खरी गां अंतर मां ला णो गां दे त ने त मे य तु रा र्छ
नो या णो गां दे विषय थी मन पा छु वा णो गां दे गरजे
गां लां दे आ व णे स र्छी त एा स्वा मी गां दे स नु ध र ना
अंतर ल मी गां दे रहो नित य र णे री शि ना मी गां दे
डार जे गां प नां दे ला ध र ये ल ल्त त एा को ड गां दे पु रे प्रे
मे श्री र ण छो ड गां दे लगत मां न धि जे नी ने ड गां दे ग
र जे गां ११ गां दे आ स नो ये आ र त ने धा री गां दे द या णु
ही ल मां दे धा री गां दे प्रे म ल ण प्री त कुरी पा से गां दे ग
र जे गां १२ गां दे र ग्य्या पू र ा जारे मा स गां दे अंतर मां
आ णी डि ल ना स्त गां दे क हे क र ने डी सा ल हा स गां दे
गर जे गां १३ गां दे क हे क र ॥ ॥ १४ ॥ ॥ स मा से
मू ॥ ॥ वि न ति वि धे ॥ ॥ दे स नु णो श्री र ण
छो ड रं गी ला गां दे स हा सं क र मां संगी ला गां दे स नु णो
श्री र ण गां दे कां दे दार त के कुं रं ध स्यं कुं हृ पा ण गां दे
त मे छो ल ल्त त एा प्र ती पा ण गां दे रे या म मा री ये
गे कुरो ने सं ला ण गां दे स नु णो श्री र ण छो ड गां १५ गां दे

માગશરે મારામનનીવાતાાકેકુંકું તમનેમારા
 તાતાાહેમુબનેથાઓતમેસાસાતાાકેસુણોશ્રીાર
 આકેપોષેપ્રીતમમળવામંનાાકેચિતમાંથાયછેબહુવિ
 તયંનાાકેતપેમાડવિરહતાપમાંતંનાાકેસુણોશ્રીાક
 આકેમાહેમનકેમરહેમોઈઆકેબગતનીબાલુબુઠીબે
 ઈઆકેજાંતેનથિકોઈકોઈનુંકોઈઆકેસુણોશ્રીાજા
 કેરાગણેશુંકુંમનમાંઆકેત્રિવિધિનાતાપતપેત
 નમાંઆકેસાણુંનથિસુખરત્નનીદનમાંઆકેસુણોશ્રીા
 પાકેચઈતરેચીતમાંચઈચરકીઆકેબલકનીપીગદિ
 તબેચરકીઆકેલાલમેલોકતણીપરકીઆકેસુણોશ્રીાક
 આકેચઈશાકેવરદાનજાપોઆકેકાળકર્મનોત્તયકાપો
 આકેજીરમનચીરકરીથાપોઆકેસુણોશ્રીાજાકેને
 ઠેબન્કમાંનથિકોઈઆકેબરેમાડુંબુજનાંબેબોઈા
 કેમારેતમનેકુંકુંશોઈઆકેસુણોશ્રીાદાકેજ
 પાડેઅંતરનાબ્તમીઆકેકુંદીનતમેદીનબંધુસ્વામિ
 આબરેતેથીનહિંજાંબેબામીઆકેસુણોશ્રીાજા
 કેશ્રાવણેસુણોતમેસર્વાધારાકેદ્યાનિધિદાનીપ
 રમણીધારાકેહૂંયાચકકરગરંતુબદ્ધારાકેસુણોશ્રીા
 જાકેલાદરચેલાવઠમંતુલાગોઆકેબન્કથીમનમા
 રુંબગોઆકેલગનમાડુંતમસાથેલાગોઆકેસુણોશ્રીા
 આકેઆસોયેઅર્થજેબમારેઆકેસદાહૂંશરણેરહૂંતા
 હારેઆકેત્વચસંકટનતહૂંક્યારેઆકેસુણોશ્રીાપરા

(૮૨) જાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

કેવળ્યાછે માસરૂડાખારાકે સુણોતે કોઈનરનેનાર
ત્રાકેકરે તેનેજાલપ્રીતમપ્યારાકે સુણોશ્રી ॥૧૩॥
॥ ॥ ગરબો ॥ ૧ ॥ ॥ કેરોશ્રીરણછોડ
રૂપાળા ॥ કેડાકોરનાઠાકોરદયાળા ॥ રોશ્રી ॥ ૮૬ ॥
ત્રાકેકારતકેકોઈયે નથીતાં ॥ કેમૂરખરુંકેમાડુમા
રૂ ॥ કેરેહેરોસંકટમાંસહુબ્યાડું ॥ કેરોશ્રી ॥ ૧ ॥ કે
માગશારેમૂઝ્યમનતુંલાડું ॥ કેવારેવારેતુલનેયાડું
ત્રાકેકહ્યુંકેમનથિકરતોમાડું ॥ કેરોશ્રી ॥ ૨ ॥ કેપો
ષેપરપંચપરહરજો ॥ કેસેવાતુંસતગુરનીકરજો ॥
કેતેથીતુંલવસાગરતરજો ॥ કેરોશ્રી ॥ ૩ ॥ કેમા
હેમાન્યમૂરખપાપી ॥ કેજનમૂલ્યતનેમનુષ્યાદેહ
આપી ॥ કેકેટતાડુંનાખ્યુંછેકાપી ॥ કેરોશ્રી ॥ ૪ ॥ કે
દૂગણોદૂગરદૂરપાકેરા ॥ કેલક્ષયોરાસીજનમકેરા
ત્રાકેહવેપ્રત્નુલક્ષવાનીચેળા ॥ કેરોશ્રી ॥ ૫ ॥ કેય
ઈતરેચામદામચૂકો ॥ કેમાદગતમેપાપતણોમૂ
કો ॥ વિષયનોવાદતલેસૂકો ॥ કેરોશ્રી ॥ ૬ ॥ કે
વઈશાકેવીવેકુતણીવાતા ॥ કેસુણોગુરુમુખથી
સાક્ષાત ॥ કેકરોડોવિચારજહોરાત ॥ કેરોશ્રી ॥
૭ ॥ કેતેહેજશૂરજન્તકતરજો ॥ કેહરીહરીમુખમાંગિય
રજો ॥ કેધ્યાનધણીનુંગિરમાંધરજો ॥ કેરો ॥ ૮ ॥ કે
જધાડેજર્થસરેતારો ॥ કેતત્પદત્વંપદવિચારો
ત્રાકેજસિપદઅંતરમાંધારો ॥ કેરોશ્રી ॥ ૯ ॥

કેશ્રાવણો સુધુ સંશય દળશે ॥ કે માધવજી મનમાં
મળશે ॥ કેલાવદેખી અંતર લળશે ॥ કેરતો શ્રી ॥ ૧૦ ॥
કેલાદરવે લેદથશે દૂર ॥ ઊગે અંતરમાં જ્ઞાન સૂર ॥
લાસે લવમાં ખરૂં લવપૂર ॥ કેરતો શ્રી ॥ ૧૧ ॥ કે
આસોયે આનંદનો ચંદા ॥ કે પ્રગટે પરમાનંદકંદા ॥
દુટે લવનો લારે કુંદા ॥ કેરતો શ્રી ॥ ૧૨ ॥ કે રચ્યા રૂડા
બાપે માસ ॥ કે ડાકોરના ઠાકોરની પાસ ॥ કે હે કરજી
ડીલાલદાસ ॥ કેરતો શ્રી રાણછોડ રૂપાળા ॥ ૧૩ ॥

॥ ગરબા ॥ ૨ ॥ ॥ સમાપ્ત ॥ ૨ ॥
અથ ગરબા રાગના મહિના લિખ્યંતે ॥ ૧ ॥
વિનતિવિધે ॥ ૧ ॥ કારતકે કૂડાંકર્મ, કુર્યાં લવલ
દફીરે ॥ તેના દુઃખનો સમજી મર્મ, લાગી ચિત્ત ચર
ફીરે ॥ ૧ ॥ માગશે મૂરખ મન્ન, લવમાં લમિયું
૧ ॥ તપું ત્રિવિધી તપમાં તન્ન, હુન્ન નથી સમીયું
૧ ॥ ૧ ॥ પોષે પ્રભુ રૂંધીત, થઈ નયિ મનમાં ૧ ॥
તેની ચિંતા મારે ચીત, થાય નિરાદિનમાં ૧ ॥ ૩ ॥
માફે માં મન, બહુ બકળાયે ॥ પ્રભુ મળ્યાં
ચિત્તવંન, દીનદીન થાયે ॥ ૪ ॥ ફાગણે મૂઢગમાર,
વિષયમાં ફરે છે ૧ ॥ ૫ ॥ પાપે તણો લંડાર, લારે લે
છે ૧ ॥ ૬ ॥ આ ચઈતરે ચીતમાં અપાર, ચિંતા પાય
રે ॥ ૭ ॥ આ દુઃખ રીયો સંસાર, તર્યો કેમ ભયરે ॥ ૮ ॥
૧ ॥ આ ચઈશા કે ધારધાર, ખો ખું ધનમાં ૧ ॥ ૯ ॥ તા

(૮૪) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

વેલીજપારામારાતનમાંરે ॥ ૭ ॥ જાનેઠેજગદ
ધાર, મુલને મળનેરે ॥ જારતની જાંચ જપાર, હરી
તમે હરનેરે ॥ ૮ ॥ જાજણાડે આંસુધાર ॥ યહે સો
યનમાંરે ॥ અંતરનાદુઃખ હરનાર, મળો હરીમન
માંરે ॥ તાજા શ્રાવણે સર્વાધાર, શુંકું તમનેરે ॥
આપો અંતરમાં દેધાર, સુખધાય અમનેરે ॥ ૯ ॥
આ ત્નાદર્યે લગવાન, મુલને મળિયારે, મને જાપ્યું
અપિચળદાન, અદળકદળિયારે ॥ ૧૦ ॥ આ આ
સોચે આનંદ, ઊરમાં અપારરે ॥ મને ઘરમાં મળ્યા
ગોવિંદ, અખિલાધારરે ॥ ૧૧ ॥ આ રમિયા ખારે મા
સ, ઊલટ જાણીરે ॥ અંતરની પૂરો જાસા ॥ લાલ
વદેચાણીરે ॥ ૧૨ ॥ ॥ સમાપ્તમૂ ॥ ॥ રાગગ
રખો ॥ ॥ ઊપદેષવિષે ॥ ॥ આકારતકે ફર
શુલકામ, હેતકરીનેરે ॥ તૂંરાખ્ય રૂદામાં રામ, ધ્યા
નધરીનેરે ॥ ૧૩ ॥ જા માગશરે મૂરખ મૂઢ્ય, મનનું
લાંડરે ॥ તું ચિતનું ચેટક ચૂઢ્ય, તરે તન તાંડરે ॥ ૧૪ ॥
આ પોસે કરને પ્રીત, પ્રભુની સરથેરે ॥ સૂપી દે
તનમન વીત, હરીને હથેરે ॥ ૧૫ ॥ જા માહે મોટમ
માન, મૂઢી દેભેરે, ॥ સમઝી સતગુરૂની સાન, શર
ણેરે હેભેરે ॥ ૧૬ ॥ આ કાગળે માયાકૂંદ, મનથી તન
નેરે ॥ એ મોહ ઊપન્નવે મંદ, સુર મુની અનનેરે ॥
પા આચર્ય તરે પીતમાં ચેત, તાપભરણરેરે ॥

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૮૫)

તુંકર હરીસાથે હેત, મનમાં મળશે રે ॥ ૩૩ ॥ આ વર્ષે
 શાકે સુખસાન તુલને આપે રે ॥ તૂલિયે લયનું લાન,
 કૃષ્ણકાપે રે ॥ ૩૪ ॥ આ લેહે ભુવતું ભગ, જયસર છેલો
 રો ॥ તારાં પ્રગટ્યાં પૂરણ ભાગ, લાવે પાલે જો રે ॥ ૩૫ ॥
 આ આશાં અંતર રણ, તૂલ્યો રું તમે છે રે ॥ ઘટ ઘટ
 રસિયો ગોપાલ, રંગે રમે છે રે ॥ ૩૬ ॥ આ આશાં નીત
 સતસંગ, લેલ ન કરશે રે ॥ તેને પ્રગટે પ્રભુ રું રંગ, સં
 રાય રણશે રે ॥ ૩૭ ॥ આ આશાં રવે ગુરૂ લેદ, મુલને મળિયો રે
 ॥ મલ્યો મિથ્યા ખલકનો ખેદ, તાપન રળિયો રે ॥ ૩૮ ॥
 આ આસોયે રળી આડ, અંતર અમને રે ॥ ૩૯ ॥ આ
 તમ દૃષ્ટિ ઊઘાડ, રું કહું તમને રે ॥ ૪૦ ॥ આ અંતર
 આણી ઊલ્લાસ, લેલ ન ગાસે રે ॥ તેનાં નીશ્ચે કહે
 લાલદાસ, પાપ પળાસે રે ॥ ૪૧ ॥ ॥ અથગરખો
 ॥ ॥ ખોધ વિધે ॥ ॥ આ કારતકે કર સતસં
 ગ, સંશય રણશે રે ॥ થાય લિંગ ધાસના લંગ, પાપ
 પ્રેલ જશે રે ॥ ૪૨ ॥ આ આશાં શરે મલ્યો જયતાર, મ
 નુષ્યનો મૂંધો રે ॥ કેમ આણસ આણી અપાર અંતર
 જિંધો રે ॥ ૪૩ ॥ આ પોષે પ્રીત નિવાર, તૂલ્યા ભગની રે
 હરિશ્વાસોશ્વાસ સંભાર, લાગે લગની રે ॥ ૪૪ ॥ આ
 માફે માયા મેલ, તારા મનથી રે, છે ખોલો ખલકનો
 ખેલ, તુલને તનથી રે ॥ ૪૫ ॥ આ આશાં નાખ્યો કૃદ,
 કર્મનો કાળે રે ॥ ૪૬ ॥ ધીયામાં આનંદ, તૂલીલાળે રે

(८६) सात्वदासङ्गदृतपदसंग्रह.

पात्रायर्चितरे यीतमां याम, तणीथर्चयद्वीरेण
तिथीदीप्तयोहेछेदाम, लोत्नमां तद्वीरेण्डात्राव-
र्चशास्त्रेयैराग, वीश्वमां कुरनेरे ॥ तं विषयतणोद्वी-
त्याग, निरले कुरनेरे ॥ ७॥ आनेडे ब्रूढ निवार, सा-
मुंजोलेरे, तूं तनमनधन शिरधार, हरीने ज्ञोणेरे ॥
८॥ आत्राधाडे अजितधार, गुडगमे गासेरे ॥ ते-
ना बन्म मरण अवतार, नगरजित्तसेरे ॥ ९॥ आत्रा
आवणे साधनयार, साये सननेरे ॥ गुडगोविंढना
अवतार, लावे लनमेरे ॥ १०॥ आलाधरवे लंगलां
न, लूनी लनेरे, ॥ तूं समजी गुडनी सान, सुंजी
यो थानेरे ॥ ११॥ आत्रासोये अविनाश, अंतर मण-
शेरे, यशोधरमांज्ञानप्रकाश, तापन टणशेरे ॥ १२॥ आ-
रयीया जारे सास, शिष्यामण सासरीरे, जोज्यारं-
गीलानो दास, लातजीहारीरे ॥ १३॥ ॥ स मा-
प्समा ॥ ॥ अथ गरजारागनो ककुओ लिप्यते
॥ ॥ ॥ कुरकेशवकीरतनं, तापन टणशेरे ॥ शीत-
ण थाशे तनमन, मोहन मणशेरे ॥ १४॥ आत्रेजरी
अचात, कुंडुं तुलनेरे, ॥ तूं हरीलन मारातात, त-
लु तमरननेरे ॥ १५॥ आ गोविंढ गुणानुंगान, प्रीति
कुरनेरे ॥ साये दीप्तधणी ध्यान, दृढ तूं धरनेरे ॥ ३
आ धणुं कुहे शुं थाय, हरीनय लूजोरे, ॥ १६॥ अत-
मांसाणुं भूदाय, तो नय समूलोरे ॥ १७॥ आनयि

લાલદાસજીનૃતપદસંગ્રહ. (૮૯૭)

સ્વારથકાંઈ લેશે, ફરું છું સાચું રે ॥ ત્વલોધરો વૈષ્ણ
 વનો વૈષ, અંતરકાચું રે ॥ પા ॥ આયે તી રહે તે એત,
 આળસ, મૂકી રે ॥ તૂં હરી સાથે ફરેત, એટક ચૂકી રે
 ॥ ૬ ॥ આ છેલ છબિલાલાલ, પ્રભુની સાથે રે ॥ તૂં
 ફર અંતરમાં વાલ, થઈ સનાથ રે ॥ ૭ ॥ આ ભુવનનું
 કૂળ એહ, વિષય સુખ તજી રે ॥ ફરિ મળવો નથિ ન
 રહે, ત્યાં લજી રે ॥ ૮ ॥ આ ઝરપર નેહ નિવાર
 તારા તનમાં રે ॥ તૂં અંતરમાં હરિધાર, સુખ થાય મ-
 નમાં રે ॥ ૯ ॥ આ નરનો ધરીને દેહ, ફૂટી ફરે ફૂડી રે ॥
 તારા તન પર ઊડશે બેહ, ગતી થશે લૂંડી રે ॥ ૧૦ ॥
 આ રોપી રીર ધરીલાલ, બેલ ફર્યો બોરો રે ॥ તને
 ફર્યે ન સંત સમાલ, મનથી થયો મોહોરો રે ॥ ૧૧ ॥
 આઠરી નથિ બેઠો ઠામ, લત્તમ ધરીને રે ॥ તેં કીધાં ફૂડાં
 કામ, ફરી વીસરીને રે ॥ ૧૨ ॥ ડાહ્યો ફુનીયા માંચ, થ-
 યો તૂં મનથી રે ॥ તૂં ડાહ્યો તો ફેરવાય, તને સુખ ત-
 નથી રે ॥ ૧૩ ॥ આ ઢાંકું કેમ રહે પાપ, ભમપુર ભસો
 રે ॥ અતિ કીધા અસત્ય અણપ, મારલ બેસો રે ॥
 ૧૪ ॥ આ રણ તારૂં જિભનય, વેળા વળસે રે ॥ એવો ફરી
 મારગ મહિમાય, લવહું જ રણશે રે ॥ ૧૫ ॥ આ તારૂં
 તો નથિ તંતુ, પામર પાપી રે ॥ તૂં તલતેનું ચિતવંન,
 ફેર જાય ફાપી રે ॥ ૧૬ ॥ આ ધિર નહીં રહે શરીર, બે-
 તામાં ભસે રે ॥ એ બે મનદીયું નાંતીર, જળ જાં

(૮૮) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

ધાશેરે ॥૧૭॥ આદેખેછે તૂંદર, શિરપરકાળરે ॥કેમ
ચાહેછે સુખસ્તર, શ્યામ સંભાળરે ॥૧૮॥ આઘન
ભેખનતનરંગ, જાળગોધાશેરે ॥અનેમકાંઈરંગ
પતંગ, ઊડીભશેરે ॥૧૯॥ આ નયણે નિરખીદેખ
ગયાજહુખણિયારે ॥ભેતારીનભરે જનેકુકાળે
છળીયારે ॥૨૦॥ આ પાપપોદનોત્તાર, માંથેતેમે
લ્યોરે ॥ તૂંતારેદાથે ઊતાર, જયસરછેલોરે ॥૨૧॥
આફેરાતેંજહુવાર, લવમાંફરીયારે ॥લખયોરા
સીઅવતાર, ફોરીકુધરીયારે ॥૨૨॥ આજહુપાખ્યો
તુંહુખ, નફીનીવાસેરે ॥ઘણાંલોગવ્યાંછેતેંસુખ
સ્વર્ગાવાસેરે ॥૨૩॥ આભરક્યોતુંજહુવાર, તું
ડાલધમાંરે ॥તેંભેયોદેરાઅપાર, બખ્યોહુખધ
માંરે ॥૨૪॥ આ માયાકાળનેકુર્મ, વગેવહેછેરે ॥
નાનાવિધદેહનાધર્મ, તુલનેદહેછેરે ॥૨૫॥ આજી
વહયેતુંભગ, હુધથઈછેરે ॥તૂંકરનેવિધયનોત્યા
ગ, ગતિકેમગઈછેરે ॥૨૬॥ આરાખ્યનેદૃઢવિશ્વા
સ, લાવજીજીણશેરે ॥સમરણકરશ્વાસોશ્વાસ, હરિ
હુખહરશેરે ॥૨૭॥ આભેનેહરીનુંનામ, લગનધરી
નેરે ॥કરઅંતરમાંઆરામ, ઠીકઠીનેરે ॥૨૮॥ આ
વચનગુરુનુંધાર, સંશયરણશેરે ॥મનનાપડદાને
નીવાર, અંતરમણશેરે ॥૨૯॥ આસમશેશોકસં-
તાપ, પુણ્યનેપાપરે ॥છેતેનોજીત્યાપ, રણશે

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૮૭)

જાપરે ॥ ૩ ॥ જાખર સેનદિનિજધર્મ, જખંડા
 નંદરે ॥ સમજે નદીજેનો મર્મ, મૂરખ મંદરે ॥ ૩ ॥
 આસમજે સતગુરુ સાન, એના આધીકારીરે ॥ તેલ
 લેલ નક્કું લાન, વીવેકે વીચારીરે ॥ ૩ ॥ આહરી ગુ-
 ણ અનંત અપાર, નીત નીત ગાનેરે ॥ ફરી લાલ પ્રી-
 ત મરું પ્યાર, સુખી થોયાનેરે ॥ ૩ ॥ ॥ સમાપ્ત
 મૂ ॥ ॥ અથ તિથીયો લિખ્યતે ॥ ॥ બોધ વિ-
 ધે ॥ ॥ આ પડવાનો છે દેહ, તારો પાપીરે ॥ ફર-
 નારાચણરું નેહ, અંતર આપીરે ॥ ૧ ॥ જાખીલે
 જીભવાત, મૂકી દેતેરે ॥ લલિ પ્રીતે પ્રલુદીત રાત,
 શરણે રહેતેરે ॥ ૨ ॥ આ ત્રીલે નરતન નાથ, તુલને
 આપ્યુંરે ॥ તારો પાડ્યો સઘળો દાવ, ફણકાપ્યુંરે ॥
 ૩ ॥ આ વ્યોથિ મિત માંધાવ, હેતે ફરિનેરે ॥ આપે આ-
 નુકુળયાયુ અપાર ॥ ફરણા ફરીનેરે ॥ ૪ ॥ આ પાંચ
 મે ફરને પ્યાર, ગુરુ માંજ પારરે ॥ તારાના બની સે સ-
 લાળ, ફરણા ધારરે ॥ ૫ ॥ આ છઠે છાંડ જધર્મ, તારા
 રાત નથીરે, ॥ ફૂયાયુ ફૂડાં ફર્મ, મૂકે મનથીરે ॥ ૬ ॥
 આ સાતમે સત્યાધાર, અંતર ધરતેરે ॥ મર્ઘ પાપ પ્રપં-
 ચનો લાર, લૂણિન લરતેરે ॥ ૭ ॥ જાજાઠમે નદિ
 જયિ ડાય, તારું નાવરે ॥ રાખ્ય લેહુ રૂઢીયા માંચ,
 લલ્લિ લાવરે ॥ ૮ ॥ જા નૌમે નારી જાડ, તેને દાણો
 રો ॥ ૯ ॥ પડ્યો મારગ માં પાડાડ, જેઈને થાલારે ॥ ૧૦ ॥

(૯૦) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

આદશમીયે ફરીદેશ, પેલે પારે ॥ ધિતરીને કુરો પ્રવે
શા, ટળે સંસારે ॥ ૧૧ ॥ આજે કાદરીયે એક રૂપ,
ફરીનું દેખોરે ॥ તમે તે માંધિઈ તરૂપ, પ્રેમે પેખોરે
॥ ૧૨ ॥ આજે કાદરીયે દુઃખ દૂર, તારૂં પારોરે ॥ પરમા
નંદ પ્રેમનું પૂર, ઊર ઊભરાશેરે ॥ ૧૩ ॥ આજે તે રશે
ત્રિગુણાકાર, માયાટણશેરે ॥ ધરો રૂત્તિ બ્રહ્માકાર,
પાપ પ્રભળશેરે ॥ ૧૪ ॥ યોદ્ધો ચિત ચૈતન,
પરસ્પર મળશેરે ॥ તૂં લૂલિરીતાં તન, સંશયટ-
ણશેરે ॥ ૧૫ ॥ આપૂનમે પૂરણ પ્રીત, પ્રભુ રંગુરને
રે ॥ તમે લાલ પ્રીતમનું નીત, ધ્યાન દર ધરનેરે ॥
૧૬ ॥ ॥ સમ્રાસમ્રા ॥ ॥ અધિક્કો લિખ્યતે
॥ ॥ ડીપેદેરાયિષે ॥ ॥ ફરીયે શ્રીકૃષ્ણ ડિ-
પાસના ॥ ॥ એરાગા ॥ ॥ ફરીયે સેવા ઘન સ્યામની
॥ ॥ અંતર આણીને ફેત ॥ ॥ ફરીયે કાયા નિધિ કામની ॥
૧૭ ॥ ॥ ચીત માંતું ચેત ॥ ॥ ફરીયે સેવા ઘન સ્યામની ॥
૧૮ ॥ ॥ ખરૂં પદ ખાલી રીદને ફેરે ॥ ॥ ખલક નોખોરો છે
ખેલા ॥ ॥ મૂરંજરીદને મથી મરે ॥ ॥ તારા મનથી તૂંમે
લા ॥ ॥ ફરીયે ॥ ॥ ગતિ તારી તૂંવીયારને ॥ ॥ નનની
નઠરની વાસ ॥ ॥ એદુઃખ અંતર સંતારને ॥ ॥ સમરણ
ફર ॥ ॥ વાસો વાસ ॥ ॥ ફરીયે સેવા ॥ ॥ ડીપેળલા-
ખેણી લનય છે ॥ ॥ મુંઘો મનુષ્યા જય તાર ॥ ॥ ફાથ
ચહ્યો હીરો લનય છે ॥ ॥ ફોડી ખલે ગમારા ॥ ॥ ફરીયે સે

લાલદાસજીતપદસંગ્રહ. (૮૯૧)

પાગાશાનધિનધિતન્તમાંનનકોઈ ॥ તાંડુખફર
 નારામીધ્યાશીદનેમરેરોઈ ॥ હેતેહરીનેસંભારા
 ફરીયેસેવાગાપા ॥ ચીતમાંચેટકોનથીલાગતો ॥ દે-
 ખીનરકુનાંદૂખ ॥ ભુવતુંકેમનથીભગતો ॥ સૂતો
 રેહુંદેખી સૂખો ॥ ફરીયો ॥ ૬ ॥ છલજનમનનાતંમૂ
 ફલે ॥ સાચેરાયરોરામ ॥ ચેતુરાઈ નન્તનીચૂકલે
 ॥ નીરમલલેનેહરીનામ ॥ ફરીયેસેવા ॥ ૭ ॥ ભેતાં
 ભેતાંભેજનગયું ॥ શીરપરરાત્રુછેકાળ ॥ આયુષન
 ણભયછેવશ્યું ॥ પ્રીતીનીબાંધનેપાળ ॥ ફરીયેસે-
 વા ॥ ૮ ॥ જરેપરઅંતર સંભારને ॥ ચૈતનરત્નલંડાર
 ॥ અંતર દ્રષ્ટેતુંન્યાળને ॥ તાડુટળરોઅંધકાર ॥ ફરી
 યેસેવા ॥ ૯ ॥ નીશ્રેફરીયેહરીનામનો ॥ ધરીયેધન-
 ણીનુંદીનધ્યાન ॥ મારગસાચોધનશ્યામનો ॥ સે-
 લેલૂલાયજગલાના ॥ ફરીયેસેવા ॥ ૧૦ ॥ ટળરોઅં-
 તરનીઆપેદા ॥ ભલુયેલાવેભગવાન ॥ હરીનેરા
 રણેરહીયેસદા ॥ તલુયેતનનુઅભિમાન ॥ ફરીયે
 સેવા ॥ ૧૧ ॥ ઠગનીબાળુઅંતરજની ॥ કામક્રોધ
 મહલોલા ॥ સંગતતજનેતૂંતેહની ॥ ક્ષણેક્ષણેફર
 રોએક્ષોલા ॥ ફરીયેસેવાગા ॥ ૧૨ ॥ ડસીયોસરપસંસા
 રનો ॥ તેનુંપેઢીયુંતનેએફરા ॥ વાઘ્યુંવીધવીધયવીકા
 રનું ॥ આપેઅંતરમાંલેફેરા ॥ ફરીયેસેવાગા ॥ ૧૩ ॥ દુણ
 કેદોરમનવનવનમાં ॥ ફૂડાંફરેછેએકાળાતતપર

6622

प्रास्ताविकसंग्रहसंग्रह.

રહેતકુળીનાતનમાં તાતેનેદેખીતૂંવાળાકરીયેસે
 વાળા૧૪૫રણાતારિમાંથેધાઘ્યુંધણુંલક્ષ્મીચોરાશી
 અવતારાકરને સાધનતૂંતેતણુંહિતેફરિનેસંભા
 રાકરીયેસેવા૧૫૫તાજીયેવિધયનીવાસનાસ
 જીયેસાધનચારાદાસનપઈયેબગઆસનાસ
 મઝતુંસાઅસારાકરીયેસેવા૧૬૫થીરતનતા
 કુંરેફેરોનહીત્રાનેતાંનેતાંમાંભનયાભમડીંકરફુજ
 દેશેસહીતેનોકરને ઊંપાયાકરીયેસેવા૧૭૫
 દોષનદેખીયેદાસનાકરીબનકરીનેફન્નૂરાએ
 તોઆદ્યઅનાદનાદીલનીફુજધાથીદૂરાકરીયે
 સેવા૧૮૫ધીરજધરીનેનીહાજળેચિતમાંથેત
 નચંદાપ્રેમસ્વધારસધારજેઅંતરથારીઆનંદા
 કરીયેસેવા૧૯૫ાનરમુનીદેવદનુભનેદુર્લભતન
 રનોગ્જયતારાતેતોપ્રાપ્તિયોતુભનેસમરણક
 રનેતુંસારાકરીયેસેવા૨૦૫રણપરપંથમનનાતુંમુક
 લેસાચોકરનેસતસંગાતનમનપનશુકનેસ્તંપ
 લેપ્રગટેપૂરણદંગાકરીયેસેવા૨૧૫કોગટકેરા
 ફરીયાધણાભૂઠાબક્તમોભરતાતારેમાંથેનથી
 રહીમણામૂરંજમનમાંવીચારાકરીયેસેવા૨૨
 રણાજોસેતેનેતુંભણનેઓનુંઅકળસ્વરૂપે
 મનનોપેડોદૂરતાણનેઅંતરલાસેઅનૂપે
 કરીયેસેવા૨૩૫લભર્મનામનનીપરીકરોકરમહ

લાલદાસજીતપદસંગ્રહ. (૬૩)

ધાયક વીચારા તત્ત્વેત્વં પદ દૂર ધરો ॥ અસી પદ અં-
 તર માં ધારા ॥ ફરીયે સેવા ॥ રજા માયા બળ તો તફાં છે
 તદા ॥ બન્યાં પડી જાત મની લૂણા ॥ સ્વપ્નાની અનરથ
 આપેદા ॥ બનશે બનય સમૂહા ॥ ફરીયે સેવા ॥ રજા ॥ બન-
 ગે બુવે પણું ભરો ॥ ટળશે મનના પ્રેમંથા ॥ તત્ત્વને સ-
 મજેથી સુખ થશે ॥ સંશય રહેશે નહીં રંયા ॥ ફરીયે સે-
 વા ॥ રજા ॥ રહીયે ગુરુને શરણે સદા ॥ રાખીને દહવી
 શ્વાસા ॥ માયા કલેશ નથી તફાં કદા ॥ એ તો અખંડ અ-
 વિનારી ॥ ફરીયે સેવા ॥ રજા ॥ લગન ધરીને તૂંબ્યાળને
 ॥ અંતર આતમ સૂરા ॥ મનને પાછું તૂંબ્યાળને ॥ તાંડ-
 ધારી તમ દૂર ॥ ફરીયે સેવા ॥ રજા ॥ વેદ વેદાંત વેદ સદા ॥
 ફરીની લીલા જનંતા ॥ શેષ મહેશ અલસારદા ॥
 જેનો પામે નહીં જાંત ॥ ફરીયે સેવા ॥ રજા ॥ સાગી શી-
 ખા માણસાર છે ॥ દીનને જાપીયે દાના ॥ ગુણ ગોવિંદ
 ના અપાર છે ॥ તેને સુણીયે નીતકાન્તા ॥ ફરીયે સેવા
 ॥ ડગા ખોળે ॥ ખલક ખોળે ભરો ॥ તત્ત્વને જાપો પુ-
 જાપે ॥ તત્ત્વ મનતાં ॥ શીતળ થશે ॥ ટળશે ત્રીવીધી
 નાતાપે ॥ ફરીયે સેવા ॥ ડગા ॥ અઢાળુનો સંશય નરો
 ॥ ત્નાળે શ્રમ સ્વરૂપે ॥ સમજીને અંતર સુખી થો-
 શો ॥ દીલ માં દેખે તદ્રૂપે ॥ ફરીયે સેવા ॥ ડગા ॥ ફરી ફર-
 દા માં નીતરા ખીયે ॥ મૂડીયે મનનું નીતમાના ॥ દીલની
 દુષ્ઠા દુરના ખીયે ॥ સમજીયે સત ગુરુની સાના ॥ ૩

(८४) लालदासलुप्तपदसंग्रह.

रीयेसेवा॥उडा॥प्रेमलक्षितियेदेभीये॥अंतरजात
मल्योता॥नीतनीतलालप्रलुपेभीये॥अजंजनं
दृष्टिद्योता॥करीयेसेवाघनस्यामनी॥उडा॥
अथिक्कसो लिप्यते॥ ॥रागडिपरप्रमाणे॥
केशवकीरतनकरीयेसदा॥लैयेहरीनुंनीतनामा॥
पामीयेसेहेनेसुभसंपदा॥तलुयेकूडांलगदामा॥
केशवकीरतनकरीयेसदा॥पामेलजलकनोओ
टोपरे॥नेयीछंदनीनण॥भूरजेदेभीरेजुंमोही
रह्यो॥रणीन्नरीतलकाण॥केशव॥दा॥गुणगण
जियेजोपाणना॥तनमनरीतणथाया॥संयित
कर्मकठकाणनां॥पांयेदूरपणाया॥केशव॥डा॥घ
रयंधामांअंधथयो॥ज्यांध्योस्नेहनेजंधाखोल
नदीनीधारेयह्यो॥मीथ्यामान्योअनंहदा॥केशव
॥डा॥नरतननोडातुननेमणी॥लघनणतरया
नेतेहा॥काणकराणन्नरीगणी॥करहरीनामरेजुंने
हा॥केशव॥पा॥थीतथौटाभांतुंजेसीने॥करने
बस्तुवीथेरा॥प्रेमनीपेहीमांपेसीने॥करनेसाथे
व्यवहारा॥केशव॥दा॥छणडांछाना॥देहरीनही
॥अतोअंतरनानणा॥साथोसोदोकरनेसही॥
घहनेवीवेकनीवाण॥केशव॥जा॥नेतांनेतांलग
नयछे॥कोछआनकोछकावा॥हरीवीनाहांणज
हुथायछे॥मारेस्यांमस्तनाण॥केशव॥दा॥जेसी

स्वात्मदासबुद्धतपससंग्रह. (८५)

सरपेसंसारनो ॥ गजावीलाग्योतुन अंगगागाडी
मंत्रप्रेतनुप्यारनो ॥ तेथी धारी ते लंगा ॥ डेरावाला
नरतन तुलने मणरी नही ॥ अतो दुर्लभ संसार
॥ अथ सर अणे लयवही ॥ मूरजे मन मांथी प्यार
॥ डेरावाला ॥ टाण्युं डोई तुं एणरी नही ॥ अंते मरण
नीधाना ॥ सुरमुनि धेधनुळजही ॥ सहुने मांथे
समाना ॥ डेरावाला ॥ ठेकाणुं डीड ठरवा सदा ॥ स
तगुशरणी नी छांय ॥ काण कुर्मनो लय नथी दहा
॥ तारा तापे टणी लय ॥ डेरावाला ॥ उडेणी तुल
ने गजावी मणी ॥ माया रूपी जे नारा ॥ ज्ञान ध्यान ने
लरी गणी ॥ जे नो नेह नी पारा ॥ डेरावाला ॥ डी-
ल करी ने रे ॥ सुठ रह्यो ॥ आण स आणी जे जंगल
उंका काणरी रडेठ रह्यो ॥ तां डरी तन लंगा ॥ डेरा-
वाला ॥ हारण्यो रारी ॥ नुं डे मछूटरी ॥ वध तुं लय छे
व्याला ॥ पाप लेणी घर लूटरी ॥ डूडां करी यां तें डल
॥ डेरावाला ॥ तेथी तुलने डुं डरी ॥ हल तुं म
ने रे ॥ तुलना ॥ हरी ने हे ते करे धरी ॥ सलने साधन
साना ॥ डेरावाला ॥ धीरतन तां रे हेरी नही ॥ मा
दे लने लगयाना ॥ मूरजे तुलने धाक्यो डही ॥ ता
री हे मगठ सुपसाना ॥ डेरावाला ॥ दुष्ट शयनुं द
रदयुं ॥ ओषध लागे नही जंगला ॥ मननुं धारपू म
न मां रहुं ॥ हल तुल पाप प्रसंगा ॥ डेरावाला ॥ ध

(८६) लालदासलुप्तपद्यसंग्रह.

ननुंध्यालनुनने सदागजे मोहोरो जंतरायानं
तरमां पाय आपेदा हरीनुं लननलूनाया देरी
यापना नेह नीरंतर डीलुये आबसर आब्योछे
साराननमनधन गुने डीलुये आसेहेने पामीये
पारा देरीया रगा प्रेमै परब्रह्म लनाजने आंतर
आणी छि लनासा मनने पाछुतुं वाणने नहीतो
दुररी वीनारी देरीया रगा इसीये प्रेमना इंदमां
आप्रीते प्रलुने पमाया वसीये रसिड ननघं इमां
तनना तापे टणी लया देरीया रगा ओलेछे तेजी
ले नही आछे सायुं सिद्धांत वेदवेदांत इहेइ
धी आसमजे मोहोटा महांता देरीया रगा लू लय
णीमां लू ली गयो हरीनी जागुने लेया ओहेर
दृष्टे मोही रस्यो लणे बिरला न डोया देरीया रगा
आमाया मोहना इंदमां इसीयो तूं मन भूटा रमी
यो विषेना आनंदमां देम डरी समजे गती गूढ
देरीया रगा लगी रिडे तो तूं लगने आणस
तनुने अयेत लू डी आस लगत्या गने अंतै पा
छरी इनेत देरीया रगा रंघु मीत माया रंगमां
आने नो डुरने छि पाया नीतना हने सतसंग गंग
मां ता इमन नीरमण पाया देरीया रगा ले लनी
लेहेर नी वावने दीन दीन वाधे अपारा यैत नै पछ
ने वीया रने सतने साधन पारा देरीया रगा

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૯૭)

વારેવારેકુંકુમ્બકી ॥ ચીતચેતનમાંતંધારાતેવિ
 નાતારીગતીનથી ॥ મનની માયાનીવારાકેશવા
 સ્નાનાનેસમઝે સંત સૂરા ॥ તનનીતલુભેને
 આસાપોતાનેદેખે પ્રેમી પૂરા ॥ જીભ થાયનીરા
 રી ॥ કેશવા ॥ ડગાખરેવાતકુંકુમ્બકી ॥ ખરી ॥ તુલનેતા
 રોઅંતરાયા ॥ તંબચમાંથીભનેટળી ॥ તોફરીદી-
 સમાંદેખાય ॥ કેશવા ॥ ૩ ॥ સાધનનુંકૂલઝેફે
 ॥ મનનોસંદાયટળીભય ॥ દેફેછતાંતેવીદેફેછા
 વેદવેદાંતમાંગાય ॥ કેશવા ॥ ૩ ॥ હરિભનફરીગુર
 ઝેફેછા ॥ ઝેવોભેનેવિશ્વાસ ॥ નીત્યનીરંતરવીવે
 ફેછા ॥ તેનાંપાયદુઃખનારી ॥ કેશવા ॥ ૩ ॥ હરીસ
 હુનાશીરોમણી ॥ ઝેનીલીલાઅપાર ॥ નીતનીત
 લાલકહેવરણવી ॥ અંતરમતીજનૂસારાકેશવ
 ॥ ૩ ॥ ॥ સમાપ્તભૂ ॥ ॥ અથમહિનાલિ
 ખ્યતે ॥ ॥ કારતકેકેશવકીરતનકુરો ॥ નીર
 મણલ્યોનેહરીનામ ॥ હરીનાંચરીઅચિતમાંધરો
 ॥ દેહદમણનું નથીકામ ॥ પ્રેમસુધારસંપીળ્યે
 ॥ ૧ ॥ માગરારે માંડુંમાંડુંકરે ॥ ખેલસરીખોગમા
 રા ॥ સંસારસફટમાંથેધરે ॥ તર્યોફૂડાકુર્મનોલા
 રા ॥ પ્રેમસુધારસાપાર ॥ પોસેપહીનેપંડિતથિયો ॥
 અન્યનેજાપેડિપેદે ॥ તલસાગરમાંભયવહ્યો
 ॥ પોતેપાળેમહીબેરી ॥ પ્રેમગાડામાહેમોહપાંખ

(६८८) स्वात्मदासकृतपद्यसंग्रह

रेपेज्यो॥ मनपंणी मतीमूढ॥ योमनोयुगोयी
तमांयद्यो॥ अजेयुं समजे गतीगूढ॥ प्रेमसुधा
हाहागणोद्व्योरीदनेदुरे॥ शीरपरशित्नुछेहाणा
द्विदनुनमुनीनेथीरे॥ सांलणतांमांपडेहाणा
प्रेमसुधापापायैतरेयैतननाथोहमां॥ अजरोत
मेभेलोनेजेला॥ लालतन्नेहरीनालोडमां॥ अत्रा
तरथारीरंगरेखा॥ प्रेमसुधा॥ डावर्षशाडेभायने
वाहणे॥ दांड्योछेअहसूर॥ अनेनोअंतरन्यारेद
णे॥ तयारेलासेलरपूर॥ प्रेमसुधा॥ डाबेहेनु
वहराटणे॥ संरायगांठगणीन्य॥ अनुत्नव
ओषधनेनेमणे॥ तेनेशांतीसुजधाया॥ प्रेम
सुधा॥ टाअषाढेअंतररीनोरहे॥ नेनेवीवेदवी
थार॥ तुरीयातीतनुं सुजलहे॥ देजेनेहेवीडा
रा॥ प्रेमसुधा॥ लाआवणेसुप्पहुप्पसरजुंधियुं
पाटणीगयुंतननुंअलिमान॥ गुडनाज्ञानेअण
गुंगयुं॥ कूठालगतनुंलाना॥ प्रेमसुधारसा
णा॥ लाहरवेलरपूरछे॥ सत्तरत्नरुपुअहसो
या॥ हेहररीनेदीनहरछे॥ नणेवीरलाननडो
या॥ प्रेमसुधारसा॥ ११॥ आसोयेअणंडपिलास
नो॥ आनंदजिरमांनसमाय॥ सायोस्वाभी
स्वात्मदासनो॥ पूरणप्रेमपमाया॥ प्रेमसुधार
सपीण्ये॥ १२॥ ॥ अतिमहीनासमाप्त

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૯૯)

॥ ત્વત્કિજ્ઞાન વૈરાગવિષે ॥ ॥ સ્વ
 કૃપી સમરથ રાધાવરનો આશરો ॥ આરાગમાં ॥
 ત્નાવધરીને ગુણગાઈયે ગોવિંદના ॥ સુણીયે
 વણે મૂકી માન ગુમાનને ॥ મનક્રમવચને ધીરજ
 તરમાં આણીયે ॥ ધરીયે રૂઢીયે ધરાણી ધરનું ધ્યાન
 ને ॥ ત્નાવધરીને ॥ ટેક ॥ ફોરી ફલેશ ફરી શુભક
 મ ફરે ફોઈ ॥ તો તે લોગયે સ્વર્ગ લોકનાં સુખને
 ॥ પણા અંતે અમરલોક તણ અવનિમાં અવતરે ॥
 પુણ્યપરવારી પામે પાછાં દુઃખને ॥ ત્નાવધરીને ॥ પ
 ખોલો ખરો પણ શ્રીફરીનો ધઈને સદા ॥ ત્વત્કે ત્
 ક્તિલાવે શ્રીલગવાનને ॥ ત્વત્ક વત્સલ નિબલ
 ત્કતણા કાંઈ દોષને ॥ કૃષ્ણકૃપાળુ સુણતા નથિ ક
 ઠિકાનને ॥ ત્નાવધરીને ॥ શા ગુણસાગર ગોપાળ
 શ્રીગિરિધરના તણ ॥ રેયામ સુંદર રાધાવરથ તુર
 મુબ્બણ ને ॥ પ્રિયસેવકની નંચક સેવાને સદા ॥
 માધવજી માને છે મેરૂ સમાનને ॥ ત્નાવધરીને ॥ રૂ
 ॥ ઘણા ઘણા ત્વત્કોની શ્રીધનશ્યામજી ॥ પૂક ન
 થિને તાપ્પારે થિતમાંયને ॥ તેમાટે તું તત્પર થઈ
 રહેને સદા ॥ શીતળ રેયામના ચરણ રારણની
 છાંયને ॥ ત્નાવધરીને ॥ હા નીચબ્બતી ફહિના
 ચણના નામનો ॥ ઝેરવારકરે અંતરમાં થિજિગ્યાસ
 ને ॥ ત્વત્કરીરો મણી થઈને તે પણ ત્વવતરે ॥

(१००) सावित्रसंस्कृतपद्यसंग्रहः.

॥ अथ मण्डिपारणनामनाय ॐ सारत्ने ॥ लायधरीने
 ॥ पापमारजाणनी मितामितमांथी मरे ॥ मारे मूर-
 ॥ जेपूधरी तूं येतत्ने ॥ आश्रय अन्त्यनो अंतरथी
 ॥ जणगो करी ॥ हरदा मां हरश्री हरि साथे हेतत्ने ॥ ला-
 ॥ यधरीने ॥ ५ ॥ छे लछ्मीला श्री हरि सफु शीरो मणी
 ॥ पेर मसने ही लक्ततणा प्रतिपाणत्ने ॥ तेनो दृढ अ-
 ॥ श्रय तेना उिरमांथी ॥ ६ ॥ तेने के म करी कपाये काण-
 ॥ ने ॥ लायधरीने ॥ जातउ येतन सफु लक्तपदारथि मां
 ॥ सदा ॥ अजं श्री हरि नीवरते छे ॥ आणत्ने ॥ रखा भी
 ॥ माहरो सफु घटमांरी ॥ ली रक्षो ॥ जनन्य लक्त ल-
 ॥ ते छे ॥ अमलगवानत्ने ॥ लायधरीने ॥ ७ ॥ अटपट
 ॥ तेमारे नगरस्येथी लगले ॥ वेगे तुच्छ विषय सु ॥
 ॥ नो करी त्यागत्ने ॥ संसारी सरवे साधन जणगां
 ॥ री ॥ ८ ॥ करले सायो कृष्ण येरा मां रागत्ने ॥ लायधरी
 ॥ ने ॥ ९ ॥ ला नौ तमपद नारायणनुं निर्लय सदा ॥ ते इदि
 ॥ पूरण प्रेम विना नपे मायत्ने ॥ जीवने मोटि साधन
 ॥ करी संकट सही ॥ १० ॥ जेवां न डरमी इध न गजपि जाय
 ॥ ने ॥ लायधरीने ॥ ११ ॥ टणरी तारी तत क्षण अंत
 ॥ र जापेदा ॥ १२ ॥ जणरी नहि तने लय मां लयं कर काणत्ने
 ॥ वेगे वेणा वणरी पाप जणरी सफु ॥ १३ ॥ अस्वो अस्वो रियां
 ॥ मनुं धर संत्ताणत्ने ॥ लायधरीने ॥ १४ ॥ ही नथि के-
 ॥ दाण ॥ १५ ॥ हरवाने इयां घी ॥ लोति कुलवन यत्तु ईश लवनी

માંયલ્લે ॥ શ્રીહરલોક સુધીપણ કોઈ નિર્ભય નથી ॥ સ્ત
 ફુને કાળ ત્વયં કર ફાળે ફાળે ખાયલ્લે ॥ લાવધરીને ॥
 પરાડરે સુરેરાસુર દશાદીગપાળડરે સદા ॥ ડરે જન
 હીપતી જિમી યા પતી ડરે જાપેલ્લે ॥ શ્રીહરીની જા
 જામાં સરવે જનુસેરા કોઈ પણ ક્યારે ફરી નરો કે જિ
 ત્યાપેલ્લે ॥ લાવધરીને ॥ ૧૩ ॥ હીલકરે નહીં શ્રીહર
 રીના કુકુમથી ॥ રમણીકુ સ્તુષ્ટી રમે છે વારંવારલ્લે ॥
 માંયલ્લે ॥ મર્યાદા કોઈ લોપે નહીં ॥ જેમ સમજી ફરી
 સેવન કરને ગમારલ્લે ॥ લાવધરીને ॥ ૧૪ ॥ રાતદીવ
 સરે રીંશ્વર્ય શાન્તિ નવલહે ॥ અપેણા આકારીમાં
 અતિરાય અથડાયલ્લે ॥ પ્રભુની આજ્ઞામાં નીને કે
 રાફરે ॥ મૂરજ મનવાસ મજલે ॥ લેમન માંયલ્લે ॥ લાવ
 ધરીને ॥ ૧૫ ॥ તેવા મહા મોહોટા દુઃખ લેને સદુ
 ॥ ડરધરી ફરિફરિ રહે નિત ફરિને ફલ્લૂરલ્લે ॥ જેવા
 સર્વાધિગતી પ્રભુના રિરણથી ॥ કુત્સિત કૃતધની
 તું કેમ રહે છે દૂરલ્લે ॥ લાવધરીને ॥ ૧૬ ॥ થાનકુલ
 ધૃત્યો તેથી મૂરજ મતી ॥ વારવાર ત્વરકુયો તું લવ
 મોઝારલ્લે ॥ ઊંચનીચ યોનીમાં નત્મધરી ધરી ॥
 ફરિફરિ ફૂડાં ફરીફર્યાં તેં અપારલ્લે ॥ લાવધરીને ॥ ૧૭
 ॥ હુખરુખરિ ત્રિવિધિ ત્રિપયાં ફળ અહનાં ॥ તેહેને જ
 ણતાં આલે નહિં કાંઈ અંતલ્લે ॥ તે ફળનો લોક્તાથઈ
 ત્વરકુયો લવધિવે ॥ જેમ તૂં જપિયો છે કાળ અનંત

(૧૦૨) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

લેનાલાવધરીને ॥ ૧૮૬ ॥ ધીરજ પરવતને ધીર અંતરને
ધરદો ॥ લેતે પેણે ખેડિતારાં દુઃખને ॥ ચૂર ચૂર પે-
ઠે લયતે ચિંતા ચિત ધરી ॥ મૂરખ તૂં સૂતો રું લેઈ
સૂખને ॥ લાવધરીને ॥ ૧૮૭ ॥ ને ત્રણ તાંકે મ અંધ પિ-
ઠે દે ખે નહી ॥ અજ્ઞાની અભિમાની તૂં મતી મંદને ॥
પામર દુઃખ ધરીયો તુલ ડીપેર શિલટ્યો ॥ પણ તે મનથી
માની લીધો જ્ઞાનંદને ॥ લાવધરીને ॥ ૧૮૮ ॥ પેહે લુંપે
ત્યક્ષ સુખને ઈ ॥ પાપ કરે ખડુ ॥ પણ અંતે જતિ રાય
ધારી જિત પાતને ॥ હે મસૂખ સખ જલ્નૂરી ખણ તાંતો
મીઠી ખરી ॥ પણ પિય અધિક દુઃખ અંતે નહિ દુરાસા
તને ॥ લાવધરીને ॥ ૧૮૯ ॥ ફટલૂંડા લય દુખના ખડુ લ-
રે લટક્યા ॥ વિવિધ તોંતિના તુલ અંતર તંડારને ॥
તે ડીપેર તૂં અજ્ઞાની તત્પર થઈ ॥ અહો નિરાકૂડાં કૃત્ય
કરે છે અપારને ॥ લાવધરીને ॥ ૧૯૦ ॥ અળ પેહે લુંપો હો
યે નહિ કૂડાં કર્મ માં ॥ પણ અંતે નિશ્ચે નકું દ્વાર નિર્યા-
રને ॥ હે મદાસરડાં ગળ્યાં તો સેહેલાં સહી ॥ પાછાં
વળતાં પીડા પિય અપારને ॥ લાવધરીને ॥ ૧૯૧ ॥
લય સાગર માં ફુરિ ફુરિને લટક્યો ખડુ ॥ તે દેની લંપે
ટલાગી નહિ તને લાઠને ॥ પણ દુર્લભ મનુષ્ય દે
ધરીને લય પર ફરી ॥ અંધ તૂં જતિ રાય કે મકરે છે જ-
ડાગને ॥ લાવધરીને ॥ ૧૯૨ ॥ માટે મૂરખ સમગ્રી મ-
ન થકી મૂકે ॥ ક્રોધ દોહ મદમાયા મોહ અનંગને ॥

નિર્વેદેનિતનીયમધરીસાધનસજ્જાસાધ્યાસંતનો
 કરતેતુંસતસંગત્નેલાવધરીનેતારેપાલનકપતીની
 લતીતુલ્યદુદીયેગણીપૂરણપ્રીતિપજેપજેકરતેપ્રસા
 ન્નત્નેઆશ્રયધરિસેવાકરિઅંતરપરહરિભક્તપીઠે
 લેતાડુંતનધનમન્નત્નેલાવધરીનેપરજારયક
 લેરાખીરેપડદોકાંઈયેકદાતોથારીઆત્માના
 સુખનોઅસંગત્નેભેમશ્રીવ્યાસદેવનાવચનેયે
 ચોનહીરેકુમુનીનામનનાસંરેચનોલંગત્ને
 લાવધરીનેપરજાલોલદેખાડેદેવરૂપેથઈનેતદા
 હરિમાયાતહાંઆવીવિવિધપ્રકારત્નેઅચર્ગ
 દિધસુખશ્રવણકરાવીતૂલનેઅંતરમાંહીઆગ્રણ
 કરશેઅપારત્નેલાવધરીનેપરજાવિઠુલવરનુંસુ
 ખત્નેતુંવાલુંકરેતોસ્વપ્નેલલચાઈનાંહીલગા
 રત્નેઅઢાળુથઈરેકેત્નેસંતનાસંગમાંપાછોગો
 માયાકુન્નરકરતીકુન્નરત્નેલાવધરીનેપરજા
 સંતસનેહીશરણગતનેસેકેલમાંજાખંડખાપે
 જાતમહીતબીપદેરત્નેતેકુણીતત્વસમગ્રીત
 રતેતુંલવનિધિરેકેશોનહીપછેમાયાસંરેચલે
 રત્નેલાવધરીનેકાગાખોરોલક્તનોખેલતે
 મનથીખરીતરોદિલનીસુદુગધાધિઈતરી
 રત્નેપરમાનંદસાગરજિત્તરારોજિરમાંપજેપજે
 થારીપ્રેમપ્રવાહનુંધૂરત્નેલાવધરીનેપરજા

(908)

दादादासगुप्तपहसंग्रह.

[illegible]

दाखदासबुद्धतपहसंश्रु. (१०५)

गीरासकृत्तमु जेपाएपाएलहंनही॥ इहोहं इहं पेर
 करीशइतिअरने॥ इरावला॥ हाअवेपाहुजमां
 हुंपाकरीतमेदृषाला॥ मुननेजाप्योअमूल्यनर
 अवतारने॥ पाएमाहुं विधुंअतिरायदमंअना-
 दिनुं॥ सुअमांमेसमस्यानहिसरलएहारने॥
 इरावला॥ पाअवेपाअवेपानौतमनरनादेहते॥ अ
 नेद्वारधस्यामेंआसंसारने॥ पाअयेयोयोगम
 प्योनधिमाधवमुनने॥ लेधीहंपामूलवहुंअनो
 पारने॥ इरावला॥ डांमादेमधुसूदनमुनभूरज
 परसदा॥ हुंजीयोन्नएीमनमांआएीमेहेरने॥
 अंतनौलनोसंगअलंगडिरआपने॥ अणगुंर
 नेकर्मअहीनुंअहेरने॥ इरावला॥ गापणेपणे
 प्रेमसुधारसंपानकरावने॥ अंतरनमीआए-
 नेहुंअनोअंतने॥ इरनेडीइहेरंकुलातरडीइर
 री॥ ललितिलावेलेठोश्रीलगवंतने॥ इरावला
 ॥ दा॥ ॥ पेछारा॥ ॥ रागडिपरप्रमाणे
 ॥ ॥ विदुलनुहंवारवारशरणेपडी॥ गद
 गदइठेइरगरीइहुंछुंजिअरने॥ मादेमेदोमा
 रामननाविकारने॥ आपविनामादेअवरनधि
 आधारने॥ विदुलनुपदेडा॥ त्रिगुणीतुलभाया
 मांमोहपामीप्रलुपतत्यलूतित्स्फूपथवातनमां
 यने॥ देहाध्यासहुंअद्वीथांमांहुंयोसदा॥

(१०६) लालहासलुङ्गुतपेदसंग्रह.

हूँ अज्ञानी कर्म न समञ्ज्यो कां यन्ने ॥ विदुल्लु ॥ १ ॥ आण
पणामां जुधिरही तथिर्भूङ्ग ॥ लूनी लभ्यो लोति
लवदुष्पमां यन्ने ॥ गिर अंतरमां णिं डी विषयनी आरी
ण्डु ॥ पण्डोर्धने निजमुं जे न वड्हे वा यन्ने ॥ विदुल्लु
॥ रात्रे मत्तमत्त रही त अतिरीय संज्जेरी सही स
ही ॥ इष्टा इष्टानि धिक्छे इष्टो इष्टान्ने ॥ पछे जे
न मां जिन्मत्त थिर्भूवति सायि मां ॥ विषय सुजे मा
टे डी धुं ण्डु वा लन्ने ॥ विदुल्लु ॥ ३ ॥ अनासंगे गिर
अंतरमां णिपन्यो ॥ इष्टो इष्टे इष्टे राधा मद्रूपी अकाम
न्ने ॥ कामार्थी थिर्भूवति इष्टी इष्टी हूं सदा ॥ नाय स्वद्रूपी
लूणि गयो तुलना मन्ने ॥ विदुल्लु ॥ ४ ॥ अमर्षी
री इष्टी पा मरुं इष्टी वार पण्डो ॥ महालयं कर नई नां
नी मां यन्ने ॥ वारवार अण्डुं जे अतिरीय ही न प्रति
॥ इष्टो श्रीपती अमुल्यी के म सेहे वा यन्ने ॥ विदुल्लु
॥ पाते थिदी लहिल गीर थिर्भूवति इष्टी ॥ पण्डे पण्डे
प्रलु तुलना से इष्टुं पण्डे रन्ने ॥ अलये लालु अंत
समे आवीत मे ॥ लालनी लेने येगे हरी संलाण
न्ने ॥ विदुल्लु ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तम् ॥ ॥
रागगरजी ॥ ॥ लक्ति विषे ॥ ॥ वारिया
विरे सुंदर स्यामा ॥ तारा लरुने ॥ जे रागा ॥ ॥
इष्टी समजे राणा संत , लक्ति इष्टा लवमां ॥ जी
वन् अपि डाय अनंत ॥ इष्टे इष्टे वमां ॥ इष्टी सम

ઝોપડેકા સુધી સુસ્મદેરી રેયા મનો ॥ કોઈ વિરલા
 બન તહાં બનયે ॥ પગ નરકે પળકીડીનો ફહો ॥ ફુંભરે
 કેમ પેસાયા ॥ લત્તિક ફહણ ॥ પાસ ઘણાં રાસ્ત્રમાં ફી
 રેયા મને મ, વેળુ મીસરી માંય બને ॥ બનડ બુદ્ધિને બુ
 ત્તિક જો નહી ॥ પ્રેમી પીપીલકા ખાયા ॥ લત્તિક ફહણ ॥
 રા પ્રેમ મંદીરમાં મન મોહન ચસો ॥ જામગત્યો ત
 અપાર રે ॥ પ્રેમીનું મન પતંગ પિંછી મળો ॥ અન્ય ને ન
 પિંછી કારા ॥ લત્તિક ફહણ ॥ ડા પ્રભુ પ્રીતી જળનો મ
 ફી મા ફહો ॥ દાદુર દુષ્ટ સુંબળે રે ॥ મોહોરા માફાનુ
 લાવ એનું સુખ ॥ મીન પિંછી મન માણો ॥ લત્તિક ફહણ
 ॥ દાદા ચૈતનથી દાનંદ ચંદનું સુખ ॥ ફહો કેમ ચીતધ્યુ
 બનયે ॥ સંત પેકોર નિરંતર ચીતવે ॥ ચૈતન પિંછી
 ચીતમાંયા ॥ લત્તિક ફહણ ॥ પાકેરી ચથરણ કમળ
 માં ગોમય ॥ બંતુ સરીખા રુંબળયે ॥ કોઈ કયોગી
 નો મન તમરો ॥ લોગી પિંછી જપરાયા ॥ લત્તિક ફહણ
 ॥ દાદા સિંહના મુખમાં પેસીને, પાંછું નીકળવું બહાર
 રે ॥ મોળા અશ્વપર ફરી રજ સ્યારી, ચાલવું અળી મો
 આર ॥ લત્તિક ફહણ ॥ ડામણી ધરને છેંછેડીને, મ
 ણી લેવો છે નિલકાથિરે ॥ યંચળ ગતીયે ચાલવું છે
 બને ને વેગે ગડડની સાથા ॥ લત્તિક ફહણ ॥ દાદા પેંચ
 પિંછી પહી બેસવું છે ॥ બંધ મેફરી ખરની છાંયે ॥
 તેમ જ્યોતિષના ચર્ચ મળવું, સર્ચ ચદધનની માંયા ॥

(१०८) जालाहासलुप्तपेदसंग्रह.

[illegible]

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ (૧૦૯)

રણછોડરંગીલાને ॥ યરણેથીતથાપાપામરમન
 પાપી ॥ ૭ ॥ ॥ ગરજી ॥ ૧ ॥ ॥ રિંગુસમઝેસંત
 નીસંતન, મૂઢમતિ સંસારી ॥ મીથ્યાદેહનુંનધરીઅ
 લિમાન, લયદુઃખસહેલારી ॥ રિંગુસમઝાટેકા ॥ ૧ ॥
 મારાં માતતાતસુતખાંધય, મારીકૃત્રીધનધાનરે
 ॥ દેહઅધ્યાસીધર્ષએમખોલે, લૂલ્હીસ્વરૂપનુંલાન
 ॥ મૂઢમતિ સંસારી ॥ ૧ ॥ ॥ સઘળીતત્ત્વસારવસ્તુત
 ભ, અંતરરાખેઅસારે ॥ થીતચારણીસરખુંપે-
 ઈગયુંએને, લાગેનએકેખિપચારા ॥ મૂઢમતિ ॥ ૧ ॥
 અતિશયવિષયવાસનાનો ઝિર, અંતરરોગખપારરે
 ॥ અપથ્યરહેનારીસંગેનથી, જોષધનોઅધિકારા
 મૂઢમતિ ॥ ૩ ॥ ॥ સાચીધાતરૂથેનહીરંચેક, લૂલ્હીપૂરેસા
 હરે ॥ લ્યરરોગીલંતુનેભેમકાંઈ, કડવીલાગેદ્રાણા
 મૂઢમતિ ॥ ૪ ॥ ॥ અપેતઅદ્વાનીનેસાયો, લાગેન
 હીસ્તતસંગે ॥ ઊંડાપાણીમાંપથ્યરહે, અંતરલે
 દેનઅંગ ॥ મૂઢમતિ ॥ ૫ ॥ ॥ પૂર્વકર્મઅનુસારેસરલ્યો
 રીઠનોસ્વભાવઅભંગે ॥ હરીગુરુસંતવિમુખનો
 સ્વપ્ને ॥ લાલનકરીયેસંગા ॥ મૂઢમતિ ॥ ૬ ॥ ॥
 ગરજી ॥ ૨ ॥ ॥ નથિનરત્નનધારંધાર, ચેતી
 લેખાણી ॥ ચેગેચણસીલ્લયગમાર, હારીવિનાથાય
 હાણી ॥ નથિનરત્નનાટેકા ॥ ॥ આબજાલકરતાં
 ગયાતારા, એળેદીધસઅપારરે ॥ અથાનકઅણ

(११०) खालदासलुक्तपदसंग्रह.

गुंथिंनरो, शो जोसनीरतो छितजारशोयेतीले
प्राणीपापामृदमीनमनदुरेमदलालुंनलोआ-
युषनीरनीरधाररे॥क्षणेक्षणे शरीरसखीखस्तुडे
तिने॥ समजेनगादूनगमाररे॥येतीलेप्राणी॥र
॥मृषेमनुषरेजुंदरेमदमातो, लमेमाथेकाणमंआ
ररे॥अरेदीव सआयीनेअयानदु, लेछिनरोनीर
धाररे॥येतीलेप्राणी॥उाभ्यास्ततएोवीस्वास्त
नदुरयो, रोझयोडेमरोजायरे॥अरेपलदमांअणजो
धायतेमां, येालेजुछेछेनोडिपायरे॥येतीलेप्राणी॥
हाजाणपएउंगयुंजलकुनाभ्याले, गयूलेजननू
वतीसंगरे॥अरेपएोसदुछेदीवीकणथेछे, तोयतु
हनेनलाउयोहरीरंगरे॥येतीलेप्राणी॥पाअम
समजीतनिविषयनीतृष्णा, स्तूपीदेगुडुनेशी
शारे॥प्रेमलक्ति येलासप्रलुलन, नदूरमणरीन
गदीशारे॥येतीलेप्राणी॥ड॥ ॥गरजी॥ड

॥ ॥तूंजहुलरुड्योत्वमांय, मनमायासं-
गे॥दुजेदुसहदेदीनरात, जतिरायतुनजंगे॥
तूंजहुलरुड्यो॥देडाछेसुडंमांडीटथेछेदुयरायो
तूंछेछेधाररे॥मीनथेछेजगयंमूमां, यंधायोयेतग
माररे॥मनमायासंगे॥पाफोहेमांहीतूंडीटनमलेछे
यहीयोकरवतधाररे॥अरेबुंहुजअंतरअपिलोडी,
दुपेअंगअपाररे॥मनमाया॥र॥मृदतनेनिनदु

मेमेडू, सरल्योडीयमोजाररे। स्यत्येकाणमांस
 पेग्रहणदरी, आप्युं कुष्ठे अपाररे। मनमाया।।३।।
 लमरधर्धं धायोराते।। कमणकोरानी मांयरे।। ल-
 गार्थीगले लणल सहिततने, जाधोततसएतां
 यरे।। मनमाया।। शा मूषकधर्धं मंजारीमुजे लर्ध, प
 डीयो अयानकबंतरे।। रीरणीथेही संकटपाभ्योदरी,
 दुष्टकर्म तूं अनंतरे।। मनमाया।। पा।। मंजारीत्नेनी
 मांलत्त्यो, निवतुं लक्त मोजाररे।। तहांतने अरप
 रजाधोस्याने, पीडापाभ्यो जपाररे।। मनमाया।।
 ।। स्यानरीरीर मांसुधार्तु धर्ध, लरकुयोग्रहगणीमां
 यरे।। यवनल्लतीये आपी अयानक, तनछेद्युं ताइती
 यरे।। मनमाया।। छा।। कपोतकर्म धर्ध तूं पापी, लय
 लीत रल्यो दीनदात्ररे।। री।। त्रसीं याणो जायी जया
 नक।। ग्रहणकस्युं ताइगात्र।। मनमाया।। ४।। डिंरनी
 दिहधरी जज्ञानी, पीडापाभ्यो जपाररे।। हथीनेहुड
 सेखेइहएतें, तोड्यांछे इधइररे।। मनमाया।। ला
 गर्धवधर्धते गमारघणो, लारैवह्यो गूणो नो लारै
 ।। पाछणउंडनो भारधजधड, पांमर सह्यो जपाररे
 ।। मनमाया।। ५।। गाईत्यादिहुं जल्लमरएतां, ग
 एतां नावे जंतरे।। मूरजमनुष्यदेहमज्यो दुर्द्ध
 ल, सेवने सत गुइरंतरे।। मनमाया।। १।। पिष
 यतणो वैरागदरीने, ललल्लांये ललगायंतरे।। स।।

(११२)

बालहास्यसुभृतपाठसंग्रह.

[illegible]

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૧૧૩)

થારોષીદ્વાર, બ્રહ્મપતીગયોવીસરી। નથિકિધૂં।
ટેકાચિતનીચંચળતાતલિનેક્ષણું, ધર્યું નથિ.
ઘણીનુંધ્યાનરો। શ્રીલાગવત કથાઅમૃતરસ, કસ્યું
નથિશ્રવણપુનપાનરો। ભગમાંભન્મ। પા। સાચાસ
તગુરુસંતનાશબ્દનો, સ્વપ્ને કર્યો નવિચારરે।
આમદામનુંચૈતન્યથઈ, ચિંતનતેં કર્યુંછે ચમારે।
ભગમાંભન્મ। રા। કુર્મજ્ઞાનલક્તિ પ્રતિપાદક, શ્રી
ગીતાશ્રુતિનુંસારરે। તેનોપાઠકર્યો નથિપ્રીતે, પર
નિંદામાંધ્યારરે। ભગમાંભન્મ। ડા। નીતનીતને
હૃદયરીનથિલીધું, નારાયણનુંનામરે। ભગધંધા
માંઅંધથઈક્ષણું, બેઠો નથીઠરીઠામરે। ભગમાં
ભન્મ। રા। સંતને નમ્ર થઈ નથી નમીયો, મૂકીમન
નનુંમાનરે। અંતરદયાદૃષ્ટીઆણી નથિ, આપ્યું
દિનનેદાનરે। ભગમાંભન્મ। પે। મનક્રમધયને
કિંચિતપુણ્ય, કર્યું નથીકાંઈ નીરધારરે। લાલબે
હાલકૃપાળશરણમાં, પ્રીતેકરેછે પોકારરે। ભગ
માંભન્મધરી। ડા।   । ગરજી। ડા।   ।
સમાપ્તમ્મ।   । રાગગરજી।   । મનને
પ્રજોધવિષે।   । મનસમજને શીક્ષાસાર
સેહેને સુષ્પથાયાગિરઅંતરમાંહીવીયાર, ભ-
ન્મએળેભય। મનસમજ। દેકારે મનમાંન
ચુમાંન મૂકીતું। તલિદેલોકનીલાભરે। દુર્લભ

(११४) लावदाससुहृत्परसंग्रह.

मनुष्यादेरुधरी, डांछ करीलेने शुल्नडांनरे ॥ सेहेने
सुष्मापारे मनभूरज विषय मन नतल, लावध
रीनिशिलोररे ॥ छोडी कुमति जिर सुमती ग्रहए
करी, ललले नंदरीशोररे ॥ सेहेने सुष्मा ॥ राआ
लजगीमें तांडूडीधूं, मान्यूं मूढगमाररे ॥ हवे मन
मांडू कल्लु करीने ॥ इषण यरण बीतयाररे ॥ सेहे
ने सुष्मा ॥ डां रे मन कर्म कुमार गतल्लु तूं, अंतर
आरत आणरे ॥ श्रीहरीने शरणो स्तूपीदे, तांडू
तनधन प्राणरे ॥ सेहेने सुष्मा पाय ॥ छाढूढा
लक्तमांही नथीकोछ, तांडूकीत करनाररे ॥ जेधूं स
मजीने जिर अंतर, कर प्रेल्नु साथे प्याररे ॥ सेहेने सु
ष्मा पा ॥ रे मन मधुप तूं प्रपंच पूष्यतल्लु, सुणने
शीसाडानरे ॥ लावन प्रेल्नुना यरण्डमण मडर
एनुं कर नीतपानरे ॥ सेहेने सुष्मा ॥ ६ ॥ ॥
गांधीसा ॥ ॥ मन सांलण मारीवात, शी
साडहुं सायी ॥ प्रीते लल प्रेल्नु दीन राता ॥ दूहीया
मां रायी ॥ मन सांलण ॥ टेडा रे मन पंजी लेले
पडतो, मोह मायाती लणरे ॥ अंते पस्तावोथान
शेतने, वेदना थारो विशाणरे ॥ शीसाडहुं ॥ शाया
जीरा नही मन पंजी विषय यूगाने डांछ ये लग
ररे ॥ पाछण डांसीमां पडी पाभीरा ॥ अंतरपीडा
आपाररे ॥ शीसाडहुं ॥ रा रे मन रंजे लतो तुंडी

लालनदासकुहृतपदसंग्रह (११५)

विषयना वनमोआररे॥मनमथकांतनेमाररे,
अने कथं मान्या संसाररे॥शीक्षाकुंडाडा नकां
लगीमनपंजीमूकेनही॥विषयवृक्षनोसंगरे॥तहां
लगीरंथकलागेनहींकही, इंदीयेइरीनो रंगरे॥शी
क्षाकुंडा॥हा अनंतपापसंतोपकरे नीता॥अइलो
लनीरधाररे॥ते भाटे कहुंछुं मनतूबने॥तेनी
प्रीतीनीचाररे॥शीक्षाकुंडा॥पा सहेनेसहुसंप-
तीसुखसद्यणुं॥संतोषीनेथायरे॥तेतो नीतनी
तनेइधरीगुण, लाजप्रलुनागायरे॥शीक्षाकुंडा
यी॥३॥ ॥गरुडी॥२॥ ॥मनसांलज
मूढगमार, सायीकुंडाता॥मूडी॥विषयविदार,
तनिरुतमताता॥मनसांलज॥तेडा॥दामदाम
नाविषयवासना, मनथीमूडीदूररे॥नीतनीत
नौतमनेइधरीहेते, इरीनेलनमनलूररे॥सायी
कुंडा॥१॥अंतरमांनिर्वेइधरीविषे, चितनमनतु
विसाररे॥जिपरतनेअंतरमांलनेहुंभ, दीनछि-
नथायअपाररे॥सायीकुंडा॥राभाटेमाहुंइहुंइ
मूडी॥विषयहुंभमूणरे॥क्षणासुखमाटेरी॥ने
सहेमन, त्रिपिपितापनुंरदणरे॥सायीकुंडा॥३॥
आयुषविषयमांहीवीतीगयुं, नृपतिनपंथमन
कांयरे॥देभतलोचनअंधधरं पड्यो, मोहद्वार
नीमांयरे॥सायी कुंडा॥४॥गतीतननीगुरेण

(૧૧૬) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

થઈત્તેને, યિકળથઈમૂખયાણે ॥ લાલપ્રભુનેલ
લગ્નંતે, ઠેકાણેધારોમરાણે ॥ સાચીકહુંવાતાપે
॥ ॥ ગરબી ॥ ૩ ॥ ॥ સમાપ્ત ॥ ॥
રાગગરબી ॥ ॥ સતસંગવિષે ॥ ॥
રાખ્યહીયેહીરીત, ચેતીનેચીતે ॥ લલમનક્રમ
વચનેનીત, પ્રભુનેતૂંપ્રીતે ॥ રાખ્યહીયે ॥ ટેકા
સેહેનેમનચંચળસહુનુંદુયે, રાતદિવસવિષય
રંગરે ॥ અન્યનથીસાધનજેનુંકર, સાચોનીત
સતસંગરે ॥ ચેતીનેચીતે ॥ ૧ ॥ ॥ સેહેનેસહુકાર
ધારોતાં, હુખસહુભરીદૂરરે ॥ હેતેહરીહરદામાં
પ્રકારો, લાસેલલલરપૂરરે ॥ ચેતીનેચીતે ॥ રા
નીચનીરસહુનગ્નગળીનું, ગંગમળીધાયગંગરે
॥ સંતનાસંગેસંતથઈતને, લાગેહીયામાંરંગરે
॥ ચેતીનેચીતે ॥ ૩ ॥ ॥ પારસનાસંગેપારસધાય ॥
રંચકરહેનહીંલેદરે ॥ હરીબનસંગેહરીબનધાય
સહુ, મરેબક્તનોખેદરે ॥ ચેતીનેચીતે ॥ ૪ ॥ ॥ સઘ
ળીરીતઅગ્નીનાસંગે, સેહેનેદૂરપણાયર ॥ સ
તસંગેસઘળાંમનતારાં, પળમાંપાતકબચરે ॥ ચે
તીનેચીતે ॥ ૫ ॥ ॥ ઓઘોમહીમાસંતસંગનો, સમ
ઝીથપેચેતરે ॥ લાલત્વસહુસાધનમુકીકરફ
રીબનસાથેહેતરે ॥ ચેતીનેચીતે ॥ ૬ ॥ ॥
ગરબી ॥ ૪ ॥ ॥ લલલ્લાયેલક્તલગયંત,

રૂપરૂદામાંધરી ॥ નથી જંતર સંત અનંત, મૂઝ્યમ
 ન લાંતિ પરી ॥ લલન લાવે ॥ દેક ॥ સંતરૂદામાં જન
 ત રહે છે, અનંત રૂદામાં સંતરે ॥ એ સાચું સીદ્ધાંત
 સમજ મન, કહે શ્રુતી શાસ્ત્ર અનંતરે ॥ રૂપરૂદામાં
 પાળેને સંતની સંગત તેને, જનંતની સંગત થાય
 રો ॥ એવો વીવેક ધરી મનમાં રહો, સંત વૃક્ષની છાંયે
 ॥ રૂપરૂદામાં ॥ રાળેને લેયો લાવ સદા, તેને તેવું ફળ
 હોયરે ॥ કર્મ ધર્મનો ટંદો તલુકરે, રસીકની સંગ
 ત કોયરે ॥ રૂપરૂદામાં ॥ ૩ ॥ વિવિધ લક્તલવમાં
 હીરહે મન, સમજને તે દેનો લે દેરો ॥ અંતરનો જા
 શાયન મળે તેના, સંગે થાય જતી ખેદરો ॥ રૂપરૂદા
 માં ॥ ૪ ॥ સહુની સાથે સરખું મળવું ॥ એ જ્ઞાની
 ની રીતરે ॥ લલની લુન્કે વીચાર કરી કરે, પ્રેમી લ
 ક્તરું પ્રીતરે ॥ રૂપરૂદામાં ॥ ૫ ॥ કૃષ્ણ ચંદ્ર નું રૂપ રહે,
 લેના કૃદિયા મોઝારરે ॥ તેના ચરણ શરણમાં ર
 હીયે, લાલ કહે નીરધારરે ॥ રૂપરૂદામાં ધરી ॥ ૬
 ॥ ॥ ગરબી ॥ ૨ ॥ ॥ હર શ્યામ લ
 ક્તનો સંગ, જારત જંગ ધરી ॥ પશો લક્તિ જય
 જાળંગ ॥ વિષય લ્લસે વીસરી ॥ કુરશ્યામા દેક
 ॥ પ્રેમી લક્તની ભૂઠણ તૂં મન, ખાંતે મુખમાં
 ખાલેરે ॥ અંતરનું જાલિ માન તલુ, સત સંગ
 ગમાં નાલેરે ॥ જારત જંગા ॥ ૧ ॥ ૬ ॥ મળે મન

(११८) खानदासबहुतपदसंग्रह.

भणे लबन भणे, भणे सकुण रस रीत रे ॥ ते नी-
साधे मन क्रम यवने, कुरीये सायी प्रीत रे ॥ ज्वार
त अंग गाशा प्रेम लक्ति रस भांने नुं मन, मथरहे
दिन रात रे ॥ तेया रसिक संगायै रती तूं, कुरणे भा
रा तात रे ॥ आरत अंग गाडा संगत संगत सह
हुं पण, संगत मां जहुं हे ररे ॥ तेने संगत ज्ञाणो
नेथी ॥ दीपने लक्ति रस जे हे ररे ॥ ज्वारत अंग गा
शा जेना संगे लक्त पधारथे, स्वप्न सरी जां बणा
ये ॥ जती निर्वेदे नेह धरी नीत, गोविंद ना भुवा गायरे
॥ आरत अंग गापा जेना संगे पुज कीत पाये, सेहेने
सर्व शरीर रे ॥ तेना शास्त्र सुणी नीत खानदास ॥
नेत्र मां जाये नीर रे ॥ आरत अंग गाडा ॥ ॥
गरजी ॥ ॥ ॥ तब अंतर संतनी साध
निरंतर नेह धरी ॥ तारो हे ते आलसी हथि, पूरणा प्री
त कुरी ॥ तब अंतरा रेडा सदा स्थलायी कुं कृष्ण कुं
थानी, तेना भुज मां वात रे ॥ सुज नग मे संसार नुं
स्थप्ते, रंग मां रहे दीन रात रे ॥ निरंतर नेह ॥ १ ॥ जे
वा संतने नयणे नीरंजी, तन मन शीत पायाय रे ॥
घेहे वैरागनां वयन सुणी तने, लक्त नुं लान लूला-
य रे ॥ निरंतरा रा प्रेम घोरी ना जां ध्यानेना, वि-
त मां वसे घन यंदरे ॥ तेहे नी कृपा कटाक्षे सेहेने, छूटे
लक्त नो कुरे ॥ निरंतर नेह ॥ ॥ ॥ ॥ प्रकार मन क

સ્પિતમત, કુલ્પી રચેને ગ્રંથરે ॥ સાચા સંતનો સંગ
 ફરી મન, તબને તેહેનો પંથરે ॥ નિરંતરને હા ॥ શાસ્ત્ર
 ક્ત સંગ વિના લલન નહીને, લલન વિના નહી પ્રેમ
 રે ॥ ફાણું પળ ફરીનું લલન ન લૂનીયે, ને હે ધરીયે
 ને મરે ॥ નિરંતરને હા ॥ ૫ ॥ ઓપા ઝનત્ય લલક લ
 ગવંતના, દુર્લ્લભ આસંસાર રે ॥ અધિકારીને મળે
 અચાનક, લાલક ફે નિરંધાર રે ॥ નિરંતરને હા ધરી ॥
 હા ॥ ગરબી ॥ શા ॥ ૬ ॥ દુર્લ્લભ આ
 સંસાર, લલક રસીક લવ માં ॥ લવ લગતારે નીર
 ધાર, સેહેને ફાણું લવ માં ॥ ૭ ॥ દુર્લ્લભ ॥ દેશાત્મ
 બનાનંદ રસીક રંગરાતા ॥ નિધિ તનુનું અભિમા
 ન રે ॥ શરણાંગત સંગીને સેહેને, આપે અલય પદ
 દાન રે ॥ લલક રસીક ॥ ૮ ॥ નીત નીત નીરખે નીલ
 જંતર માં, નાચાણનો રાસ રે ॥ ગ્રેહે વૈરાગની ચાતક
 ચેરહે, જાહે પ્રહર ઊદાર રે ॥ લલક રસીક ॥ શા
 માતતાત સુત ત્રાત જ્ઞાતિ તલુ, સહુથી રહે નિહ
 સંગ રે ॥ જંતર માં જ્ઞાનંદ રહે ભેઈ, જાત મગતી
 અભંગ રે ॥ લલક રસીક ॥ ૯ ॥ સદાધીર કુપી શરી
 રે રહે નહી, ભેમ સાચો રણ સૂર રે ॥ પિંડ પેડે નધરે
 પગ પાછો, પ્રેમ સૂર તરૂર રે ॥ લલક રસીક ॥ શ
 ધ્યારે ક્ષિપિત દોષ અધરનો, દેખે નહિ મન માં ચરે
 ॥ ધીર બધર્મ તને નહી રહે સદા, શાંતિ પદની છાંયે

(१२०) सात्वतसंस्तुतपदसंग्रहः

लन्तरसीडा ॥ ५ ॥ सर्वदुष्टनापेरीकरीरीर, संतय
रएरनधाररे ॥ अयेयी अष्टा अंतरजाणी ॥ १ ॥ लानुंत
रने संसाररे ॥ लन्तरसिडा ॥ ५ ॥ ॥ गरजी ॥
पा ॥ ॥ समाप्तम् ॥ ॥ दाग गरजी ॥
॥ ॥ ज्ञानविषे ॥ ॥ इरसायागुरुनो सं
ग, रंगद्वीये सागे ॥ आवे अंतरमां जानंद, लय
नो लय लागे ॥ इरसाया ॥ १ ॥ अष्टा अष्टा अंतर
रजातमनी, ओणजे आवे अविनाशरे ॥ १ ॥ इरसा-
नरश्यरहीतदेजे, नारायणनो रासरे ॥ रंगद्वीये
॥ १ ॥ मनवाणी ईदीनो विषय नथी, नथी तहां लक्त
प्रपंयरे ॥ त्रिगुणतत्त्व रचित तनरं नित, रयना
नथितहां रंयरे ॥ रंगद्वीये ॥ १ ॥ अगनी अर्क नथी
तारागण, नथी सूर्यने यंदरे ॥ साक्षी सफल प्रका
शकपोते, स्वयं सखिदानंदरे ॥ रंगद्वीये ॥ ३ ॥
लनग्रत स्वप्न सुषोपती नथितहां, तुदीयाती तज
नूपरे ॥ अजं अखौकि अजातमज्जणगो, सदा
अइरस नूपरे ॥ रंगद्वीये ॥ ४ ॥ अजिनाधार अजि
ल अनंद प्रद, पोते पूर्ण प्रकाशरे ॥ विद्याकाशयं-
यणयितय रनित, सहुमां सरजो वासरे ॥ रंगद्वी
ये ॥ १ ॥ साहसुदृष्टपापिडी सहु सुखल्लासेने सर
सहुडानरे ॥ सात्वत प्रलु अंतरमां मजे नीत, आवे
अयण नीन रानरे ॥ रंगद्वीये सागे ॥ ५ ॥ समाप्तं

॥રાગગરબી॥ ॥વિનતિવિધે॥ ॥સુણોશ્રી
 મળા કું તમ માટે ઘેલી થઈને ॥ રાગગા ॥ ॥સુણોશ્રી
 પત્ની કૃપાળું કું કરગરીને ॥ આપો દરરી નદ્યાળુ ફેતે
 મને હરીને ॥ સુણોશ્રી પત્ની ॥ ટેકા ॥ પ્રીતમ પળે પળે
 પ્રાણ અફળાય છે ને ॥ આકુળ વ્યાકુળ થઈ અંતર ગમ
 આય છે ને ॥ સુણો ॥ ૧૧ ॥ મારે નયણે તે નીરને ફનાં વહે
 ને ॥ વાણી વિહોણાં વેદના કેઈ પરે ફેલે ને ॥ સુણો ॥ ૧૨
 ॥ આરત આંચની શીખાએ માંડું ઊરજળે ને ॥ તેમાં
 પ્રીતે પડી મન પતંગ પરજળે ને ॥ સુણો ॥ ૧૩ ॥ સુકાસરોચ
 રની લોમી ફારી નય છે ને ॥ ત્રિવિધિ તાપે તેમ તમ વિ
 નાત પાય છે ને ॥ સુણો ॥ ૧૪ ॥ ચૈતન રૂપે થવાને ચિંતા
 ચિત્ત કર ને ॥ ગ્રેહે વેદનાયે વિષય લોગ વીસરે ને ॥ સુ
 ણો ॥ ૧૫ ॥ કૃપાદ્રષ્ટે લાલનું તે કષ્ટ પાપ ને ॥ ॥ અના અન
 તરમાં નિભનંદ આપે ને ને ॥ સુણોશ્રી પત્ની ॥ ૧૬ ॥ ॥
 ગરબી ॥ ॥ ॥ કૃપાળું કૃષ્ણ કું રું ઘણું કરગરી
 ને ॥ અંતર ટાળીને અંતરમાં આવી હરીને ॥ કૃપાળુ
 ॥ ટેકા ॥ કૃષ્ણ વળતિ નથિ કાળ બનું કંપાય છે ને ॥ છાતી
 છણા છણી ને ॥ છાની પીડાયાય છે ને ॥ કૃપાળુ ॥ ૧૭
 ॥ લલવ લોગનો લોચંગડ સ્યો અંગમાં ને ॥ વિષય
 જે હરની લેહે રોજિઠે અનંગમાં ને ॥ કૃપાળુ ॥ ૧૮ ॥ ॥ અની
 અંતરમાં આપે દા અપાર છે ને ॥ પ્રભુ પાસે મારો પળે પ
 ણે પોકાર છે ને ॥ કૃપાળુ ॥ ૧૯ ॥ કું કેટલું કું કું તે મુખે કું

(१२३) वासुदेवसङ्गृह्यतपस्यसङ्ग्रह.

[illegible]

बाल्यवृत्तसंग्रहः १२३)

[illegible]

(૧૨૪) લાલઘસભુકૃતપદસંગ્રહ.

ગેવૈરાગઆપીનેવેદનાહરોબ્નેાફાનેસાંતળળોાપા
સાચીશાંતિઆપોસદગુરનાસંગમાંબ્નેા રસીલા
બ્નેરસીકસંગરંગમાંબ્નેાફાનેસાંતળળોાડાત્નત્તિ
લાવનાયેલેદલાવનાહરોબ્નેાલાલતૂંછેમારોત્રેવું
મુખેજિયરોબ્નેાફાનેસાંતળળોાજાાગરબીાપ
ામારાઅંતરમાંઅલબેલાઆવબ્નેબ્નેામ-
નેરીત્રુકેરામારંધીમૂકાવબ્નેબ્નેામારાઅંતરમાંાટેક
કામક્રોધઘોરયોરયીતમાંવસેબ્નેાબ્નેતેજૂરોતો
લાલતાફેરીબરોબ્નેામારાઅંતરમાંાપામાનમો-
હમદમછરઅફંકારછેબ્નેાલોલ્લસોલ્લસોફવેદનાવિ-
કારછેબ્નેામારાઅંતરમાંારાાએનોઅંતરમાંઅતિ
ગિતપાતછેબ્નેામારેમાથેમાધવમોટીએનીઘાતછે
બ્નેામારાઅંતરમાંાડાકરબ્નેડીકરગરીફંપાક્યો
કફીબ્નેાકઠણકાળબ્નેનારીત્રુકાંઈસુણોતફીબ્ને
ામારાઅંતરમાંાજાાંકુએકુંએકુંરકઅપારછે-
બ્નેાનાસીછૂવાનેલાગકહોલગાસછેબ્નેામારા
અંતરમાંાપામારેવારવારચિઠ્ઠલાકુંકંડીબ્નેાશ્યા
મરીત્રુનેસંતાપોછૂટકોતથીબ્નેામારાઅંતરમાંાડ
ાઅંતરભનીમારેઆપનોઆધારછેબ્નેાપ્રભુપા
સેપ્રીતેલાલનોપોકારછેબ્નેામારાઅંતરમાંાજા
ાાગરબીાડાાસમાસમાા
રાગગરબીાામનનેરીસાવિધેાા

રીંખમાનનેતુંમૂઢમનમાહેરીભેનાસાચીસમઝવી
 નાસીધીનથીતાહેરીભેનારીંખમાનનેનારેકાતભિ
 આપેથીરથાપેહરીભાવનાભેનાખેવરખોળીકાહ
 ભેતુંનામનાવનાભેનારીંખમાનનેનારાતેમાંથાપી
 ફેટકાપીનેજિઘાસીભેનાદુખેહરીયાનેપારભેઈગિતા
 રીંભેનારીંખમાનનેનારામાટેસર્વતજીસંતશ
 રણમાંધસોભેનાવિષયવાસનાતજીનેસંગમાંપસો
 ભેનારીંખમાનનેનાઠાતેહજાપેરીનારાયણના
 નામમાંભેનાધીરજાપીનેવસાવેહરીધામમાંભે
 નારીંખમાનનેનાશાભત્મકોટીકનાંકલ્મષકાપેરીભેના
 થીતથૈતનસ્વરૂપમાંભેઈથાપેરીભેનારીંખમાનને
 નાપાઅજંડાતમાનોરાસગિરમ્પકાસરીભેનારેહ
 મૃષ્ટિતિમિરલૂભેનહીલાસરીભેનારીંખમાનનેનાડા
 ભારેલક્તિરાગરીંતિસુખજાપેરીભેનાખોરેભક્ત
 ખેલવેગેમનનોખસેભેનારીંખમાનનેનાડાખેવું
 સુમઝીસફુસેવોસાચાસંતનેભેનાફેલાલઝેદેખા
 ડરીઅનંતનેભેનારીંખમાનનેનાટાનાસમાધેમ
 નારાગગરખીનાકથનીવીધેનાકો
 રીકથનીધીગરીબીએકલીઘણીભેનારેહેણિંમ્યકરે
 તેસફુરીખોમણીભેનાકોરીકથનીધીગરીખીએકલી
 ઘણીભેનારેકાસાખીરાજદરીખીરીંક્ષાદેસંસારમાં
 ભેનાઅંધઆપેવેહવિષયવેગંધાદમાંભેનાકોરીકથ-

(१२५) लालदासबुद्धपदसंग्रह

नीथीपाषाणराज्जदीपलेछेदेजाडेपंथसुतमांन्नेपाडे
पोतेबुछेगमारग्रहगतमांन्नेपाडोरीदधनीथीपाषाण
षयत्यागेलाधेतत्यरदेवायमांन्नेपापणपोतेरायेन
रीनेहनायमांन्नेपाडोरीदधनीथीपाडाअहवायडी
त्तमावेत्तोणाखोडनेन्नेपादृष्टिदेहमांतनेनसंरे
यरौडनेन्नेपाडोरीदधनीथीपाडादृष्टेहंलिङ्गदेपाडे
दुत्ताप्यारनेन्नेपावेषधारीनेवायेछसहुसंसारने
न्नेपाडोरीदधनीथीपापास्याभरीजीनेरहेछेसाया
स्नेहमांन्नेपादुहेलातनेनेहदेहगेहमांन्नेपाडोरी
दधनीथीपाडा ॥ ॥समाप्तम् ॥ ॥रागगर
जीपा ॥विततिविषो ॥ ॥नहिआपुंडोनंदा-
लुनालाखरे ॥महीडांमारारे ॥अरागा ॥ ॥सुणो
अवणारंजीलालाखरे, दासहंताशेरे ॥तमेदीनाना
पिह्याल ॥रंडनेजिगारोरे ॥पा ॥मनेमारछेरात्रुषु
माररे ॥दामक्रोधलोत्तरे ॥अपेअंतरमांहुजन्म
पार, जिपन्नवेसोत्तरे ॥दा ॥करवेअंतररत्तिनोत्याग
रे, अथानकजीपीरे ॥तूलावेघेहेयराग, नांजेल
लयायीरे ॥डा ॥दरेछंदियो ॥अर्थीमाररे, अंधकारजा
पेरे ॥विषयदेहनाअंगारमोजार, थिरलेछियापेरे
॥राअनेनीअंगोअंनलागीलायरे, दृष्टछेडोटीरे ॥
अटरसजावानेधाय, इयेनजुजिरोटीरे ॥पाअम
अनेडदरेछेअडाखरे, नेममनडावेरे ॥अतिराखलो

લાલદાસનુકૃતપદસંગ્રહ. (૧૨૭)

કુનીલાલ, સંપત્તિનસાધેરે ॥ ડામનેજૂટેછેલાસ્મીરાય
 રે, ફરખજાળનીરે ॥ મારીધરધરફંપેકાય, વિજયધર્ષયા
 હીરે ॥ ડાહુએકલો એજાહુજાળવંતરે, નાઠાનીનથિખાલ
 રીરે ॥ ફરગરીફુંફમળાફંચ, લાલનરીત્સરીરે ॥ ડાહુરે
 રિરણાંગતનીસહાયરે, રાત્રુનુંમાનમોડો ॥ પાખોપ્રેમ
 રસશ્રીયદુરાય, ચરણચીતલ્લેડોરે ॥ લાલેફુંગેફુંનોત-
 લ્લવોનેનેફું, નંદફુમારરે ॥ આપોઆપનાગિપરસાયો
 સ્નેહ, લાલનેઆપારરે ॥ ૧૧૧ ॥ ગરજી ॥ ૧૧૧ ॥
 મનેદરશીનદીનદ્યાળરે, અંતરઆપોરે ॥ જોપાળગદા
 ધરલાલ, ફફમાફંકાપોરે ॥ ૧૧૨ ॥ રોકસિંધુજાપારમોજાર
 રે, પખોફુંમલીમદરે ॥ મનેજાફુંગ્રહીનેજહારકાઠો
 નેનંદનંદરે ॥ રાકુડાંકર્મનીલ્લખમાંજપારરે, ધુંધા-
 ણોફુંગમારરે ॥ લોખચોરાશીજીવતારાધસ્થામિંવા
 રપારરે ॥ ૩૩ ॥ લાલંલાલંનમધિસ્થાતલાંતાંઈરે, માફુંન
 દીસેકોઈરે ॥ રગાંસ્વારધેનાંસંગીસદાય, ફફુંફુંકોને
 રોઈરે ॥ હાઅમેકર્મેફરીત્તરમાંફીરે, ત્લટક્યોઆપા
 રરે ॥ નથિરેયામથિનાકુંજમનેકોઈ, દુઃખત્તંડારોપે
 ॥ ૧૧૩ ॥ જિદેફુંનોજતિરોયજઘ્યાસરે, ગિપલેત્રાસરે ॥ મા
 ટેશોકાફંપ્રભુપાસ, લુવ્યાનીનથિખાસરે ॥ ૧૧૪ ॥ વિ
 ધયવેદનાસદગિરધાયરે, તનતપીલ્લયરે ॥ આપોલા
 લનાઅંતરમાંય, સેફુંનેસુખધાયરે ॥ ૧૧૫ ॥ ૧૧
 ગરજી ॥ ૧૧૫ ॥ સુણોમાધવમારાનાથરે, વેદના

(૧૨૮) જ્ઞાનદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

નીવાતરે ॥ કરગરીને ફડું સાક્ષાત, તમને તાતરે ॥
તાવિષય જળમાં વહ્યું કરી વાલરે, માત્ર મનમીનરે ॥ કા
ળપારધીયેના ખીજ્જળ, દેખે ન પુણ્યદીણરે ॥ રાજાજરો
કર્મસંતેગે પડી જ્જળરે, પારધીની પાસરે ॥ તીક્ષ્ણરે
સ્નેહ તકાળ, કરશે વિનાશરે ॥ ડાખ્યે જ્જળથી તો
યવિષે જળરે, જૂર સૂકારે ॥ પાપે તાપે માંથે ઈને વિ-
કળ, નર્કમાં જ્જળરે ॥ ૪૮ ॥ વિષયજળને માને સાક્ષાત્
સમુદ્ર સમાનરે ॥ હરી સુખ સાગરની વાત, સુણો ન
કદિકાનરે ॥ પાપામાટે મનપર જાણી મેહેરરે, ધીરકરી
થાપોરે ॥ ત્વજનાંદનિધિનું જ્ઞાન, જ્ઞાંતરમાં જાપોરે
॥ ૪૯ ॥ કદિ કૃપાજ્ઞાકર્ષેણો નાથરે, કષ્ટકાપીના ખોરે ॥ ત્વ
જનાંદનજળની માંચ, જ્ઞાનને શાખોરે ॥ ૫૦ ॥
ગરખી ॥ ૫૧ ॥ ॥ મારા મનની માયા ન જ્ઞયરે,
સુણો જહુશયરે ॥ સુખમાટે કસ્યાં સાધન, કુખખહુ
થાયરે ॥ ૫૨ ॥ ત્વરમાણું ત્વાળીને લોગરે, લોળી મન
ત્વરે ॥ ચામદામધામકામની માંચ, રહે ચક્રચૂરરે ॥
રાત્રે લોગવે ભેમભેમ લોગરે, તૃપ્તી ન પાયરે ॥ કહો
જ્ઞાની ઈંધન સંલેગ, ક્રેમ જોળે જાયરે ॥ ૫૩ ॥ તુલક
પાવિના હરે કોઈરે, કોટિ જો પચારે ॥ સાધન કરી પે
ખીમરી જ્ઞય, તરે ન સંસારરે ॥ ૫૪ ॥ સારે સમજાયો મ
નમાંચરે, સુખની સાંતરે ॥ ત્વજાવો લયલે દેખેદ,
શ્રીલગવાનરે ॥ પાપાકામક્રોધમદલોલ જ્ઞય મોહરે, સં

લાલદાસજીકૃતપદસંયત્. ૯૧૨૯૭

શાયશ્રવણે ॥ કૃપાસ્થેકરોહરીદૂર, માયાનું મૂલરે ॥ ડા
કુંઘુંદીનતમેદીનદયાળરે, તું નાથકુંઘનાથિરે ॥ માટે
લાલનીકરો પ્રતિપાળ, હરીગ્રહીદાથિરે ॥ ગા ॥ ૧ ॥
પદાદા ॥ ॥ સમાપ્તમૂ ॥ ॥ રાગગરબી ॥ ॥
સાધુસંગવિષે ॥ ॥ વાંસલડીવાગીનેકુંતોલ્નગી ॥
એરાગા ॥ ॥ સાધુનોસંગકરોનીતનીતા ॥ એથી
થારીપ્રભુસંગાથેપ્રીતા ॥ સાધુનો ॥ દેહા ॥ વિષયનીયા
સનાએથ કીરણશે ॥ પૂર્વનાંસંચિતપાપપ્રભુજીરો ॥
ગાંઠજાંઠકારનીએથકીગણરો ॥ સાધુનો ॥ ૧ ॥ એના
થીસંશયસફુરળીલ્લરો ॥ એપણએથજમનતેવરીયા
રી ॥ તેથીજ્ઞાનદીપકુદીલભાંદેખારો ॥ સાધુનો ॥ ૨ ॥
એતોતનેવાણીમાંવીવેકજતાવે ॥ જ્ઞાનનીગૂઢગતી
સમજાવે ॥ ભગતનુંલાનતનેએલૂણાવે ॥ સાધુનો ॥
૩ ॥ આપરીરામનામનિભરત્તા ॥ ભૂરતૂંકરજેતેનું
લક્ષ ॥ ભગતમાંજૂઠુંનકરીરોપ્રયત્ના ॥ સાધુનો ॥ ૪ ॥
નીતસતસંગગંગામાંનાળો ॥ ઊંચીષ્ટતૂંગુફોયિં
નુંખાળો ॥ ત્નાથેષુણાલપ્રભુનાગાળો ॥ સાધુનો ॥
પા ॥ ॥ ગરબી ॥ ૧ ॥ સમાપ્તમૂ ॥ ॥ રાગગ
રબી ॥ ॥ વીનતીવિષે ॥ ॥ સુણોતમેરંગી
લાશ્રીરણાછોડાભગતમાંતમારીનથીક્યાંઈલેડ
॥ સુણોતમે ॥ દેહા ॥ કુંઘુંમારાકુંખનીકુંદાંણી ॥ વડુ
કુંધિફળપર્થમુખવાણી ॥ ભાણોછોતદેવીકુંધુંબખા

(१३०) लाखदासब्रह्मकृतपद्यसंग्रह.

एणीसुणोतमेराभाभांयूयितं यंयणयपणकुहोरा
हेउछेनेमहुरायुंदोरात्ताणेनहीरातदीयरीफेलेोर
सुणोतमेरायायीयारनीवाउतोडेजहुवारापे
सेनछेप्रपंयसेत्रमोअराइरेछेविइद्विषयनोअ
हारासुणोतमेराउआअेवूंअेअनादीनुंदुष्टअलगी
पारेवारेनुतीयुंनमनीयागीराइणनधिनेतुंन
गतमांथीनगीरासुणोतमेराधरेनहीयेहलोइनी
लागाइरेअहुनक्तमांहुडांकागागमेनहीस्तायासा
धुनोसमागासुणोतमेरापेअेनेतमेप्रेमजंधनथी
जांधोराज्ञानगाणीयुंगणामांसांधोरायेरायोनेयेतना
आनंदकांधोरासुणोतमेराइानथीमारेतमपेजेको
धनाथालेनेमारादएकतादोरनेसाथेराआलोहु
अेवेणायेलखनोइथेरासुणोतमेराआरागर
पीराभाआअ्राबदीवाणीनोमारेदाहुडोराप्रेतु
मांयूयितयरणमांयोटाडोराअ्राबदीवाणीनोराटेडा
नथीमारेअर्थलगतमांकांछेराइरेछेदोगटमनलय
मांहीरातेनेतमेराओरारणमांशांछेराअ्राबदीवा
णीनोराभादेपीदोषपरनाइरेअहुपापेराअेछेन
क्तविषयनान्नपेराइरेछेपुण्यकर्मनोपित्तिपाआ
बदीवाणीनोराराहुनोअेनेपाअ्योइराधरुंइ
नोअेतोइरेदीलथीडांयुंयछेनेरापारेवारेनयवि
षयमांवहीनेराअ्राबदीवाणीनोराआधजीपणघ

રમાંનથીએમેગમતુંપરેફેરાતદીવસમનરમતુંપ
 ત્રમેછેલવનાલોગોમાંતમતુંપઆલદીવાળીનોપા
 ાકરોપ્રેલુઅંતરમાંઅલવાળુંપદીવાળીજ્ઞાનદીપક
 નીલાળુપાતોતોમારામનનેકુંપાછુંવાળુંપઆલદી
 વાળીનોપાપાટાજોમારાઅંતરનોઅંધકારારાજિ
 ઘાડોનેરામરત્નતંડારાવધેદીનદીનવીચેકવેપાર
 પાઆલદીવાળીનોપાડારાનિસારધનુંપૂજનનક્યા
 રેધારીપાતારેમારુંકુંજસફૂકુરજીશોપાલક્ષ્મીવરથી
 તયોપડેલખારીપાઆલદીવાળીનોપાજાથેશહરી
 લક્ષ્મણવાયોલાલપામરેશીરજમનાદેવાનોદાત્ત
 પાપ્રસન્નથારીપ્રેમેપદ્મનાલપાઆલદીવાળીનોપા
 ટાપ્રેવીદીવાળીનેનેદેખારીપાતેનાતનતાપસકુ
 ટળીત્તરીપાઆલનોપ્રીતમપ્રીતેપ્રકારીપાઆલદી
 વાળીનોપાલપાગરજીપારાપાસમાસેમ
 પાપાગગરજીપાવિરહવિષેપા
 મળીએકવિરહજેનમારામનમાંપાતેનેદેખીતપ
 થયોમારાતનમાંપામળીપાદેકાએનાઅંતરનીવા
 તમેંબળીપામારીપાસેપીવામાગેપ્રેમપાણીપાવદે
 છેવિકૃતપિઠમુખવાણીપામળીએકપાશાઅરેજે
 નીહૂંતોછુંપ્રેમનીપ્યાસીપાએનામાટેઅંતરરહેછે
 ઊઘસીપાપ્રેમજળપારીપ્રીતમઅવિનાશીપામળી
 એકારાત્યારેતેજોલઆરતનાજોલીપાજિરે

[૧૩૨] લાલદાસભટ્ટપદસંગ્રહ.

જાપણખે શિકાદીજેખોળી ॥ ભેઈશું ભુક્તિથી ભગ
હં દોળી ॥ મળી એકા રૂા તારીતો યાતનથી ચીતયડ
તી ભગતમાં ભાળનથી જોની ભડતી ॥ ખોળેથી ખજ
નથી જોની પડતી ॥ મળી એકા રૂા ભ્યારે જોની ખો
ળ ખજર નહી પડીશું ॥ ત્યારે આરત પીડાતે ક્યાં લ
ગી સહીશું ॥ છાની યાત કોના આગળ ભઈ કહીશું ॥
મળી એકા પા વિઠળ પેઈ સુઝે ન એકે વિધારા રૂયા
ણી છાતી રૂચે વારવારા વહે છે જોળિની જાંખે જાં-
સૂધારા ॥ મળી એકા રૂા જોળિની જાંખું પેઈ છેરા
તી ॥ આરતની જાંખે જોળે જોળિની છાતી ॥ પીડા
જોળિની મને નથિ ખમાતી ॥ મળી એકા રૂા ભૂ
લી ભ્યારે ભાન જોળિની જતનમાં ॥ પ્રીતમ પ્યારો
આવી મળ્યા ત્યારે મનમાં ॥ પ્રેમ ભળ પેઈ નેરા-
ખીચે તનમાં ॥ મળી એકા રૂા થેતન સિંધુમાં મા
રૂમન મળીયું ॥ ભે મકાંઈ લૂણ પાણીમાં ભળીયું
॥ વિરહનું દુઃખ તત્કાળ દણિયું ॥ મળી એકા રૂા લા
વીરહથી વીરહ પ્રાય ને ને લારી ॥ તેની જાયાત ક
હી વિસ્તારી ॥ એતો લાગે લાલ પ્રીતમને પ્યારી
॥ મળી એકા વિરહ જો ન ॥ ૧૦ ॥ ॥ ગરબી ॥ ૧
॥ ॥ વિરહ જોની જાવી અધાન કમનમાં ॥
ધારે વારે આંસુ વહે લોચનમાં ॥ વિરહ જોની ॥ દેકા મા
રી મન પ્રતીતે એ સમ આવે ॥ રીખ સંદેશો કહી સં-

લળાવેામનેમારીભૂલએનુકેનળાવેાવિરહજે
 નીપાપાહિંધેરીરેમૂલીપીડાભ્યારેપામીપાત્યારે
 તેંસમસ્થાઅંતરભમીપાસંકટમાંથીબહારકાઢો
 મનેસ્વામીપાવિરહજેનીપારાકુસ્યોતેંકોલપ્રભુ
 નીપાસપાસંત્નારીશીતમનેહુંશ્વાસોશ્વાસનાત્ન
 ગતમાંરહીશીઅંતરથીહિદાશીપાવિરહજેનીપાડ
 પાતારાએકુસહુદુઃખહરનારાતેનીસાથેકરતી
 નથીકેમધ્યારાઅરેતારીસંકટવેળાસંત્નારા
 વિરહજેનીપાપાઅતોતારાત્નરણપોષણલરત
 રાતેનેછેડીકેમતૂંલમેછેબહારાનઠોરતુલસર
 ખીનથીકોઈનારાવિરહજેનીપાપાસાચાનુસુ
 બ્રગમેનહીભેનેપાવ્યલિધારીજારીકહેસહુતેને
 પાહુજીતુંસંગેરંગીલાનીરેહેપાવિરહજેનીપાપા
 બુદ્ધંતેઅંતેબુદ્ધંથઈભરીપાતેનાસંગેભમનીભૂતિ
 યોખારીપાપછેપસ્તાવોકરેશુંધારીપાવિરહજેનીપા
 પાતારાનેભૂઠાસગાસંસારાસ્વારથસુખમાટે
 કરેખુધ્યારાઅંતેનથીજાંસુનાજેભોનારાધિ
 રહજેનીપાપાઅનીજેવીવાતમુણીવારવારાત
 ભ્યૂંમેંસુખસહુસંસારાઅંતરમાંસંભાર્યોકરેજો
 કરારાવિરહજેનીપાપાજાંસુમારીજાલોતમેખુ
 નામીપાઅંતરમાંમળનેઅંતરભમીપાતમારાવિ
 યોગેપીડાબહુપામીપાવિરહજેનીપાપાજેવીભે

(१३४) लाजदासकृतपदसंग्रह.

नामनमां विरहजोधमणशो ॥ तेनातोतापनिविधि
न्याटणशो ॥ तेनुंजोत्थुंलाजप्रीतमसाथेपणशो ॥
विरहजेनी ॥ ११ ॥ ॥ गरभी ॥ १२ ॥ ॥ समाप्ता ॥
॥ ॥ रागगरभी ॥ ॥ ज्ञानविषे ॥ ॥
घटाज्ञानरूपीयही माराघटमां ॥ अजरतनीअक्षीम
मीअटपरमां ॥ घटाज्ञानाटेडा ॥ पीवेडनीचादणीव-
रसेलारे ॥ शुद्धिरूपीजुंघडेचारेचारे ॥ जायेछे अ
जुंघडेचारेचारे ॥ घटाज्ञान ॥ १३ ॥ ॥ येप्रेमपाणी
प्रेवाहुनुंपूरा ॥ कर्मनीकीयथेगर्भहूरा ॥ छपीगया
संरायरूपीस्तर ॥ घटाज्ञान ॥ १४ ॥ ॥ मधूरीवाणीजोजे
मनभोर ॥ दुशणताकोयलडरेजुशौरा ॥ प्रीतीरू-
पी ॥ पपैयोडरेटंडोर ॥ घटाज्ञान ॥ १५ ॥ ॥ ध्यानरूपीघ-
रतीगर्भेछे लींला ॥ जियांछे पूर्वाल्यासनांजीला ॥
रह्युंछे तेनेदेभीदीलरीअ ॥ घटाज्ञान ॥ १६ ॥ ॥ अजुं-
घानंरूपीरूणलारे ॥ लाज्युंछे येतनवृक्षनीडारे
॥ लणीलीधुंलाले पूरय संस्कारे ॥ घटाज्ञानाणे
॥ ॥ गरभी ॥ १७ ॥ ॥ इंद्रीतारातनमां
ज्ञानरूखाडी ॥ तेने जेनेअंतरजांअजिघाडी
॥ इंद्रीतारा ॥ टेडा ॥ प्रेमरूपीपुष्पेमाहुंमनलाणे
॥ वणज्युंछे संतरंगतनीडाणे ॥ वितारी ॥ लेमनुष
बन्मनेडाणे ॥ इंद्रीतारा ॥ १८ ॥ ॥ यैरागरूपीवसेजा
गयाना ॥ तेनेतंजापने मनथीमाना ॥ जेथीथाशे

ज्ञानजगीयानुंज्ञानाद्दूषिताशाशाशान्नेनेने-
 वानीआरतन्त्यारेथारो॥त्यारेताडुंतनडुंतपित
 पित्तरो॥घडीपणघरमांडेमरेहेवारो॥दूषिता-
 रा॥डावीवेडनोवायुन्यारेदीलवासे॥त्यारेजो
 धजानंदगंधनोथारो॥लगतनुंलान्ननूरलुण
 रो॥दूषितारा॥शाअनेनुंदूणभोसदूषीन्यारेम-
 णरो॥त्यारेतारातापेत्रीविधिनाटणरो॥लाचे
 खालप्यारोम्रलुजिरलणरो॥दूषितारा॥पा
 गरजीरा॥समाप्तभू॥शागगरजी
 ॥दूरीनेललुमेरेहोलावे॥भूधोभनुष
 ननभदूरीनावो॥यूपेयेतीनेहोयालो॥मारग
 दूरीमणवाभटआले॥शाविषयवासनारेहोवी-
 सारो॥तोआवरोदुःखदूरीजानोआरो॥अस्सु
 पेसहुयोनीमांहोआवे॥हाथगळपोहीरोशुंग-
 सावे॥रातेनीत्रंणारेहोतनने॥सतगुरुसंगे
 न्नाधनसनने॥शीशालेशरपोरेहोधारो॥देह
 गेहनोनेहनिवारो॥आलन्तिकलावेरेहोलनिये
 ॥कपटकामनाआणसतलुये॥शब्दसुणीनेरे
 होल्लगो॥ल्लांतिलयनालोयंगनीलागो॥र
 ॥निश्चेन्नुगेहोलग्नणो॥शीदकरोजालीपे
 याताणो॥भारेमननुंमानहोमेलो॥अरेदीले
 खालप्रलुसंगभेलो॥पा॥गरजी॥शा

॥ જાંતરહનમીહો જાવિનાશા ॥ પ્રીતમપ્રી
 ત્યેધાયપ્રકાશા ॥ રસીયોસફુઘટમાંહોરમેછો ॥ લૂ
 વ્યતેનરખાફેરલમેછો ॥ ૧ ॥ ભગનાલીમાંરેહોગ
 ધા ॥ તજીતેનેસૂંધેધાસમતીમાંદા ॥ જેમજાંતરમાંહો
 જાવિનારી ॥ મૂંઢબઈખોજેમધુરાંકાશી ॥ રાનાગ
 પતીભગમાંરેહોજીઓ ॥ જેનેતમેમળવાજારત
 ઝાઓ ॥ જારતજગનીહોઝિરધાય ॥ પૂરવનાંપા
 પિસફૂજળીલય ॥ ૩ ॥ વિષયવાસનારેહોલાગો ॥
 લક્તનુંસુખસફુખાવુંલાગો ॥ સૂકસીધાસમહોલા
 સો ॥ ઘેરૂવેરાગનોવેગપ્રકારો ॥ ૪ ॥ સ્વર્ગનાસુખ
 માંહોમનનાવે ॥ બ્રહ્મલોકસુખસ્વપ્નેતલાવે ॥ તા
 લાવેલીરેહોતનમાં ॥ મળવાલાલપ્રભુનેમનમાં ॥
 યા ॥ ૫ ॥ ગરબી ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ મળવાતનમનહો
 તપીલય ॥ જંગોજંગેલાગીજારતલાય ॥ ૮ ॥ જ
 કતાંભનમનીરેહોલય ॥ ચિતમાંચટપટીચિંતાધાય
 ॥ ૯ ॥ તયણેનીંદારેહોનાવે ॥ લાવેલોભનમુખમાં
 તલાવે ॥ શીરીરેકુધીરમાંસહોસ્ફુકાયાદીનદીન
 દેહીદુરખજાયા ॥ ૧૦ ॥ ઇનીદાઝેરેહોછાતી ॥ ૧૧ ॥
 ૧૨ ॥ વીતેસઘળીરાતી ॥ ૧૩ ॥ ઘણુંકોનેહોકેહવાયા
 પ્રીતમતુલવીનાપ્રાણપજાયા ॥ ૧૪ ॥ માધવમુખનેરે
 હોમળને ॥ ૧૫ ॥ લક્તિજાપીજાંતરલખને ॥ ૧૬ ॥ નનેકુ
 ખીયોરેહોજીઓ ॥ ૧૭ ॥ પ્રેમનળપાનેસારંગપાણી ॥ ૧૮ ॥

લાલણસભુક્તપદસંગ્રહ. (૧૩૭)

॥ નેહનો રાખાપનેરેહોનાતો ॥ રાખો નિઠરંગે મને
 રાતો ॥ લાલની ફરનેહો પ્રતિપાજા ॥ મારા લલિત
 ત્રિલંગી લાલાપા ॥ ॥ ગરબી ॥ ૩ ॥ ॥
 સમાપ્તમા ॥ ॥ રાખપદા ॥ ॥ વીનતી વિષે
 ॥ ॥ ॥ હો મનવાશ્રી હરીશરણે રેહેને ॥ એરાગ
 ॥ હો કેરીવ સુણાને ફેપા ફરીકાના ॥ મોહિમાર્ગના
 પરિપંથીનો, નારી ફરો લગવાના ॥ હો કેરીવાટે ફારંગે
 રણાલો મીમાં જાયી, જૂઝે સાચા સૂરા ॥ પાછા પગન
 લેરે નડે દિલ, તેને ચાવી ફીધા ચક્રૂરા ॥ હો કેરીવાટે
 ॥ હરીનું મન મોહોટાનારદ મુની, જ્ઞાની ધ્યાની ધીરા ॥
 તેના પેણ તનમાં તનૂ પેઈ, ઉર ઉપજીવી પીરા ॥ હો કે-
 રીવા ॥ રા ॥ તોળાના પેસદારી વપ્રદા, લગમાં ફરવે
 જલજતા ॥ એ ફલશ્રંગી આદ્યે અનેકને, ફેવા ફીધા છે
 ફલજતા ॥ હો કેરીવાટે ॥ દેવદનુભ મુની મનુજ સુર
 શ્રી, સફુનો શત્રુજેહા વીકળ ફરે અંતર વ્યાપી પેણ,
 એને નદીસે દેહ ॥ હો કેરીવાટે ॥ ઈત્યાદિક મોહોટામે
 હોટાના, મૂકાવે મનના નેમા ॥ અંતર વિષય ધ્યાની બ્ર
 જ્ઞાની ફૂં, તે પેકી છૂટકે મા ॥ હો કેરીવાટે ॥ ફામરી ત્રુના
 નારી તણો ફહો, શ્રીળીતામાં ઊપાયા ॥ બનાવું છું ફુલ
 દુપતી તો પેણ, મુનથી નમેયો બનાય ॥ હો કેરીવાટે ॥
 મારે ફેપા ફરીતમે જાપો, અનુલવી સંતનો સંગ ॥ સંગે
 શ્રુતિ સીદ્ધાંત સુણાવી, મને જાપો ભક્તિ અંતરંગા ॥ હો

(૧૩૮) લાલદાસજી કૃત પદસંગ્રહ.

શીયાળા અંતરંગ લક્ષ્મી આપી ફરી, ફેલે આલોહ પિયા
નેષો તે વોપણ બની પોતાનો, લાલને કરને સનાથ
પાહો કે શીયાળા ॥ સમાપ્તિ ॥ ॥ રાગ પદ્યા
મનને પ્રજોધ વીધે ॥ ॥ હો મનવા માન શિખા
મણ મારી ॥ શ્રી કૃષ્ણ ચરણનું રાણા ગ્રહ્યા વિના, થા
ય નહીં ગતી તારી ॥ હો મનવા પાટે કાપેડવાનું નરદે
પાંભડું, સુણા મન પંખી ફીરે ॥ તેનો આશ્રય ફરી જગ્ગા
ની, કેમ ધારી રહ્યો છું તું પીર ॥ હો મનવા ॥ શાકાળ સી
ચાણો શીર પર રીત્રુ, નીત નીરખે નીર ધાર ॥ તેથી પિં
ડે પાંભડું પ્રતિદીન, ભરણ થાય ગમારા ॥ હો મનવા ॥ ર
ાથી ત્રિવિધી ત્રિવિધ ચૂગામાં, ચંચૂર ફેદી નરાતા ॥
ચંચૂર સમાં ચીત ચોહોલ્યું તેથી, દેખે ન તારી તું ઘા
તા ॥ હો મનવા ॥ ડા ॥ એક દીન કાળ અચાનક ફરી, પિં
પિંબરનો નારી ॥ ત્યારે મૂકી રાકે મઝા ખમારી, માટે સ
મઝી મૂક્યજેની આરિ ॥ ॥ હો મનવા ॥ શા વિષયનો
ગમાટે ખીબ્બખુ, દેહ છે લક્ષ્મી આરા ॥ પેણા ફુલ લ
નરત નરત્ત અમૂલ્ય માટે, તુલને ફુંવાર ચારા ॥ હો મ
નવા ॥ પા ॥ માટે વિષય ચૂગામાંથી તું, ચિત ચંચૂને નિ
વારા ॥ કાળ રીત્રુનો લય દેખી મુખે ॥ કૃષ્ણ કૃષ્ણ જિએયાર
॥ હો મનવા ॥ ડા ॥ હરિ હરિ ઊચ્ચરતાં ફરી રૂપે ધર્ષ, લખી
લેશે સંસારા પીંડ પીંબરની પ્રીતી મટી તારું, ચિતય
ઈલેલો ચિદાકાર ॥ હો મનવા ॥ શા ઘાટે સફા સાધન ફરી

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ (૧૭૯)

જળગાં, લાલતૂં લેલેનામાનામેપ્રસન્નપિંપરમેશ્વ
 ર, જાપરીતુલને વિશ્રામાહોમનવાપાટા પાપ
 પાપા હોમનવા સાંલળમારીવાતાશ્રુતિસી-
 દ્વાંતસારશિખામાણાતુલનેકહું સાક્ષાત્તાહોમન
 વા સાંલળાટેકાકયામસુધના સાચાબનનો, કર-
 લેતુંસતસંગાનીત્યનિરંતરનિયમધરીતાં, સંપી
 દેલેજંતરજંગાહોમનવાપાપાપ્રલુનીપૂરણકૃપા
 હોયત્યારે, સંતતણોસંગથાયાસંગેહરીનાંચરિત્ર
 સુણી, પછેહરીમહીમાસમજાયાહોમનવાપાપાહરી
 મહીમાહરીકથાશ્રવણમાં, નીત્યધરાવેનેમાનેમેનો
 તમચરિત્રસુણીપછે, પ્રગટેપ્રલુસાથેપ્રેમહોમનવા
 સાંલળાપાપાપ્રેમેગદગદકંઠપિંધે, યાયહરીગુણ
 ગાનાપછેરોમાંચિત્તધર્મદુદનકરીકરી, લૂલેશરીરનું
 લાનાહોમનવા સાંલળાપાપાપછેજ્ઞાનંદજશ્રૂતેત્ર-
 માંજાવી, પરમાનંદગિરહિલરાયાપરમાનંદમાંમ-
 મ્મપિંધે, બક્તનરુષ્ટેદેખાયાહોમનવા સાંલળા
 પાપછેચિદાનંદરૂપેધર્મનેપદ, હ્રુવનમુક્તપમાય
 પાહ્રુવનમુક્તનીજકળગતીજેતો, કોઈથીકળીન
 વલ્લયાહોમનવા સાંલળાપાપાજેપદપ્રાપ્તિથવાનું
 કાવણ, મહાનુભાવનોસંગાલાલતૂંલગનધરીનેક
 રશે, શીતલપાયજંગજંગાહોમનવા સાંલળા
 પાપા પાપદાયા પાહોમનવામૂકીદેવજ

(૧૪૦) લાલપદસભુદ્રુતપદસંગ્રહ.

જારીઆલનક્તથર્ષલક્તજારીફરેતે, લક્તનહિલક્ત
દાસાહોમનવામુકીદેલગજારીઆટેકાજારીઅને
ફલનમનીલનની, જલરઅમરજેપાસાઅનેફજા
પદાઆપીનેતાં, ઘાલરોસત્યાનારીઆહોમનવા
મૂકીઆપાયકવર્તિરાલનીસફુના, ઊપરચરતેજાં
ણાપણનેજારીઆમરીનથીમનનીતો, રાલનનહીં
રંકલ્નણ, હોમનવામૂકીઆરાજારીઆત્રીમાંનીત
વીચરે, ફુરુણાધૂડઅનેકાકામક્રોધમદલોલમળી
તને, લૂલાવેજ્ઞાનવીચેકાહોમનવામૂકીઆડાજા
શીઅલ્પજ્ઞાનસ્તૂર્યનેલેને, નીતદાંકેછેનીદાના
અજ્ઞાનઅંધારુંજેથી, લન્મનત્મફરેછેહેરાનાહો
મનવામૂકીઆજાવૈરાગવાયુનોવેગવહેત્યારે, આજા
શીઅલ્પવેરાયાપછેઅંતરજ્ઞાનસ્તૂર્યપ્રકારે, તા
રૂંદુઃખસમૂળુલ્લયાહોમનવામૂકીઆપાનિરાસી
નાઅંતરમાંનીત, ચરતેઅર્જનંદાસર્વદીશાજા
નંદમયદેખી, વીશ્વમાંવીચરેસ્વછંદાહોમનવામૂ-
કીઆજામાટેઅંતરજ્ઞારીતલ્લૂ, લક્તથીપાને
નીરારીઆનીરારીનામનમાંવસેનીતાલાલપ્ર-
ભુઅપિનારીહોમનવામૂકીઆટાપપદાડ
પાહોમનવાસાંલ્પશિષ્ટાસારાહેતેશી
હરીનાયુણાઈને, ઊતરનેલવપારાહોમનવાસાંલ્પ
ણાટેકાકારતગેફૂડાંકર્મતલેતમે, તતક્ષણમનક

મવાણાજેથીજધિકુજધિકુઢખેપાયમાટે,કપિક
 રોરીદહણાહોમનવાસાંલણાશામાગદિરેમાડું
 તનમાડુંધન,મારીનોતમનારાજેમમાડુંમાડુંમિ
 થ્યાકરેજેથી,મૂરખખાયછેમારાહોમનવાપારાપો
 ષેપામરપ્રેપંચેતણીતૂં,વેગેપ્રિતનિવારાશ્યાનતુ
 લ્યથઈરીદ્નેવહે,સંસારસફરનોતનારાહોમનવાપાડા
 માહેમનનીમાયાતનિ,તનમાયાપેતિલગવાના
 પ્રીત્યેપ્રસન્નથઈપરમેશ્વર,આપેનિજનનંદધનાહે
 મનવાપાડાકાગણેકેરાકૂરીકૂરીજાવ્યો,દુર્લભનર
 જવતારાત્તૂળીરાતહીથાનેહરીભિજો,કૂરીજાવે
 નહીજાવારાહોમનવાપાપાયૈતરચિતનુંચિત
 તતનિતૂં,ચિતચૈતનમાંધારાચીતનાસંગેચૈત
 નેપાય,નન્મમરાણસંસારાહોમનવાપાડાવઈ-
 રાકેયિષયવેગતણુંતૂં,જાગ્રણજળગુંનિવારાયિ
 ષયારીત્તનાઅંતરજીહે,રાગદ્વેષઅંગારાહોમનવા
 પાજાનેહનુક્તેથીલગનેતૂં,નન્તસ્વપ્નથીનંતા
 જળગુંજવિદ્યાગહનપણારો,ત્રાસેઅંતરમાંહીઅ
 નંતાહોમનવાપાડાઅષાડેઅંતરત્રેદ્યાપેદાસં
 રીયશોકસંતાપાસુગાલશ્રંગવતસદુથઈનરી,
 તાડુંજળગુંધારીઆપેાહોમનવાપાનાશ્રાવણેશાં
 તિસુખનાંસર્વડાં,વરસેધારંવારાતનનાત્રિવિધિ
 ત્તાપરળી,બિલ્લારીશ્રાનંદખપેશાહોમનવાપા

(१४२) लातदासलुप्तपदसंग्रह.

॥ लातदासलुप्तपदसंग्रह, सतगुरुनो भक्तिमाया रीषे
सुरेराश्रुति शिवसारदा, नेतीनेतीनीतगाया होमन
वा ॥ ११ ॥ आसोये साया जानंदनी, समजावे सतगुरु
मान ॥ अधिकारी जंतरमांधरी, लातप्रलुप्तध्यान
॥ होमनवा ॥ १२ ॥ ॥ पदा ॥ ॥ होमनवा
सांलणनेरीगुह्यज्ञान ॥ सर्वलुप्तश्रीहरीताजंरीजेवुं,
समजीजापोमानदांन ॥ होमनवा ॥ १३ ॥ ॥ भनक्रम
व्यनेकोर्ध्राणीनो, करवोनहीं करारे द्वेषा लुप्तजे
हरीजापेदुजायमाटे, तबवोजंतरथीजरौषा होमन
वा ॥ १४ ॥ तीर्थव्रतवरणाश्रमधर्म, विद्याध्यनार्थन
ध्याना ॥ यैतनद्वेषीहांलिङ्गुलस्मी, मांहीजाहूती स
मान ॥ होमनवा ॥ १५ ॥ विद्याविनयसहीतब्राह्मणगा
य, हस्तीस्वपयनेस्थान ॥ सहुमां सरुभो आत्मादे
जेतेने, पंजीतदुलगावाना ॥ होमनवा ॥ १६ ॥ ॥ समदर
रीनीवृत्तिरहेनीत, शांतिसभुदनीमांया ॥ यितन
तबि यैतनधर्धेजेन, लौतिङ्गलावना ॥ १७ ॥ ॥ होम
नवा ॥ १८ ॥ ॥ भेमिङ्गितजग्रीडाष्टसभूहने, लस्मिद
रिनीरधार ॥ तेमजलेदज्ञान सहुदुर्मनेलस्मी, लूत
दुरेतेणीवार ॥ होमनवा ॥ १९ ॥ ॥ श्रीगृष्णनाशुद्धविषा
सीडे, निर्मोही निर्मानि ॥ भर्तुनजिह्ववजादिङ्गने,
श्रीहरीयेजाप्युंजेज्ञाना ॥ होमनवा ॥ २० ॥ ॥ तेभाटेस
हुसाधनतबित्त, लबंलावे लगवाना ॥ २१ ॥ ॥ लात

પ્રેતુગિરજાવી, સમભાવે જ્ઞાનની સાંના હોમનવા
 સાંતનજ ને શુદ્ધ જ્ઞાનાડા ॥ ૭૧ ॥ ૧૫૬ ॥ ૭૨ ॥
 હોમનવા મનમાયાને તબને ॥ મનક્રમવચને તાવ
 ધરીનીત, કૃષ્ણ ચેરણ ચૂપે લબને ॥ હોમનવા મનમા
 યાને તબને ॥ દેશા ચેતૂરાને ચૂકપડાવી, ગિરગિપલ્લ
 વીજનંગા તેથી કામાતુર થઈ ધાયાલુયો, ફરવા
 સુતાનો સંગા હોમનવા મનમાયા ॥ ૧૫૭ ॥ ૧૫૮ ॥ ૧૫૯ ॥
 નીરૂપે દેખી ધર્યું, રૂપનું રીચળુ યે ધ્યાના ॥ મનમય
 વસ થઈ વિષય માં ફીવ ફી, તૂટ્યા સ્વરૂપનું જ્ઞાન ॥ હો
 મનવા ॥ ૧૬૦ ॥ નારદ મુનીના મનમાં પેસી, કેવો તયા
 વ્યોનાયે ॥ જ્ઞાન ગયું મર્કટ મુખે યવું રીસ, ધરસો નહી
 ફું સાચા ॥ હોમનવા મનમાયાનો ॥ ૭૩ ॥ ઈન્દ્ર સોલરી
 પારાસર પણ, વેગે વહ્યા મનપૂરા ॥ શ્રેફલ શ્રંગી જાણે
 જને કને, કામે કીધા છે હજૂરા ॥ હોમનવા મનમાયા
 નો ॥ ૭૪ ॥ તે મારે તૂંત તપર થઈને, ચૂપે થીત માં ચેત,
 માન મૂકી નીત ફર ને સાચા, સંતની સાથે ફેત હોમ
 નવા મનમાયાને તબને ॥ ૭૫ ॥ તેની કૃપા ધિકીત રજું તું મન
 ન રૂપ સંસાર ॥ મનન મટે મન મરી જશે પછી, પાન
 મીશી માયાનો પારા ॥ હોમનવા મનમાયાને તબને ॥
 ૭૬ ॥ જાં જાં મનન સ્વત્વાયે મન રહે, તહાં તહાં ફું
 શ્રી પારા ॥ મારે મનનું મનન તબિ મન, લાલ પ્રેતુ માં
 તંધારા ॥ હોમનવા મનમાયાને તબ ને ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥

(१४४) लाहदासबुद्धतपेसंग्रह.

पदा १॥ ॥समाप्तेभा ॥गर्वप्रहरवि-
षा ॥होमीध्यारीधनेधरोमनगर्व ॥कर्मधर्म
नीबनणमारे, रीरास्त्रीधूयाणासर्व ॥होमीध्यारी
धनेगारेका ॥जेकाधरोमां ॥दिद्वप्रेत्ये, लाध्युं श्रीलत्र
वाना ॥मारीसेवास्मरण ॥कीर्तननो, सर्ववर्णनो
धर्मसमान ॥होमीध्यारीधने ॥पारा ॥स्त्रनो ॥जारे
यसमजेनहीधरे, धर्मकर्मनुमान ॥रोयकचाणीमं
वहीबर्षसाथा, संतजीसमजेनसाना ॥होमीध्या
रीधने ॥रा ॥कर्मसंज्ञेनेसमजावेकोर्ष, श्रुतिसि-
द्धांतनीचाणा ॥तोपणा ॥मानीपंजीतपोते ॥जुहु, जे
ने ॥श्रुतिवाक्यप्रमाण ॥होमीध्यारीधने ॥आ ॥जेम
मविद्यामां ॥जंनर्ष, जज्ञाने ॥त्रमे ॥जनेका ॥आप
लमे ॥जन्यने ॥लरभावे, पाणसमजेनरी ॥स्त्रवि-
वेक ॥होमीध्यारीधने ॥रा ॥कर्मना ॥कृणने ॥जक्षयकहे
वणी, जक्षयकहे ॥स्वर्ग ॥धाम ॥जेम ॥काम ॥कामना ॥
र्म ॥देधरी, ज्यारेन ॥सह ॥विश्रामा ॥होमीध्यारीधने
॥पा ॥आयागमनवेगमां ॥वहे ॥तीत, मानीपंजीत
मूढा ॥जसाध्यरोगी ॥लवल्लोगना ॥लेगी, इहोडेम
समजेगतीमूढा ॥होमीध्यारीधने ॥रा ॥विधिप्र-
कारना ॥कर्मधर्मना, कृणथी ॥शांतिने ॥थाया ॥तोते ॥वेद
व्यास ॥पंनती ॥जेपुं ॥पोते ॥श्रीमुं ॥जेगाया ॥होमीध्या
रीधने ॥आ ॥इपाकरी ॥नारद ॥मुनीये ॥इहो, लत्तिज्ञान

દૃઢપંથાતે સુણી લગવતધર્મ સહીતલાખ્યો,
 વ્યાસેશ્રીલાગવતગ્રંથાહોમીથ્યારીદનેાટાતે
 માટે તમેધર્મ કર્મનું, મૂંઠો મનથી માનના સીદ્ધાંત
 શ્રીલાગવતનું સમજી, લક્તિ લાવેલને લગવા
 નાહોમીથ્યારીદનેાટાપૂર્વજન્મનાપુણ્યેને મળે
 જનુલવીસંતનો સંગા સંગે સદુ સંરાયદળીને
 પ્રગટે, લાલપ્રભુરં રંગહોમીથ્યારીદનેાટા ॥
 સમાપ્તમ્ ॥ ૧૧૧ ॥ રાગશ્રીગજપેઠા ૧૧
 વીનતિવીધે ॥ ૧૧૨ ॥ રહ્યું નવેરે કેમ રહ્યું નવે ॥
 ફહો ફૂંછાવિનારે ॥ કેમ રહ્યું નવે, કેમ રહ્યું નવેરે કેમ
 રહ્યું નવે ॥ ટેકા ॥ ચિરહાસિની ત્યાળા, જિઠેવારે વારે
 રમા ॥ ૧૧૩ ॥ સણે સણે તનું માનું તપાવે ॥ ફહો ફૂંછા ॥ ૧૧૪ ॥
 જંગે જંગે જાવત લાયખણે છે જુદા લોચનનીત
 જાંતુલાવે ॥ ફહો ફૂંછા ॥ ૧૧૫ ॥ મન મળવા જાણ
 યમનન કરી, ચીતમાં ચિતવનથી જાણે ॥ ફહો ફૂંછા
 ॥ ૧૧૬ ॥ કાળ ત્યંકર કાયાકંપાવે મારી ॥ તો નન મુજ
 માં કિમ લાવે ॥ ફહો ફૂંછા ॥ ૧૧૭ ॥ છાંની ચિંતાયે છાની
 છણા છણે છાતી મારી ॥ રાત્રી જાખંડ રૂદને નવે ॥
 ફહો ફૂંછા ॥ ૧૧૮ ॥ જાવત જાણી ઊર જાવત વાણીક
 હી ॥ લાલ મળવાને સંદેસો કહાયે ॥ ફહો ફૂંછા ॥ ૧૧૯ ॥
 ॥ ૧૨૦ ॥ ૧૨૧ ॥ ૧૨૨ ॥ ૧૨૩ ॥ ૧૨૪ ॥ ૧૨૫ ॥
 ૧૨૬ ॥ ૧૨૭ ॥ ૧૨૮ ॥ ૧૨૯ ॥ ૧૩૦ ॥ ૧૩૧ ॥ ૧૩૨ ॥ ૧૩૩ ॥ ૧૩૪ ॥ ૧૩૫ ॥

(१४६) लावदासबुद्धतपससंग्रह.

झाडोदिइ झणैथी झणैइह्योइरीइरीमुनने॥ बन्त-
मां बन्मी बन्मीने मरीये॥ झणइमी॥ १॥ लवत्तय
पैथेमां मुनने त्त्रमाव्यो लारे॥ ४॥ ठीं ठे झणैस्सएणं व
इरीये॥ झणइमी॥ २॥ नर्कनां दुःखअवणो सुएणिनेइं
पैछेझाया॥ नेत्रमां नीत्यत्रां स्तुलरीये॥ झणइमी॥
३॥ झुं झुं झुं नन्म नन्म झुं झुं राव्यां झुं झुं गट्टे रा
इरीइरीइरीये॥ झणइमी॥ ४॥ रं झुं ने रं तौ हेपी इ-
पाइराहेपैपी॥ लात्तनुं दुःखइरीवेगेइरीये॥ झ-
णइमी पीडेछेइरी॥ पा॥ ॥ पेदा॥ २॥ ॥
मेहेरजाएीरे मनमेहेरजाएी॥ मने मणन्नेमो
हन्मनमेहेरजाएी॥ मेहेरजाएीरे॥ टेझाकेट
लुं झुं झुं झुं झुं झुं झुं तमने॥ भाराइमीनादुःख
नीछेझुं झुं झुं झुं झुं मने मणन्ने॥ १॥ झोमणयीतेहुं
हुं गाणइरन्नेडीप्रलु॥ झुं गट्टे मन्त्रमवाएी॥ म-
नेमणन्ने॥ २॥ पेणेपणे मनमरइर दुःखजापे मुनने
॥ माटे मनने तमअरणे लेन्ने ताएी॥ मनेमणन्ने॥
३॥ अंतरटाणीने अंतरमां पेधारोवाला॥ दासनुं
घोहेलुं दुःखन्नेएी॥ मनेमणन्ने॥ ४॥ अरतजा
यजणेछे अंतरमां माटे॥ लाजनेपावनेप्रेमपाणी
॥ मनेमणन्ने॥ पा॥ ॥ पेदा॥ ३॥ ॥ नीतजा
वोरेइरीनीतजायो॥ भाराहरदामां इरीहेतेनी
तजायो॥ नीतजायोरे॥ टेझा नेत्रनादोषो

माहाराहूरकरोध्याणुं॥ नेत्रमांजावीनेत्रेनेहलावे
 ॥ माराहूरदा॥ १॥ मधुरमुण्णे मधुरजोली मधुरमुण्
 ॥ हस्तुद्वेजाडी मनेहसायो॥ माराहूरदामां॥ रात्न
 त्तिअंतरमांआपो लक्तवत्सलप्रलु॥ लत्तिना
 वेमारा मनमां लायो॥ माराहूरदामां॥ ३॥ मनमां
 आवीने मननुं मनन मुद्रायो प्रलु॥ दीव्यस्वरूपे म-
 नने हररी॥ यो॥ माराहूरदामां॥ ४॥ लालतूं मारो
 मारो ह्रीने अंतरपधारो॥ प्रेमरस प्यालो मने प्रीति
 पाचो॥ माराहूरदामां॥ ५॥ ॥ ५६॥ ४॥ ॥
 समासेभू॥ ॥ रागश्री अनुसारा॥ ॥
 तत्त्वतया प्रेमविधे॥ ॥ चनन्नवेरे शीघ्रवन
 न्नये॥ नेणो तत्त्वसाधूं तनमांते शीघ्रवनन्नये॥ च
 न्नवेरे॥ ६॥ तनमां रे तपव्रत तनमां रे तीरथा
 प्रेमरस प्यालो तनमां पाचे॥ नेणो तत्त्व॥ १॥ तन
 मां रे त्याग तनमां ही वैरागव्रे॥ ज्ञानगुरुनुं त-
 नमां आवे॥ नेणो तत्त्व॥ २॥ तनमां रे हरी कथा त-
 नमां रे कीरतन॥ ध्यानधणीनुं तनमां ध्यावे॥ नेणो
 तत्त्व॥ ३॥ तनमां रे तननुं लानलूसावे गुडासा-
 ने हरीने तनमां समअवे॥ नेणो तत्त्व॥ ४॥ तन-
 मां रे तत्त्वज्ञानी तनना रे तापहरे॥ तनमां रे स्वात-
 हरी गुणागावे॥ नेणो तत्त्व॥ ५॥ ॥ ५६॥ १॥ ॥
 धंधेधावेरे शीघ्रधंधेधावे॥ नेणो प्रेमरस पीधाने

(૧૪૯) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

શીઘ્રંધેધાવેાધંધેધાવેરેાટેકા ગદગદકંઠેગો-
વિંદુગુણગાઈનેરેાજ્ઞાનંદજશ્રુજ્ઞાંજ્યૂમાંજાવે
ાનેણેાપ્રેમાપાશૂદનેરોમાંચિતયાયરસિકરંગેા
પરમાનંદજિગિત્તરાવેાનેણેપ્રેમારાહરીરસરા
લાજિન્મત્તમદમાતાહીડેાફ્યારેનૃત્યકરેનેફરી
ગુણગાવેાનેણેપ્રેમરસાગાદીવ્યદષ્ટીયેદીવ્ય
સ્વરૂપહરીનુંદેખેાલક્ષ્મીફ્યારેનભરેનાવેાને
ણેપ્રેમાદાજેવાલનકેટીક્રમાંરેવીરસાકોઈાવી
શ્રદ્ધામાંવીથિરેજેતોનિદીવેાનેણેપ્રેમાપાકહેલા
લકોઈનેમળેફ્યારેકર્મસંભેગેાપેણપુણ્યવી-
નાનશ્રોણજ્યાઠનવેાનેણેપ્રેમરસપીઘાપાડા

ાપદધારાાસરમાત્તમ્રાા
રાગસોરઠાાવિનતિવિધેાાપ્રભુ
હંપ્રીતેકરુંછુંપોકારાકાંનેસાંભળોનેનંદકુમારા
પ્રભુહંપ્રીતેાટેકાલવકુળદીયામાંથીમુલનેા
બાંહગ્રહીનેકાઢોબાહારાપ્રભુહંાણાનંપતપવ્રત
વૈરાગ્યેહેનપીાનિલનામતાણોજાધારાપ્રભુ
હંાણાતાતમાતસુતસખાસનેહીાકોઈનથિ
કુળકુરનારાપ્રભુહંાગાસંકરમાંસંગીશ્રીહરીત
માાપ્રાપેદાહરોછેઅપારાપ્રભુહંાશામારીએક
જારીઅલખેલાાપૂરણાકરોકરતારાપ્રભુહંાપા
ખોટોખરોપણલાલતમારોાકરોશ્રીમંજેજિથ્યા

बालघासलुप्तपेदसंग्रह. (१४५)

राप्रलुहं पापा ॥ पेदापी ॥ हरीहंतारो
 छुं हंतारो ॥ हेतेहुपिग्रहोनेहवेमारो ॥ हरीहंतारो
 एदेकाथरथर कुंपे काया मारी ॥ देजे लवसागरहुजे
 लारो ॥ हरीहं पापा हुन साधन करी श्रमित थयो प-
 एता आष्यो न पि दुःख आरो ॥ हरीहं पापा भूदहं ल-
 क्ति सुधार सभूकी ॥ लव लोग मां लभ्यो ग्न पारो ॥
 हरीहं पापा सर्वोत्तम तुन रारण पी पीडी ॥ पणे पणे
 इछं पोडारो ॥ हरीहं पापा रूप सींधु मां राजोरसीक
 वरा नटवर करी तो न न्यारो ॥ हरि हं पापा स्वास्नी
 करो प्रतिपाज द्यानि धिा रेओ मुं जमां प्रेम रसंधारो
 ॥ हरीहं पापा ॥ पेदापा ॥ प्रलुत मेरा
 रणांगत प्रतिपाजा ॥ हरी मां दुःख हरो ने द्याणा ॥
 प्रलुत मेरे देका राग द्वेष लवरी कसींधु मां ॥ पूड़ी पि
 यो छुं जे फाला ॥ प्रलुत मेरा ॥ रीरी रनायनी रेउद्ध
 रही न थी ॥ वहै कर्म वायु विहराणा ॥ प्रलु त मेरा ॥
 झण आधार सहजु न ना राब्द रेनुला ॥ सुणी न रहे सं-
 लाणा ॥ प्रलुत मेरा ॥ उवाचीषय वेग मां बहो विक्रज प-
 टी ॥ जिठे तृष्णा तरंगा विराणा ॥ प्रलुत मेरा ॥ शाअ
 थ जायो जेम जनने कु न न्मथी ॥ इष्टे डाप्यो डाणा ॥ प्र-
 लुत मेरा ॥ पापणे पणे स्वास्ने फाल पोडारे ॥ रियाम
 करो ने संलाण ॥ प्रलुत मेरा ॥ पापा ॥ पेदापा ॥
 समाप्त भू ॥ ॥ राजाजी ॥ ॥ जिपेरी

(૧૫૦) લાલદાસજીતપદસંગ્રહ.

વિષેા ॥ શ્રીરણછોડ લન્કાધારાસમરમ
નમ્રદુગમારાશ્રીરણછોડાટેકા માતતાતત્રા
તનારીસુતનાતન્નતાસ્વાર્થીસફુસંસારે ॥
સમરમન્તા ॥ ૧ ॥ દુઃખવેળાયેતારાં, સગાંસફુરેફેરો
ન્યારાં ॥ કોઈ નહીં જાવેતારીલારે ॥ સમરમન્તા
રા માં માં રું ફેરે, મંદ રું ફૂલ્યો ફેરે ॥ તાર નથી
તલત્નારે ॥ સમરમન્તા ૩ ॥ ધૂર્ત પાણેતુંધન, શી
દને સંયે છે બન ॥ ધરધારેફેરો લશ્યા લંગારે ॥ સ
મરમન્તા ૪ ॥ કૃષ્ણ કૃપાળુ ફરી, લાલધ્યાત્મ માંધન
વી ॥ લજીતરો લવપારે ॥ સમરમન્તા ૫ ॥ ॥
પદારી ॥ ॥ શ્રીરણછોડ રંગીલા ફરી ॥ લજી
તેમનલાવધરી ॥ શ્રીરણછોડાટેકા ॥ રત્નસરીખું
બન, બન્ક માં નરતન ॥ પાખ્યો ચોરારી ફરીરો ॥ લ
જીતેમન ॥ ૧ ॥ અધસર જાવો સારો, ફરી નહીં જા
વેતારો ॥ ખરે વાતકફુંધું ખરીરે ॥ લજીતેમન ॥ ૨ ॥
॥ સારરીખામાણસફુ, તારાહીત માટેજફુ ॥ ફું
ધું ફું તનેફરગરીરે ॥ લજીતેમન ॥ ૩ ॥ બેબનના
જેરેરાતોમ્મદરં ફેરે છે માતો ॥ ડગ નથી લરતો ડરીરો ॥
લજીતેમન ॥ ૪ ॥ રસીક રૂપરસાલ, લાલતું ફરીને
વાલ ॥ લલિતલવસાગર બનરીરે ॥ લજીતેમન ॥ ૫ ॥
॥ ॥ પદારા ॥ ॥ સમાપ્તિમ્ ॥ ॥ રાગકા
રી ॥ ॥ વિનિતિવિષે ॥ ॥ શ્રીરણછોડ ॥

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૧૫૧)

પ્રાણાધારાતમેછોમારાધુજહરનારાશ્રીરણછો
ડાટેકાજાપવીનાતેમારે,નથિદોઈજાસંસારે
જાંસૂનોલોનારેતમેછોમારાપાતમવિના
અંતરસદુ,જળતુંરહેછેજળાકુળનથીવળતીલ
ગારેતમેછોમારાપારાધરમાંહીગમતુંનથી,
વનવસેસુખનથીપરેપરીચીતમાંજપારે
તમેછોમારાડાજાલકાલજતાંજહુ,દીનવહી
ગયાપ્રભુકેમનથિકરતાસંતારેતમેછોમારા
પદારથ્યામસ્નેહીવિનાક્ષણંપજલાલનેસુખ
નથિજાસંસારેતમેછોમારાપા
પદાપાશ્રીરણછોડરંગીલાદયાલાતમે
છોમારાપ્રભુપ્રતિપાળાશ્રીરણછોડાટેકાજા
તમારીજમને,રુંકરુંકરુંત્રિવિક્રમતમનેઅંતરમાં
છેજપારેતમેછોમારાપારજરોસદુતાપત
નના,મરોજહુકુલેરામનનાન્યારેથ્યામળી
યાલેરાસંત્રાજરેતમેછોમારાપારાપ્રેમરસ
પ્યાલોન્યારે,પ્રીતમતમેપાસોત્યારેમારામન
નીમરોદ્ધાજરેતમેછોમારાડારાંકૂંડતેમ
જ,કુંકુંઅંતરનુંકુજાકુરગરીકૃષ્ણકૃપાજરેત
મેછોમારાપદારથાનઅંતરમાંજાપી,ઘ્રેહનીવેદ
નાકાપીત્વાલનેકરોનેનિહાલરેતમેછોમારા
પાપદારાશ્રીરણછોડરંગીલા

(૧૫૨) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

ધણી ॥ તમે છો મારા શીરના મણી ॥ શ્રીરણ છોડ
પાટેકા ॥ લક્ષ્મીચોરા શીરે શર, વારે વારે ફર્યો ફેરા ॥ પી
ડા પામ્યો છું ઘણી રે ॥ તમે છો મારા ॥ પાડુ ત્સિતક
મં ફરી, અંધધેયો છું, ફરી ॥ કૃણ તેનું લીધું મેં ॥ ઘણી રે
પાત મેં છો મારા ॥ આયામદામને ને ઈંબુદ્ધિ મારી
બઈ મોઠા ॥ નેમ મોરલીયે મોઢીના ગણી રે ॥ તમે છો
મારા ॥ ડાકુ પાનિધિ કૃપાળ, કેમ લેતા નથિ સંભા
ળા ॥ હૃદય થઈ નફર રો ॥ તાંણા તણી રે ॥ તમે છો મારા
પાડા ॥ લાલને રુંગડ તો રાખો, લોલને ને નથિ
ખાખો ॥ પાવો જોઈ પ્રેમરસ કૃપા રે ॥ તમે છો મા
રા ॥ પા ॥ ॥ પદાડા ॥ ॥ શ્રીરણ છોડ રંગી
લાલ લાલ ॥ તમે છો પ્રેલુદીન દયાલા ॥ શ્રીરણ છોડ
પાટેકા ॥ આંસુ લોચન માં જાવે ॥ લોભન મુખે ન
લાવે ॥ તમ વિના તન છે જોડાસરે ॥ તમે છો પ્રેલુ
પા ॥ બળ વિના મીન નેમ, તમ વિના મન તે મા પ્રે
મરસ પૈને લ્યો સંભાળ રે ॥ તમે છો પ્રેલુ ॥ આવાયારે
વારે ફરગરી ॥ કુંદમાં થઈ ખરખરી ॥ કેમ નથિ યુગ
તા કૃપાળ રે ॥ તમે છો પ્રેલુ ॥ ડાકોષદેખીને મારા,
મનથિ ને રે ફેરો ન્યારા ॥ તો મારો રો થારો હુલસ
રે ॥ તમે છો પ્રેલુ ॥ ૪ ॥ નેવો તેવો પણ લાલ ॥ શીરણ
પડ્યો કૃપાળ ॥ માટે ફરવું ઘડે છે વાલરે ॥ તમે છો પ્રે
લુ ॥ પા ॥ ॥ પદાડા ॥ ॥ શ્રીરણ છોડ ભર

ધારાતમેછોમારાપ્રભુત્વરતાવ ॥ શ્રીરણછોડા
 દેકા સ્નેહ સંબંધનાતો, ભગતમાં નથી ભતો ॥ તો
 તમે કેમ તનશોહિદારે ॥ તમેછોમારા ॥ ૧ ॥ પોષણ
 માં લેમ, પ્રીતે કરો છો તેમ ॥ આપો સુખસંગમ અ-
 પારે ॥ તમેછોમારા ॥ ૨ ॥ ફરગરી ફુંછું રીતે, માનો પ્રી-
 તમ પ્રીતે ॥ ખૂબો લે કેમ રહે જાતનારે ॥ તમેછોમા-
 રા ॥ ૩ ॥ તનમનશીતળથારો, વેદે નીવેદના ભરો ॥ આ
 પો અંતરમાં દેદારે ॥ તમેછોમારા ॥ ૪ ॥ પ્રીતીના પ્રતિ-
 પાળ, લાલની લેલે સંત્તાળ ॥ કરો નિઃખર્ચનો વિથા
 રે ॥ તમેછોમારા ॥ ૫ ॥ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 મા પ્રભુ ॥ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 ॥ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 ધી સંત્તાળ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 યોદિજ્ઞાન સૂરા ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 રો ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 મ્યો આનંદ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 મારા ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 દીપક પાળે, સાધન કોઈ કરો લાખે ॥ પ્રભુ નમણે કોઈ
 કાળે ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥
 જાણીને અંતરમાં લખીયા ॥ નિરખીને ધયો છું નિ-
 કાળે ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ ૫ ॥

(૧૫૪) લાલદાસજીતપદસંગ્રહ.

ગગખંત્નાચચી ॥ ॥ વિનતિવિષે ॥ ॥
રણઘ્ઘોડરસીલારે, તમેલલિતબોડાણાને મારે
ચીલીલા ॥ જાપેન્નખંડજેકીલા ॥ વેગેડાફોરમાં
સીલા ॥ રણઘ્ઘોડરસીલારે ॥ ટેકા ॥ પ્રભુજારતજં
તરમાં ॥ ગ્રાણી ॥ અપારા ॥ તુનરારણે પડીને પ્રીતેકુંઠું
પોકારા ॥ ગ્રેહેવેદના ॥ જંપારા ॥ ફેદુદુરફરનારા ॥ રણ
ઘ્ઘોડા ॥ ૧ ॥ પ્રભુલોગવાસના ॥ પીલોયંગા ॥ જલિ
તેનું ॥ વિષવ્યાપ્યું ॥ મુનજંગા ॥ જાપોસંતનો ॥ પ્રસંગ
॥ વેગેધાય ॥ વિષલંગા ॥ રણછોડ ॥ ૨ ॥ પ્રભુક્રોધ
કંસેકીધો ॥ જંતરજંધારો ॥ સફુતો ॥ ડીપડે ॥ પ્રેમને
મનો ॥ પસારો ॥ જંતરજાવી ॥ જોને ॥ મારો ॥ મુનગાય
ને ॥ ઊગારો ॥ રણછોડ ॥ ૩ ॥ પ્રભુફોગટફેરા ॥ દુષ્યોજ
દુવારા ॥ મારા ॥ તનમાં ॥ ત્રિવિધિતા ॥ પત ॥ પેછે ॥ જંપાર
॥ ફેતે ॥ દુઃખફરનારા ॥ લેને ॥ લાલની ॥ સંત્ના ॥ ૪ ॥ રણ
ઘ્ઘોડા ॥ ૫ ॥ ॥ પદાર્થ ॥ ॥ રણછોડરંગી-
લારે ॥ મેં ॥ નણી ॥ તમારી ॥ રીત ॥ રસીલા ॥ બોડાણાને
મન ॥ વસીલા ॥ ૬ ॥ દૃઢધ્યાનમાં ॥ ધસીલા ॥ ૭ ॥ રણઘ્ઘોડરં
ગી ॥ લારે ॥ ટેકા ॥ તમે ॥ પ્રીતમ ॥ પ્રાણજાધાર ॥ જમાણા
મારા ॥ જંતરમાં ॥ જાવીને ॥ દુઃખફરો ॥ ને ॥ જંપારા ॥ વિ
ષય ॥ સુખો ॥ લાગે ॥ જારા ॥ ૮ ॥ જો ॥ વો ॥ ફરવો ॥ વિચારા ॥ ૯ ॥ રણ
છોડા ॥ ૧૦ ॥ તમે ॥ માયા ॥ માન ॥ મોહને ॥ નીવારો ॥ ૧૧ ॥ કામ
ક્રોધને ॥ વીજારો ॥ મુન ॥ દીન ॥ ને ॥ ઊગારો ॥ પ્રીતમ ॥ ૧૨ ॥

[illegible]

(१५५) बालदासश्रुतपद संग्रहः

राणच्छोडरंगरातारे ॥ तमेछानीजोडाएानीसापेइ
रीयाता ॥ जेनादेभीनेहनाता ॥ जाव्याडाफोरमांघ
ता ॥ राणच्छोडरंगरातेडा ॥ प्रलुवारवार करगडहुंज
पार ॥ श्यामकरतानथीडेभमारीसंतारा ॥ हुयेपा
म्योहरीहार ॥ कुरीकुरीनेपोकारा ॥ राणच्छोडरंगरा-
तारे ॥ ॥ नितयंयणपांग्रयोखसेपास्ता ॥ जेतो
धीरबध्यानधननोकरेनारा ॥ जेथीथिईनेजीघरी ॥
प्रीतिजाव्योतुनपास्त ॥ राणच्छोडरंगरातारे ॥ रारा
कहोकेभकरतीतंडुजेदरीयोअपारो ॥ मटेहेतेहूपेश
होहरीमारो ॥ दुःखदरीयोनिवारो ॥ मनेपरजित
रो ॥ राणच्छोडरंगरातारे ॥ उगाहुयेवेगेग्रन्पांती
ठरोतमेवाला ॥ प्रलुदीनप्रंधुदुःखहरताद्याणाता
भीरीरणोद्रूपाणा ॥ करोवालनेनिहाला ॥ राणच्छोड
रंगरातारे ॥ ॥ ॥ पचाशा ॥ राण-
च्छोडद्रूपाणारे ॥ द्रूपाकीधीजोडाएानेकेवीद्रूपाणा
द्वारदानाप्रतिपाणा ॥ जाव्याडाफोरमांद्याणा ॥ रा
णच्छोडद्रूपाणारे ॥ टेडा ॥ तमेअंतरन्नमीस्यामसकु
थीअधिडा ॥ वेगेतोणाया सधायालेखवीडा ॥ अनु
वोगूगणीसरिआ ॥ पाछादृश्याथिईडीडा ॥ राणच्छोड
द्रूपाणारे ॥ ॥ ॥ तमेधीरबधर्मजापोदुष्टध्यान ॥
मनेलूजायोनुहाबक्तनुत्ताना ॥ पाश्चशीसभा
ता ॥ समआयोअवीसाना ॥ राणच्छोडद्रूपाणारे ॥

લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ. (૧૫૭)

શાપ્રેત્નુમાયાકાળકર્મત્નયકાપો ॥ મારાં દૂરકરો
 પાંચેપ્રેત્નુપાંધો ॥ નિ બનનંદનિતજાપો ॥ ચીતય
 રણમાંપાપો ॥ રણચ્છોડરૂપાળારે ॥ ૩ ॥ પ્રેત્નુપ્રેમસી
 ધુતુનપાસેત્નયોમ્હોરો ॥ ખેરેદિલથિપોકરેલાલ
 ખેરોખેરો ॥ પાવોપ્રેમરસલોરો ॥ જોધીજાવેનહી
 દોરો ॥ રણચ્છોડરૂપાળારે ॥ ૪ ॥ ॥ પદાપા ॥
 રસીયારણચ્છોડરે ॥ તમેકેવાબોડાણાનાપુસ્પા
 મનકોડા ॥ મુકીમાનનેમરોડા ॥ દીધીદ્વારકાંધીદો
 ડારસીયારણચ્છોડરે ॥ દેકા ॥ તમેમારીવાતસ્યા
 મસુણોકાના ॥ નપિતલબુંશ્રીડાકોરરુત્નસ્થાના ॥
 નપિમૂકાવબુંમાના ॥ જાપોજંતરમાંધ્યાના ॥ રસીયા
 રણચ્છોડરે ॥ ૫ ॥ નિલદાસનાયજ્ઞમાંદાસત્વતમે
 લીધું ॥ જૈશ્વર્યતલિનેકીકર્યકાર્યકીધું ॥ સાર્થી
 યેઈનેસુખકીધું ॥ મારેતોછેકામસીધું ॥ રસીયા
 રણચ્છોડ ॥ ૬ ॥ તમેગળતીજરલસાંલળીઘન-
 રમામાપજોજડવાણેધાયાતલુધામા ॥ મારેજે
 વુંતપિકામા ॥ જાપોજંતરવિરામા ॥ રસીયારણચ્છો
 ડરે ॥ ૭ ॥ પ્રેત્નુલિષ્ઠાંધીતાનું ॥ પણરાખ્યુંતમેતારી ॥
 ચક્રધારીગિરિધારીનિલનેમનેવીસારી ॥ જોવી
 જરલતમારી ॥ લાલભાગેપ્રેમવારી ॥ રસીયાર
 ણચ્છોડ ॥ ૮ ॥ ॥ પદ ॥ ૬ ॥ ॥ સમાપ્ત ॥
 ॥ ॥ રાગપદ ॥ ॥ સંતવિધો ॥ ॥ મન

(૧૫૮) લાલદાસજીતપદસંગ્રહ.

લેતોમળનેરે મોહોરાગનનામનમાં ॥ મોહોરા
તેમુક્તિની ભુક્તિભણાવીતને ॥ ત્યાગકરાયેતણ
તનમાંરે ॥ મળેતોમળનેરે ॥ તેકામહાનુંલલનું
રૂપમનોહરા ॥ રાખનેકુદીયાસોચનમાં ॥ પરમેશ્વર
સરીખાસમઝીનેરે ॥ અંતરતનનેતનમનધનમાં
રે ॥ મળેતોમળનેરે ॥ યરણધોઈચરણોદ્ધલેઈ
નેતું ॥ સેવકધોઈનેરેહેનેસમીપનમાં ॥ મનઝમ
વચ્ચનેસર્વસમર્પિતું ॥ રેહેનેસંતોનાશરણમાંરે
॥ મળેતોમળનેરે ॥ રાત્નેદછોડવીઝલેદકરાવી
॥ બ્રહ્મલાવકરાવેસહુલનમાં ॥ ભૈતિકલાવનું
લાનભૂખાવીતાડું ॥ મીતલેઈયોરડેયૈતનમાંરે
॥ મળેતોમળનેરે ॥ ગાજ્ઞાનહીણનીસંગતછોડી
દેતું ॥ માંખાણનથીભળમયનમાં ॥ લાલદાસહરી
નાદાસનોસંગછોડી ॥ રીદખોળેછેવન્ધનમાંરે
॥ મળેતોમળનેરે મોહોરાગનનામનમાં ॥ ૬ ॥ ॥
ધદાપી ॥ ॥ સંગતકરનેરે સાચાસંતનીત
બુઝારી ॥ સંતમળ્યાતેને સાહેબમળીયાએવું
૧૬૬૬ ॥ ૬ ॥ રાસ્ત્રઈતીહાસરે ॥ સંગતકરનેરે ॥
ટેકા ॥ રાખસંદેસોશ્રવણેસુણાવી મોહોરો ॥ મ
કાંયેમાયાનોપાસા ॥ ભક્તિલાવેહરિમાંલાવક-
રાવીતને ॥ તતક્ષણકરશેહરીદાસરે ॥ સંગતકર
નેરે ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ રાગિવિષયનો ત્યાગકરાવી તને ॥ મ

કાવેદેહનોઝઘ્યાસાચેતનચસુતનેઝંતરગ્યા
 પીહરીનોગાવીશ્વમાંદેખાડેચિલાસરેશાસંગતફરે
 રોશાકામીનાસંગેકામવાધેલોલીસંગેગાવાધેલો
 લનનોઝલ્યાસાઝેમસંતનીસંગેનંતસરીખો
 થઈસાસેહેનેપામેપદઝયિનારીરેસંગતફરેરો
 કાઝેવુંસમઝીનરમુંઢઝજ્ઞાનીતુંગાવેગેફરસંત
 નોસેહેચાસાકહેલાલસંતનેરીરીસંપીદેતારા
 ચીતમાંદેખાડેચીતાફરીરોસંગતફરેરોશા
 પદારાસમઝીનેસમઝેરેસંતનારીખો
 સુણીકાનાવેપારચિહ્નધરનાનામનોઝેતારા
 ઝંતરનપિઝન્યધ્યાનરેસમઝીનેસમઝેરોશે
 કાઝેકરીખ્દસુણીચર્ગાદિકનાલોગનેધી
 છેલૂલીલાનાઝેકરીખ્દસુણીમાઈકસુખદે
 ખોકાગવિષ્ટાનાસમાનરેસમઝીનેસમઝેરે
 ાશાઝેકરીખ્દેશાનલત્તિબૂદાંલણીમારેજ
 ફેરેખેચાતાણાઝેકરીખ્દેસહુસાધનનીસૂધી
 સમઝાસમઝીનેવદેમુખવાણરોસમઝીસમઝે
 રોશાઝેમરીખ્દેનાસ્ત્રત્રનુંકોકડુંઘાંઘાં
 ઘુંબળસમાનાસંતરીખ્દકળાકાતરણીધીતું
 ાકાતરીલગલગવાનરેસમઝીનેસમઝેરોશા
 ાસંતરીખ્દેશાખાતીતલણાયીગિરમાંઝાપેખ
 ખંડાનંદદાનાખરમતનીખરપરમૂકાધીતમે

(૧૬૦) લાલદાસજીકૃતપદસંગ્રહ.

જાપેરીસાયૂંરુદ્ધજ્ઞાનેરે ॥ સમઝીને સમભેરે ॥ ૧ ॥
પ્રદ્ધાનુશરણાંગતને નીતા ॥ સમઝાયેરી ॥ સ્ત્રી
સાના ॥ લાલકહે નીતનીતકરભેસંતા ॥ શબ્દજમત
નુંપાનેરે ॥ સમઝીને સમભેરે સંતના ॥ શબ્દસુણીકા
નાપે ॥ ૧ ॥ પદા ૩ ॥ ૧ ॥ સુમાસમ્રા ॥ ૧ ॥
રાગપદા ॥ ૧ ॥ જ્ઞાનેને સાચાસતગુરુસંતમ
જો ॥ તેતોતનમાંજકુળકુળાનેકુળેરે ॥ જ્ઞાનેનોદે
શાજેકુજખંડનિરંભનજાતમા ॥ લળહળલ્યો
તલળે ॥ સફુમાંસરખાસફુપીન્યાસરે ॥ લ્લાવદે
ખીનેલળેરે ॥ જ્ઞાનેને ॥ ૧ ॥ લન્મમરણાનુંમહાદુઃ
ખમદેરે ॥ ક્ષુધાપીપાસાપળે ॥ હર્ષશોકમદમોહ
તથ્યાપેરે ॥ તાપત્રિવીધીનારળેરે ॥ જ્ઞાનેને ॥ ૨ ॥
દેહજઘ્યાસનાદોષતદેખેરે ॥ ખ્રહ્મસિંધુમાંલન
જો ॥ જાપાપરપરપંથનેપેખેરે ॥ ગાંઠસંરેયનીજ
ખેરે ॥ જ્ઞાનેને ॥ ૩ ॥ સફુનાસખાસનેહીલગમાંરે
૧ ॥ રીત્રુસોધતાંતચમજો ॥ જોવાજતુલવીનેદેખી
નેરો ॥ પાપીપણપાપપરહરેરે ॥ જ્ઞાનેને ॥ ૪ ॥ પૂ
ર્વલન્મનાપુણ્યેપ્રલુનારે ॥ પંથમાંપગલુંતરે ॥
સાલનોપ્રલુલ્યારે ॥ કૃપાકરેત્યારે ॥ સાચાસંતને
જનુસરેરે ॥ જ્ઞાનેને સાચાસતગુરુસંતમજો ॥ પે ॥
૧ ॥ ૧ ॥ પદા ૧ ॥ ૧ ॥ જ્ઞાનેકોઈસાચાસંત
મોસંગનીતકરે ॥ તેતોપણમાંપાપપ્રપંથપરહરે

રોજાજાને કોઈ ાટેકા ાફેણ ફેપાળુની કથા અમૃતનું
 ાત્રાહો નિરોપાન કરે ામિત માંહ રીરસનું પિંતન
 કરી ાવિષયભોગ વીસરે રોજાજાને કોઈ ાપાવે ખ-
 રીવાણીનો વાદવિવાદ તણ ાહરી હરિહરી ઊમરે ા
 દેહગેહનો નેહની વારીરે ાડરી ડરી ડગ સાંભરે રોજા
 જાને કોઈ ારા દેહ અધ્યાસનો દોષની વારીરે ા
 આતમરુદ્ધીધરે ાનારાયણનો રાસકુદેધરી ાત્રા
 નંદજીરમાં ભરે રોજાજાને કોઈ ાડા કોઈ પ્રાણીને પો-
 તે દુઃખાવે નહીં ાસુકુનુ જનુકુળ જાગરે ાકોઈ થ-
 કી જિદ્ધેગન પામે રોજાજા વિવેકે વીશ્વાસમાં કરે રોજા
 જાને કોઈ ાહા સુખમાં સરખો જાત્મા દેખે રોજા
 દરુદ્ધીપર હરે ાયમરુદ્ધીનો દોષની વારીરે ાસાસ-
 પ્રેતુને જનુસરે રોજાજાને કોઈ ાપા ાપદા રા-
 ાસમાસમૂળ ારાગપદા ાસંતવિષે ા
 ા ાસોઈરે સાધુરે જાસંસારમાં ાભેણે પ્રે-
 મરસ પાયા ાપંડખ્યાંડના જીપરે ાજ્ઞાતમન્યો-
 તભગવા ાસોઈરે સાધુરે ાટેકા શુણાતીતઘરમાં
 રહે ારુદ્ધે જાવે ન દેહ ાજ્ઞાને ગગનવતથઈ રહ્યા ા
 અંતર જનુભવી જોહ ાસોઈરે સાધુરે ાપા તુરી
 યાતીતે તદ્દુપયઈ ાદૈતપણું દૂરનાં જો ાપ્રપંચત્નેદ-
 ને પરહરી ાસ્વયંબ્રહ્મને ભાજે ાસોઈરે સાધુરે ા
 યાનીત્ય રાસનરહરી તણે ાનીરખે જનંતજપ

(૧૬૨) સાવદાસજીતપદસંગ્રહ.

રાત્રાત્રાવના મેરી તોતિફ તણી ॥ મીતથયું મિ
છકારાસોઈરે સાધુરે ॥ ૩ ॥ રીત્રુ સોધતાં નવમજે
સાધુથી મીત્રાચાર ॥ ફેલાવજેવા જનુલવી ॥
દુર્લભજ્ઞા સંસારા ॥ સોઈરે સાધુરે જ્ઞાસંસારમં
જાનેણે પ્રેમરસપાયા ॥ ૪ ॥ ॥ સમાપ્તમ્ ॥ ॥
જયગુરુ મહિમા નિબ્યતે ॥ ॥ સાંખી ॥ ॥
લયલયલગદાધાર પ્રભુ ॥ શ્રીગુરુદેવધ્યાનાસ
કારવીશ્વ વ્યાપકવિભુ ॥ શરણાંગત પ્રતિપાણા
॥ તાનાદિ ગુણનિધિ ગુરુ ॥ સતચિદ જ્ઞાનંદરૂપા
ધરુદામાંધ્યાનજે ॥ કદીન પડે ત્વયકુપારા ॥ ॥
છંદમોતીદામની ચાલા ॥ ॥ કદીન પડે ત્વયકુ
પતેલંત ॥ ગુરુને સૂઝ્યુજેણે તનમંત ॥ સંતત્તન
વંતગુરુજે જાણે ॥ જ્યેવું ચારચાર વેદેવેદાશા
જાણે વીવેક જેનો લનકાયા ॥ જેનાઘટમાંયગુરુજા
નજાય ॥ તેતો ગુરુદેવને જાણે વીરોધા ॥ તને જાણે
કર રોષ સુરેરાશા ॥ તને રુક સારદનારદરીદ્રાત્ત
તે સનકાદીક ચાર પ્રસિદ્ધ ॥ તને બ્રહ્માણી સચી
રુદ્રાણી ॥ પોતે ખોલે શ્રી મુખ સારંગ પાણી ॥ ૫ ॥
જેવે મહીમા મનમાંહી વીચારી ॥ તને ત્વયમાં
જે લાયે નરનારી ॥ તેને ગુરુલભતાં સર્વત્તલય
જાણે મસકુરસ્ત સુધામાં સમાય ॥ ૬ ॥ ॥ જોડે
રસપ્રાપ્ત જે થાય ॥ તેને સદુ સોઘણ જેને પમાય ॥

ાગ્નસયપાત્રહોયનેનેહાથા ાગ્નન્ય સફુપાત્રન્ન-
 ણો તેની સાથાપા લાગીરથી માંહી લાવેનેના
 યા તેને સર્વ તીર્થ તણું ફૂળ થાય ા મૂળને સીંચે
 સર્વ સીંચાય ાજેમ ગુરુ સેવેથી સર્વ સેવાયા ડા
 જોવા ગુરુદેવ દયા નિધિદાતા ાજાપે નિભસેવકને
 સુખ શાન્તા ા બૂબો ના મા લક્તની વાત વિચારી
 ા ગુહ્યગતી કર્મની કેવી છે લારી ાડા મળ્યા ગુરુ
 શ્રી જગદેવ દયાળા મનોહર કીધીનેણે લક્તમા
 ણ ા મળ્યા દાસી પુત્રને શ્રી ગુરુદેવા જાણ્યો જંત
 રમાં લક્તિનો લેવા ાડા લક્તમર્ણ ફુજગયું સ
 ફુફૂરા થયા નીતનાર દહરીને ફૂલૂર ારફીદાસ
 રંડા જંકાલ્લ કપીપા ા બળે સફુલક્ત નામદેવછી
 પા ાના સેનલક્ત સમ્મનો જ્વતકુસાર્ધા સક્ષી
 કરમાને મીરાંખાઈ ા બૂલેયા લ્લતીમાં લક્તક-
 ખીરા ાવાલ લક્ત જ્ઞાતીના બળે જાહીરા ૧૭
 ા જોવાફઈ લક્તલક્તમાં જપારા ગુરુની કૃપા
 યે તરૂયા સંસાર ાલક્તમાં કોઈ નથી જોનીલ્લેડ
 ાશરણે જ્વતાં પોહોયે મનકોડા ૧૧ ા ગુરુજનિ
 તાસી થકી છે જધીક ામોહોટીમેદેરવી સૂતના
 બીકા ગોવિંદના સરલ્યા થયા લુબજંધ ાગમા
 વેલક્તકરી નગધંધ ૧૨ ા જોવાફુજનો ગુરુજા
 ણે જંત, ણિધાડે જંતરનેત્રજનંત ાગોવિંદના

(१५४) खालदासब्रह्मपदसंग्रह.

सरब्दयापड्यामोहन्तनागुडुषिपदो छुटेतत
डाणाडागोविंदतोडुर्मताणां दूषणापैगुडु
तत्वजोधि दुर्मदुष्टकापै ॥ परश्रद्धापोतेपरोक्षरु
छे ॥ मनदूषी मायानोपडोकरेछे ॥ १४ ॥ गुडुमन
पडाने दूर करीने ॥ आपै अंतरमां जप्रोक्षहरी
ने ॥ गोविंदना सरब्दया ब्रह्ममांया ॥ गियनी
य नन्मधरी जथिजाया ॥ १५ ॥ गुडुतेने ज्ञान स्वदु
पदेजाडो ॥ मोहुं नन्ममरणानुं दुःखमराडो ॥ जेया
गुडुज्ञानदीपकप्रदाता ॥ रहे निब दूषेसदरंगराता
॥ १६ ॥ सख्यिदानंदसद्यसुखकारी ॥ महीमात्मने
रुं मूढ संसारी ॥ परशुतुल्यपापीतेपामरप्राणी
॥ १७ ॥ गुडुसाथे विरुद्धलेवाणी ॥ १८ ॥ गुडुसाथे
अंतरराजेनेहा ॥ चारे चारे प्रेतयोनीधरे तेहा ॥
गुडुनो दोषदेनेनेकोया ॥ तेतो तरआंधणीयाडे
एहोया ॥ १९ ॥ गुडुषिपकारनमानेनेहा ॥ तेतोअहु
चारधरेघूडेहा ॥ गुडुमरब्दहा ने संपदलोपे ॥ ते-
नापरदुष्टोदुष्टाघणुं कोपे ॥ २० ॥ गुडुने मनुष्य
अराअर न्ने ॥ तेनाहरी दुःखनो अंतनआणे
॥ गुडुनो ने मंत्र सुणे नहीकाना ॥ तेनामाथेपाप
छे मेदुसमान ॥ २१ ॥ गुडुनी न्ततनुयेननेहा ॥
तेतोशतनन्मधरे श्वानदेहा ॥ गुडुनु न मूढकरेश्र
पमाना ॥ २२ ॥ कागदेहा धरे समशान्ता ॥ २३ ॥ गु

રૂનીલેસેવાશુદ્ધામાંનરાજે ॥ તેનેનીશ્ચેન્દ્રનાં
 ડમાંનાજે ॥ શુરુનુંલેનીત્યલેનેહીનામાતેતો
 ફીઠરીનજેસેઠામા ॥ રરાજ્ઞેયુંસમગ્રીનેતલે
 જાલિમાના ॥ તલેસાયેલાયેશુરુલગવાના ॥
 શુરુનુંજ્ઞાનશુદ્ધામાંલેધારે ॥ તેતોતરીજ્ઞાપજ્ઞત્ય
 નેતારે ॥ રડા ॥ શુરુનુંધ્યાનધરેલનલેહાતેનેસા
 ચોધાયહરીસાધેસ્નેહ ॥ શુરુશુરુનામમુજેલેજી-
 ચારે ॥ તેનોલરીયેદશાસ્ત્રથીસ્તારે ॥ રજાશુરુસા
 યેઅંતરરાખેનલેશા ॥ તેતોપ્રેમમાર્ગમાંફરશેપ્રવે-
 શા ॥ શુરુસાધેરાજેસાયેલાયશુદ્ધ ॥ તેતોલક્ષ-
 ક્યમથીલગેપ્રજ્ઞુદ્ધ ॥ રપા ॥ રાજેશુરુયાત્ર્યમાંલે
 વિશ્વાસ ॥ તેનેથાયઅંતરજ્ઞાનપ્રકાશ ॥ મનક્રમ
 વચનેફરેશુરુસેવા ॥ તેતોદીલદેખેદેવાધિદેવા ॥
 રડા ॥ શુરુનામનનોલેજાશાયલ્લણો ॥ તેતોમાહા
 મોક્ષતાણુંસુખમાણો ॥ શુરુનાશરણેસૂપેલેશીશા ॥
 તેનેદેખીરીઝેસદાલગદીશા ॥ રજાવીશ્વમાંદેખે
 શુરુનોવીલાસ ॥ તેનોધીરથાયવૈકુંઠમાંવાસ ॥ શુરુ
 લેલક્ષમાંશુરુશુરુમાંલક્ષ ॥ તેનેલગવાનલ્લણેસા
 ચોલ્લક્ષ ॥ રડા ॥ શુરુચરણોદ્ધમાંલેનેપ્રીતા ॥ તેનું
 નવનીતતુલ્યથાયગીત ॥ શુરુનોપ્રીતેપ્રસાદલે
 પામે ॥ તેતોગર્લવાસનીવેદનાવામે ॥ રજાશુરુ
 નાદરરાનમાટેલેધાયા ॥ તેનેસુહૃતીર્થતણુંફળ

(१५५) स्नातदासलुप्तपदसंग्रह.

थायागुडनेनेप्रेमेदरीपंधराये॥ तेनाजंतरमां
दरीनीतजाये॥ उठापररोनेप्रीतेगुडनायए॥ म-
देतेनामांयेथीसन्मनेमए॥ अरेनेप्रीतेगुडनीप्र
क्रमा॥ तेनेधन्यधन्यहुदेशीयप्रह्मा॥ उ॥ गुड-
नानेगुणसुणोनीसदान॥ तेनुं टपीस्यदेदा
ज्जलिमाना॥ जेवाज्जनाधारणगुणजपाराक
णीगुडजाप्योहुंराएमोभारा॥ उ॥ पीडायोछंनु
हाहुंनक्तनाधर्म॥ त्यायोत्यमांहीत्याणीलो
त्मै॥ दरीदरीनक्तमांहुंहुंमामा॥ दरीसएउंजे-
होनथीहीहुंमामा॥ उ॥ त्रिविधितापेतप्योअहुना
या॥ हवेभारेमायेभूकोदरीहाथा॥ समायोनेश्या
ममारोसहुशर्म॥ जापोजंतरमांजयिग्रण
धर्म॥ उ॥ शाज्जोलायीनेजापसमायोनेताप॥
पेजोनहीजापप्रलुमारांपापा॥ राजोनहीरा
इदामांरोषा॥ देजोनहीदासतणाप्रलुदोषा॥ उ॥
॥ शीशुनेमातानसाउलजाये॥ त्तारेतेनेजीनुं
तेकोणाजोलाये॥ ल्यारेपीतादेजेपुत्रनोदोषा॥
त्यारेतेनेकोणाजापेधनकोशा॥ उ॥ पतीव्रताना
रीपतील्यारेत्यागे॥ त्तारेतेनीलाज्जिन्नने
शीलागे॥ पोषेनहींप्रोहीतनेयबमाना॥ त्यारे
तेनेजन्यतेशुजापेदाना॥ उ॥ जेवीलोकी
रीतेलागेलागा॥ जापेतोअलोकीदुरात्नधीरा

ताअप्रजंडानंदसदाजयिनाशा। प्रलुसयरायररु
 दुप्रकाशा। उदादेजी दोषदासपीवेदे शोत्ने दूरा।
 तारे बाधे पापरात्रुने धरा। कामक्रोधलोत्नमहमा
 नमोह। रागद्वेषदर्पदंलपस्दोहा। उा। डे। वितपा
 ती अंतरमां अकाला। स्तूटे मुनरंगलोपी तुलजा
 नाधरे नही शंकुधणी नीलगारा। राजे नही रात त
 मारो लारा। ॥ माटे प्रलुपोडां वुं वारधार। ॥ वुं
 छुं डरगरी वारहुन्नरा। सर्वांतरत्नमीनलोछोस्
 र्व। ॥ वितारो जयिद्या प्रपंयनो गर्व। ॥ हरावसावो
 ने रक्षद्वेहे वैरागा। तारे नही लागे रात्रुनो स्वागा।
 यक्रवृत्ति येतननुं डरो राणा। तारे प्रलुपायजमां
 डाणा। हरा। अंतरमां जापो प्रलुजानंदादेजलो
 ने भीतमां येतनयंदापावोप्रीते प्रेम सुधारससा
 रा। जमाप्रीतम प्राणजाधार। ॥ हडा। गुग्गुणासा
 गरश्रीगोपाल। ॥ दीनमां हरशान जापो दयालरा
 डेजे छंद लाल डरनेडा। सत्तासहुजो लोत्नप
 लयरएछोडा। ॥ हडा। ॥ सा। श्री। ॥ श्रीगु
 गुग्गुणासागर सदा। ॥ कोर्छनपामे पारा। ॥ शीपरु
 देश जल जही पती। ॥ बंदे पदर सार। ॥ पा। ॥ नम
 मरणा दुखसींधुमां। ॥ बंदे सहल संसार। ॥ ज्ञानी
 गुइते नै मते। ॥ ते पामे लवपा। ॥ रा। ॥ नपतपतीर्थ
 न जघत। ॥ नही गुइनाम समाना। ॥ वरहुल शास्त्र

(૧૬૮) લાલદાસજીતપદસંગ્રહ.

નું સ્તારજો ॥ ધરો ગુરુજો વિંદધ્યાન ॥ ૩ ॥ ગાયત્રી
ખેને સાંત્નજો ॥ ભૂપે જંતરમાં ન્નપા લાલ પ્રભુતે
ને મલે ॥ ૮ ॥ પાપ સંતાપ ॥ ૧ ॥ ॥ ઈતિશ્રી
ગુરુમહિમા સંપૂર્ણામ્ ॥ ॥ સમાપ્ત ॥ ॥
ઈતિશ્રી લાલદાસજીતપદસંગ્રહ સંપૂર્ણામ્

બનફર ખખર.

આ પુસ્તક ડાકોરમાં બુકસેલર શ્રીલોચન રણછોડ-
ની દુકાનેથી મળેલો, તથા અમદાવાદમાં બુકસેલર.
જગજીવનદાસ દત્તપત્રામની દુકાનેથી મળેલો. ડેકાણું.
અમદાવાદમાં ત્રણદરવાબના મેદાન આગળ બાલેટ
નની હવેલી નીચે ખાનગી પુસ્તક ખાનામાંથી.

